

คำนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีได้จัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571 – 2575) และกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ.2571 - 2575 ตามหนังสือหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 10594 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568 เรื่อง แนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2571 - 2575) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ.2562 เพื่อใช้เป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปรับใช้ในประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571 - 2575) จะเป็นกรอบและแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้ในการบูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนชาวจังหวัดชลบุรีและพัฒนาประเทศสืบไป

(นายวิทยา คุณปลื้ม)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ตุลาคม 2569

สารบัญ

หน้า

1. แผนโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

1. ผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

1 - 4

1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

1.2.1 เชิงปริมาณ

5 - 10

1.2.2 เชิงคุณภาพ

10 - 15

2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

15 - 19

2.2 ผลกระทบ

19 - 20

3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา

20 - 21

3.2 ปัญหาและอุปสรรค

21

3.3 แนวทางการแก้ไข

21

ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571 - 2575)

1. วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

22

2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

22 - 25

3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)

25

4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570) /

26 - 35

ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2571 - 2575)

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

36 - 38

6. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

38 - 43

7. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

43 - 46

8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

47 - 75

ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571 - 2575)

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

76 - 94

2. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

95 - 99

3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

100

4. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

100 - 104

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชลบุรี (พ.ศ.2566 - 2570)

1. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

จังหวัดชลบุรีแบ่งเขตการปกครองเป็น 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอพนัสนิคม อำเภอบ้านบึง อำเภอพานทอง อำเภอสัตหีบ อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ อำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอเกาะสีชัง อำเภอเกาะจันทร์ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 99 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง เทศบาลนคร จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครแหลมฉบัง เทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ เทศบาลนครบ้านสวน เทศบาลเมือง จำนวน 12 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 38 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 44 แห่ง และรูปแบบการปกครองพิเศษ จำนวน 1 แห่ง คือ เมืองพัทยา โดยนำประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบบูรณาการ ซึ่งประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดจะเป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติ และสามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แผนพัฒนาภาค กลุ่มจังหวัด/จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนั้น ประเด็นการพัฒนาจึงมีความสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาระดับที่สูงขึ้นตามลำดับ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีได้แจ้งกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ต้องขอประสานแผนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมีการบูรณาการโครงการพัฒนาหรือโครงการที่เกี่วข้องภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้กรอบการประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจำนวน 7 ยุทธศาสตร์ ซึ่งได้กำหนดในกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชลบุรี โดยให้ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี โดยอนุโลมประกอบด้วย

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี พ.ศ.2566 - 2570 “ชลบุรี เมืองนวัตกรรม คู่อุตสาหกรรม สีเขียว การท่องเที่ยววิถีใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม พร้อมพัฒนา ตามหลักธรรมาภิบาล”

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวส่วนนวัตกรรมวิถีใหม่

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒหน้าที่ 3 การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒหน้าที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลส่วนนวัตกรรมสมัยใหม่

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การดำเนินงานเกี่ยวกับการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	บัญชีประสานโครงการ พัฒนาระดับอำเภอ		บัญชีประสานโครงการพัฒนา ระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	เมืองชลบุรี	13	115,960,685	13	115,695,800	9	96,815,800
	พนสนิมคม	37	483,653,00	37	483,653,100	26	384,928,200
	บ้านปึง	13	155,492,000	14	155,492,000	7	95,154,900
	พานทอง	10	162,702,200	10	162,702,200	5	64,938,300
	ศรีราชา	9	250,014,500	9	250,014,500	7	238,266,700
	บางละมุง	7	164,619,000	7	164,619,000	5	72,173,900
	สัตหีบ	10	95,213,700	10	95,213,700	9	86,397,000
	หนองใหญ่	9	386,492,800	9	386,492,800	8	189,688,200
	บ่อทอง	9	134,624,000	9	134,624,000	7	130,972,700
	เกาะสีชัง	2	19,105,500	2	19,105,500	1	14,413,400
	เกาะจันทร์	8	263,783,700	8	263,783,700	7	135,026,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1	11	127	2,231,396,300	128	2,231,396,300	91	1,508,775,100
2. การส่งเสริมวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวสู่นวัตกรรมวิถีใหม่	เมืองชลบุรี	1	3,000,000	1	3,000,000	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2	1	1	3,000,000	1	3,000,000	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3	-	-	-	-	-	-	-
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมือง นวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง	เมืองชลบุรี	2	4,000,000	2	4,000,000	1	2,000,000
	พนสนิมคม	1	11,670,230	1	11,670,230	1	11,670,230
	บ้านปึง	7	46,692,853	6	46,692,853	1	23,976,900
	พานทอง	1	97,131,000	1	97,131,000	-	-
	ศรีราชา	3	58,500,000	3	58,500,000	2	16,500,000
	บางละมุง	3	43,425,300	3	43,425,300	1	44,250,000
	สัตหีบ	1	30,000,000	1	30,000,000	-	-
	หนองใหญ่	1	27,960,000	1	27,960,000	1	27,960,000
	บ่อทอง	3	29,393,000	3	29,393,000	1	14,546,000
	เกาะจันทร์	1	16,016,000	1	16,016,000	1	16,600,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4	10	23	364,788,383	22	364,788,383	9	157,503,130
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และพลังงาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5	-	-	-	-	-	-	-
6. การบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่	เมืองชลบุรี	1	4,263,600	1	4,263,600	1	3,876,000
	พนสนิมคม	4	18,818,600	4	20,203,900	2	6,453,000
	พานทอง	1	4,263,600	1	4,263,600	-	-
	บางละมุง	1	4,263,600	1	4,263,600	1	3,876,000
	สัตหีบ	1	4,117,619	1	4,117,619	1	2,577,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6	5	8	35,727,019	8	37,112,319	5	16,782,000
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		159	2,634,911,702	159	2,636,297,002	105	1,683,060,230

การดำเนินงานเกี่ยวกับการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	บัญชีประสานโครงการ พัฒนาระดับอำเภอ		บัญชีประสานโครงการพัฒนา ระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	เมืองชลบุรี	6	65,474,080	11	226,329,080	9	209,839,580
	พนัสนิคม	31	416,799,900	35	558,840,900	17	334,345,300
	บ้านบึง	15	136,753,000	18	233,169,000	11	167,762,000
	พานทอง	10	60,811,430	10	60,811,430	7	40,369,000
	ศรีราชา	4	94,514,100	8	171,941,100	7	130,055,000
	บางละมุง	11	159,864,200	16	284,556,200	13	228,581,000
	สัตหีบ	5	51,366,800	6	165,830,800	4	131,058,000
	หนองใหญ่	8	121,522,000	10	243,597,000	9	246,109,600
	บ่อทอง	9	153,049,700	11	340,679,700	11	403,512,000
	เกาะจันทร์	11	161,164,700	12	189,748,700	10	159,732,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1	10	110	1,421,319,910	137	2,475,503,910	98	2,051,354,480
2. การส่งเสริมวัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยวสู่นวัตกรรมวิถีใหม่	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2	-	-	-	-	-	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3	-	-	-	-	-	-	-
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมือง นวัตกรรมน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง	เมืองชลบุรี	5	141,976,900	5	141,976,900	4	105,076,900
	พนัสนิคม	3	12,978,000	4	18,978,000	4	23,097,000
	บ้านบึง	1	15,000,000	1	15,000,000	1	15,275,000
	ศรีราชา	-	-	1	10,050,000	1	10,050,000
	บางละมุง	5	94,841,000	5	94,841,000	4	73,206,000
	สัตหีบ	3	57,215,000	3	57,215,000	1	5,075,000
	เกาะสีชัง	1	2,100,000	1	2,100,000	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4	5	18	324,110,900	20	340,160,900	15	231,779,900
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและ พลังงาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5	-	-	-	-	-	-	-
6. การบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่	พนัสนิคม	4	20,736,000	4	20,736,000	3	15,124,000
	พานทอง	1	3,876,000	1	3,876,000	-	-
	ศรีราชา	1	2,577,000	1	2,577,000	1	2,577,000
	สัตหีบ	1	4,878,000	1	4,878,000	-	-
	บ่อทอง	1	5,961,000	1	5,961,000	1	6,445,800
	เกาะสีชัง	1	10,640,000	1	10,640,000	1	7,980,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6	6	9	48,668,000	9	48,668,000	6	32,126,800
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		137	1,794,098,810	166	2,864,332,810	119	2,315,261,180

การดำเนินงานเกี่ยวกับการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	บัญชีประสานโครงการ พัฒนาระดับอำเภอ		บัญชีประสานโครงการ พัฒนาระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	เมืองชลบุรี	5	44,684,600	8	220,057,509	7	97,932,236
	พนสนิมคม	25	323,408,400	29	441,079,400	17	263,110,900
	บ้านปึง	11	148,577,100	17	315,902,100	15	378,675,100
	พานทอง	3	35,108,400	3	35,108,400	3	38,588,000
	ศรีราชา	6	112,426,000	10	253,773,000	8	251,701,800
	บางละมุง	9	157,945,000	12	235,315,000	8	132,193,000
	สัตหีบ	2	28,245,000	2	28,245,000	2	23,925,000
	หนองใหญ่	15	335,425,480	15	335,425,480	15	347,619,000
	บ่อทอง	18	225,302,800	18	225,302,800	12	144,189,000
	เกาะจันทร์	7	200,172,000	9	200,172,000	7	123,395,600
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1	10	101	1,566,886,780	123	2,290,380,689	94	1,801,329,636
2. การส่งเสริมวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวสู่นวัตกรรมวิถีใหม่	บางละมุง	-	-	1	5,000,000	1	5,000,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2	1	-	-	1	5,000,000	1	5,000,000
3. การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3	-	-	-	-	-	-	-
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมือง นวัตกรรมน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง	เมืองชลบุรี	1	2,000,000	1	2,000,000	1	2,000,000
	พนสนิมคม	3	14,646,000	3	14,646,000	-	-
	บ้านปึง	1	13,000,000	1	13,000,000	1	13,000,000
	สัตหีบ	2	24,140,000	2	24,140,000	-	-
	บ่อทอง	2	8,939,000	2	8,939,000	1	700,000
	เกาะสีชัง	1	7,270,000	1	7,270,000	1	7,450,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4	6	10	69,995,000	10	69,995,000	4	23,150,000
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และพลังงาน	ศรีราชา	1	12,213,000	1	12,213,000	1	12,804,200
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5	1	1	12,213,000	1	12,213,000	1	12,804,200
6. การบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่	พนสนิมคม	1	3,876,000	1	3,876,000	1	3,876,000
	พานทอง	3	10,778,000	3	10,778,000	2	8,201,000
	สัตหีบ	1	4,999,000	1	4,999,000	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6	3	5	19,653,000	5	19,653,000	3	12,077,000
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		117	1,668,747,780	140	2,397,241,689	103	1,854,360,836

1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมาได้ใช้เป็นแนวทางในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นที่บูรณาการแผนงาน/โครงการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สอดคล้องกัน และมีการจัดทำโครงการที่สามารถบูรณาการโครงการร่วมกัน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกจากจะทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วจะต้องมีการประสานการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือพื้นที่เป้าหมายร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด โครงการที่อุดหนุนให้กับหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรการกุศล องค์กรประชาชน องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย และโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอรับการสนับสนุน รวมทั้งโครงการที่เกี่วข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

1.2.1 เชิงปริมาณ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดได้นำโครงการที่เกี่วข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระบวนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัดที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัดพิจารณาโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีสามารถพิจารณาคัดเลือกโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ทั้ง 11 อำเภอ ได้พิจารณาและจัดลำดับความสำคัญของโครงการ ประจำปี พ.ศ.2566 - 2568 ดังนี้

ผลการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค	เมืองชลบุรี	9	96,815,800	9	96,815,800
	พนัสนิคม	26	384,928,200	21	282,829,600
	บ้านบึง	7	95,154,900	7	94,795,990
	พานทอง	5	64,938,300	5	55,665,300
	ศรีราชา	7	238,266,700	6	212,875,700
	บางละมุง	5	72,173,900	5	100,741,900
	สัตหีบ	9	86,397,000	9	86,397,000
	หนองใหญ่	8	189,688,200	6	161,157,200
	บ่อทอง	7	130,972,700	7	130,972,700
	เกาะสีชัง	1	14,413,400	1	14,413,400
	เกาะจันทร์	7	135,026,000	7	135,026,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1		91	1,508,775,100	84	1,371,690,590
2. การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สู่นวัตกรรมวิถีใหม่	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2		-	-	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3		-	-	-	-

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง	เมืองชลบุรี	1	2,000,000	1	2,000,000
	พนัสนิคม	1	11,670,230	1	11,670,230
	บ้านบึง	1	23,976,900	1	23,976,900
	ศรีราชา	2	16,500,000	2	16,500,000
	บางละมุง	1	44,250,000	1	44,250,000
	หนองใหญ่	1	27,960,000	-	-
	บ่อทอง	1	14,546,000	1	8,223,800
	เกาะจันทร์	1	16,600,000	1	16,600,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4		9	157,503,130	8	123,220,930
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5		-	-	-	-
6. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล สู่นวัตกรรมสมัยใหม่	เมืองชลบุรี	1	3,876,000	1	3,876,000
	พนัสนิคม	2	6,453,000	1	2,577,000
	บางละมุง	1	3,876,000	-	-
	สัตหีบ	1	2,577,000	1	2,577,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6		5	16,782,000	3	9,030,000
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7		-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		105	1,683,060,230	95	1,503,941,520

ผลการประสานโครงการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 105 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,683,060,230 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 95 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,503,941,520 บาท แยกเป็นประเด็น/ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 91 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,508,775,100 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 84 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,371,690,590 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่เมืองนวัตกรรมวิถีใหม่ มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด แต่ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกโครงการบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 9 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 157,503,130 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 8 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 123,220,930 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ไม่มีการประสาน
โครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลส่วนวัฒนธรรม
สมัยใหม่ มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น
5 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 16,782,000 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น
3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 9,030,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีการประสาน
โครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดชลบุรี

ผลการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค	เมืองชลบุรี	9	209,839,580	7	144,216,900
	พนัสนิคม	17	334,345,300	16	382,408,300
	พานทอง	7	40,369,000	7	40,369,000
	บ้านบึง	11	167,762,000	10	213,522,000
	ศรีราชา	7	130,055,000	7	107,603,000
	บางละมุง	13	228,581,000	13	268,581,000
	สัตหีบ	4	131,058,000	4	131,058,000
	หนองใหญ่	9	246,109,600	7	255,076,500
	บ่อทอง	11	403,512,000	7	133,293,000
	เกาะจันทร์	10	159,723,000	10	159,723,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1		98	2,051,354,480	88	1,835,850,700
2. การส่งเสริม/วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ส่วนวัฒนธรรมวิถีใหม่	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2		-	-	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3		-	-	-	-
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง	เมืองชลบุรี	4	105,076,900	3	89,726,900
	พนัสนิคม	4	23,097,000	4	23,097,000
	บ้านบึง	1	15,275,000	1	15,275,000
	ศรีราชา	1	10,050,000	1	10,050,000
	บางละมุง	4	73,206,000	4	93,206,000
	สัตหีบ	1	5,075,000	1	5,075,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4		15	231,779,900	14	236,429,900
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5		-	-	-	-

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
6. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล สู่นวัตกรรมสมัยใหม่	พนัสนิคม	3	15,124,000	2	9,500,000
	ศรีราชา	1	27,577,000	-	-
	บ่อทอง	1	6,445,800	1	6,445,800
	เกาะสีชัง	1	7,980,000	1	7,980,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6		6	32,126,800	4	23,925,800
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7		-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		119	2,315,261,180	106	2,096,206,400

ผลการประสานโครงการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 119 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 2,315,261,180 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 106 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 2,096,206,400 บาท แยกเป็นประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 98 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 2,051,354,480 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 88 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,835,850,700 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่นวัตกรรมวิถีใหม่ ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 15 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 231,779,900 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 14 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 236,429,900 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่ มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 6 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 32,126,800 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 4 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 23,925,800 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ผลการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	อำเภอ	แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค	เมืองชลบุรี	7	97,932,236	7	97,932,236
	พนสนิมคม	17	263,110,900	16	252,230,900
	บ้านบึง	15	378,675,100	10	192,327,100
	พานทอง	3	38,588,000	3	38,588,000
	ศรีราชา	8	251,701,800	8	251,701,800
	บางละมุง	8	132,193,000	8	132,193,000
	สัตหีบ	2	23,925,000	2	23,925,000
	หนองใหญ่	15	347,619,000	15	295,545,000
	บ่อทอง	12	144,189,000	12	144,189,000
	เกาะจันทร์	7	123,395,600	7	123,395,600
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1		94	1,801,329,636	88	1,552,027,636
2. การส่งเสริม/วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สู่นวัตกรรมวิถีใหม่	บางละมุง	1	5,000,000	1	5,000,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2		1	5,000,000	1	5,000,000
3. การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3		-	-	-	-
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง	เมืองชลบุรี	1	2,000,000	1	2,000,000
	บ้านบึง	1	13,000,000	1	13,000,000
	บ่อทอง	1	700,000	1	700,000
	เกาะสีชัง	1	7,450,000	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4		4	23,150,000	3	15,700,000
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน	ศรีราชา	1	12,804,200	1	12,804,200
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5		1	12,804,200	1	12,804,200
6. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล สู่นวัตกรรมสมัยใหม่	พนสนิมคม	1	3,876,000	1	3,876,000
	พานทอง	2	8,201,000	2	8,201,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6		3	12,077,000	3	12,077,000
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7		-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		103	1,854,360,836	96	1,597,608,836

ผลการประสานโครงการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดชลบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 103 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,854,360,836 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 96 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,597,608,836 บาท แยกเป็น ประเด็น/ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 94 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,801,329,636 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 88 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,552,027,636 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่ศูนย์วัฒนธรรมวิถีใหม่ มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 5,000,000 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 5,000,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 4 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 23,150,000 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 15,700,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 12,804,200 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 12,804,200 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่ศูนย์วัฒนธรรมสมัยใหม่ มีจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น 3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 12,077,000 บาท โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 12,077,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์ที่ 7 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีการประสานโครงการพัฒนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด และไม่มีโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

1.2.2 เชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี มีแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีที่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี รวมถึงการวางแผนทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนสามารถดำเนินการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ความต้องการของประชาชน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดชลบุรี เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดชลบุรี

ผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพบว่า การดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในภาพรวม ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะ และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นรูปธรรม ประชาชนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึง นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการบูรณาการร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนและการพัฒนาจังหวัดชลบุรีสู่ความก้าวหน้าและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งแยกตามประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	อำเภอ	การจัดสรรงบประมาณ					
			ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568	
			จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	1. ถนน/ระบบ ระบายน้ำ	เมืองชลบุรี	9 สาย	96,815,800	4 สาย	44,329,900	5 สาย	75,241,800
		พนัสนิคม	15 สาย	213,006,600	9 สาย	169,019,300	12 สาย	141,071,900
		บ้านบึง	6 สาย	84,251,990	8 สาย	72,348,000	9 สาย	188,521,100
		พานทอง	4 สาย	45,121,300	6 สาย	35,785,000	3 สาย	38,588,000
		ศรีราชา	6 สาย	212,875,700	3 สาย	52,628,000	4 สาย	110,354,800
		บางละมุง	5 สาย	100,741,900	7 สาย	96,169,000	6 สาย	94,758,000
		สัตหีบ	7 สาย	77,634,000	2 สาย	22,865,000	2 สาย	23,925,000
		หนองใหญ่	6 สาย	104,844,200	5 สาย	53,001,500	6 สาย	73,199,000
		บ่อทอง	7 สาย	130,972,700	4 สาย	56,232,000	7 สาย	96,718,000
		เกาะสีชัง	1 สาย	14,413,400	-	-	-	-
		เกาะจันทร์	6 สาย	73,086,000	9 สาย	131,139,000	5 สาย	78,987,600
	รวม		72 สาย	1,153,763,590	57 สาย	733,516,700	59 สาย	921,365,200
	2. ไฟทาง สาธารณะ	เมืองชลบุรี	-	-	-	-	1 แห่ง	14,234,436
		พนัสนิคม	4 แห่ง	48,311,000	-	-	1 แห่ง	22,352,000
		พานทอง	-	-	1 แห่ง	4,584,000	-	-
		บางละมุง	-	-	1 แห่ง	7,720,000	-	-
		สัตหีบ	2 แห่ง	8,763,000	1 แห่ง	4,842,000	-	-
		บ่อทอง	-	-	-	-	5 แห่ง	47,471,000
	รวม		6 แห่ง	57,074,000	3 แห่ง	17,146,000	7 แห่ง	84,057,436
	3. ระบบประปา	เมืองชลบุรี	-	-	3 แห่ง	99,887,000	1 แห่ง	8,456,000
		พนัสนิคม	2 แห่ง	21,512,000	7 แห่ง	213,389,000	3 แห่ง	88,807,000
		บ้านบึง	1 แห่ง	10,544,000	2 แห่ง	141,174,000	1 แห่ง	3,806,000
		พานทอง	1 แห่ง	10,544,000	-	-	-	-
		ศรีราชา	-	-	4 แห่ง	54,975,000	4 แห่ง	141,347,000
		บางละมุง	-	-	5 แห่ง	164,692,000	2 แห่ง	37,435,000
		สัตหีบ	-	-	1 แห่ง	103,351,000	-	-
		หนองใหญ่	1 แห่ง	56,313,000	2 แห่ง	202,075,000	9 แห่ง	222,346,000
		บ่อทอง	-	-	3 แห่ง	77,061,000	-	-
		เกาะจันทร์	1 แห่ง	61,940,000	1 แห่ง	28,584,000	2 แห่ง	44,408,000
	รวม		6 แห่ง	160,853,000	28 แห่ง	1,085,188,000	22 แห่ง	546,605,000
รวมประเด็นการพัฒหน้าที่ 1			84	1,371,690,590	88	1,835,850,700	88	1,552,027,636
2. การส่งเสริม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว สู่นวัตกรรมวิถีใหม่	1. ส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม	บางละมุง	-	-	-	-	1 โครงการ	5,000,000
	รวม		-	-	-	-	1 โครงการ	5,000,000
รวมประเด็นการพัฒหน้าที่ 2			-	-	-	-	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/ อุตสาหกรรม ให้ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒหน้าที่ 3			-	-	-	-	-	-

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	อำเภอ	การจัดสรรงบประมาณ						
			ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568		
			จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	
4. การพัฒนา คุณภาพชีวิต สู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	1. ส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม	เมืองชลบุรี	1 โครงการ	2,000,000	2 โครงการ	65,750,000	1 โครงการ	2,000,000	
		พนัสนิคม	-	-	1 โครงการ	4,500,000	-	-	
		ศรีราชา	1 โครงการ	1,500,000	-	-	-	-	
		บางละมุง	-	-	1 โครงการ	30,000,000	-	-	
		บ่อทอง	-	-	-	-	1 โครงการ	700,000	
	รวม		2 โครงการ	3,500,000	4 โครงการ	100,250,000	2 โครงการ	2,700,000	
	2. อาคาร/ สนามกีฬา	พนัสนิคม	1 แห่ง	11,670,230	2 แห่ง	11,100,000	-	-	
		บ้านบึง	-	-	-	-	1 แห่ง	13,000,000	
		ศรีราชา	1 แห่ง	15,000,000	1 แห่ง	10,050,000	-	-	
		บางละมุง	1 แห่ง	44,250,000	1 แห่ง	44,250,000	-	-	
		สัตหีบ	-	-	1 แห่ง	5,075,000	-	-	
		บ่อทอง	1 แห่ง	8,223,800	-	-	-	-	
		เกาะจันทร์	1 แห่ง	16,600,000	-	-	-	-	
	รวม		5 แห่ง	95,744,030	5 แห่ง	70,475,000	1 แห่ง	13,000,000	
	3. อาคาร เกี่ยวกับ การส่งเสริม อาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม	พนัสนิคม	-	-	1 แห่ง	7,497,000	-	-	
		รวม		-	-	1 แห่ง	7,497,000	-	-
	4. อาคาร เรียน	เมืองชลบุรี	-	-	1 แห่ง	23,976,900	-	-	
			บ้านบึง	1 แห่ง	23,976,900	1 แห่ง	15,275,000	-	-
			บางละมุง	-	-	2 แห่ง	18,956,000	-	-
		รวม		1 แห่ง	23,976,900	4 แห่ง	58,207,900	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4			8	123,220,930	14	236,429,900	3	15,700,000	
5. การอนุรักษ์/ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และพลังงาน	1. สิ่งแวดล้อม	ศรีราชา	-	-	-	-	1 แห่ง	12,804,200	
	รวม		-	-	-	-	1 แห่ง	12,804,200	
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5			-	-	-	-	1	12,804,200	
6. การบริหาร จัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล สู่องค์กร สมัยใหม่	1.อาคาร เกี่ยวกับ การส่งเสริม อาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม	เมืองชลบุรี	1 แห่ง	3,876,000	-	-	-	-	
		พนัสนิคม	1 แห่ง	2,577,000	2 แห่ง	9,500,000	1 แห่ง	3,876,000	
		พานทอง	-	-	-	-	2 แห่ง	8,201,000	
		สัตหีบ	1 แห่ง	2,577,000	-	-	-	-	
		บ่อทอง	-	-	1 แห่ง	6,445,800	-	-	
		เกาะสีชัง	-	-	1 แห่ง	7,980,000	-	-	
	รวม		3 แห่ง	9,030,000	4 แห่ง	23,925,800	3 แห่ง	12,077,000	
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6			3	9,030,000	4	23,925,800	3	12,077,000	
7. ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7			-	-	-	-	-	-	
รวมทั้งสิ้น			95	1,503,941,520	106	2,096,206,400	96	1,597,608,836	

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค เป็นยุทธศาสตร์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี เสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณมากที่สุด และบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีสามารถจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก , โครงการปรับปรุงถนนคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมวางท่อระบายน้ำ , โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ และโครงการขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาส่วนภูมิภาค แยกรายปี ดังนี้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 84 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,371,690,590 บาท ได้แก่ ถนน/ระบบระบายน้ำ รวม 72 สาย งบประมาณทั้งสิ้น 1,153,763,590 บาท , ไฟทางสาธารณะ รวม 6 สาย งบประมาณทั้งสิ้น 57,074,000 บาท และระบบประปา รวม 6 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 160,853,000 บาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 88 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,835,850,700 บาท ได้แก่ ถนน/ระบบระบายน้ำ รวม 57 สาย งบประมาณทั้งสิ้น 733,516,700 บาท , ไฟทางสาธารณะ รวม 3 สาย งบประมาณทั้งสิ้น 17,146,000 บาท และระบบประปา รวม 28 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 1,085,188,000 บาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 88 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 1,552,027,636 บาท ได้แก่ ถนน/ระบบระบายน้ำ รวม 59 สาย งบประมาณทั้งสิ้น 921,365,200 บาท , ไฟทางสาธารณะ รวม 7 สาย งบประมาณทั้งสิ้น 84,057,436 บาท และระบบประปา รวม 22 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 546,605,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่นวัตกรรมวิถีใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 , ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ไม่มีโครงการได้รับการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 5,000,000 บาท ได้แก่ การจัดงานส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม งบประมาณทั้งสิ้น 5,000,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 , ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ไม่มีโครงการได้รับการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี รองลงมาจากประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 และบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีสามารถจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ โครงการก่อสร้างสนามกีฬา , โครงการปรับปรุงสนามกีฬา , โครงการปรับปรุงสนามฟุตบอลหญ้าเทียม , โครงการก่อสร้างลานกีฬาอเนกประสงค์ และโครงการจัดงานประเพณีวิ่งควาย แยกรายปี ดังนี้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 8 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 123,220,930 บาท ได้แก่ จัดงานส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม รวม 2 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 3,500,000 บาท , อาคาร/สนามกีฬา รวม 5 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 95,744,030 บาท และอาคารเรียน 1 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 23,976,900 บาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 14 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 236,429,900 บาท ได้แก่ จัดงานส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม รวม 4 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 100,250,000 บาท , อาคาร/สนามกีฬา รวม 5 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 70,475,000 บาท , อาคารเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม 1 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 7,497,000 บาท และ อาคารเรียน 4 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 58,207,900 บาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 15,700,000 บาท ได้แก่ จัดงานส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม รวม 2 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 2,700,000 บาท และอาคาร/สนามกีฬา รวม 1 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 13,000,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรีบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีสามารถจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ แยกรายปี ดังนี้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ไม่มีโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ไม่มีโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 12,804,200 บาท ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม 1 แห่ง งบประมาณ 12,804,200 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่ เป็นยุทธศาสตร์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรีเป็นลำดับที่ 3 และบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีสามารถจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ โครงการก่อสร้างอาคารการเรียนรู้ , โครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ แยกรายปี ดังนี้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 9,030,000 บาท ได้แก่ อาคารเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม รวม 3 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 9,030,000 บาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 4 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 23,925,800 บาท ได้แก่ อาคารเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม รวม 4 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 23,925,800 บาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 3 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 12,077,000 บาท ได้แก่ อาคารเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม รวม 3 แห่ง งบประมาณทั้งสิ้น 12,077,000 บาท

ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ,ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ไม่มีโครงการได้รับการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

และสามารถสรุปผลการดำเนินงานตามประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี รวม 4 ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค , ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่นวัตกรรมวิถีใหม่ , ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรมน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง , ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน และประเด็น/ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่นวัตกรรมสมัยใหม่ รวมทั้งสิ้น 297 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 5,197,756,756 บาท แยกเป็นรายปี ดังนี้

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมจำนวนทั้งสิ้น 95 โครงการ รวมจำนวนงบประมาณทั้งสิ้น 1,503,941,520 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมจำนวนทั้งสิ้น 106 โครงการ รวมจำนวนงบประมาณทั้งสิ้น 2,096,206,400 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมจำนวนทั้งสิ้น 96 โครงการ รวมจำนวนงบประมาณทั้งสิ้น 1,597,608,836 บาท

2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

จากการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสามารถนำมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เป็นไปตามสถานการณ์การพัฒนาในท้องถิ่น และดำเนินการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอ ภายใต้กรอบกรอบการประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งสามารถบูรณาการโครงการที่เกี่วกันศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 11 อำเภอ และนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ได้รับการแก้ไข ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จังหวัดชลบุรีได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกรอบในการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านกระบวนการประชาคมในระดับพื้นที่ และนำเสนอปัญหาความต้องการของพื้นที่ตนเอง เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ตรงจุด

ตารางแสดงข้อมูลผลการพัฒนาสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	บัญชีประสานโครงการ พัฒนาระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	ถนน/ ระบบระบายน้ำ	112 สาย	1,704,982,900	78 สาย	1,253,044,100	72 สาย	1,153,763,590
	ระบบประปา	9 แห่ง	461,748,800	7 แห่ง	198,657,000	6 แห่ง	160,853,000
	ไฟฟ้า สาธารณะ	8 แห่ง	71,774,600	6 แห่ง	57,074,000	6 แห่ง	57,074,000
รวมประเด็นการพัฒนานี้ 1		129	2,238,506,300	91	1,508,775,100	84	1,371,690,590
2. การส่งเสริมวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว สู่นวัตกรรมวิถีใหม่	อาคาร/ สนามกีฬา	1 แห่ง	2,000,000	-	-	-	-
	ส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม	1 โครงการ	3,000,000	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนานี้ 2		2	5,000,000	-	-	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/ อุตสาหกรรมให้ ได้มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนานี้ 3		-	-	-	-	-	-

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	บัญชีประสานโครงการพัฒนา ระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
4. การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจ พอเพียง	อาคาร/ สนามกีฬา	15 แห่ง	230,070,483	6 แห่ง	130,026,000	5 แห่ง	95,744,030
	ส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม	3 โครงการ	4,500,000	2	3,500,000	2	3,500,000
	สิ่งแวดล้อม	1 แห่ง	97,131,000	-	-	-	-
	อาคารเรียน	1 แห่ง	23,976,900	1	23,976,900	1	23,976,900
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4		20	355,678,383	9	157,503,130	8	123,220,930
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5		-	-	-	-	-	-
6. การบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล สู่นวัตกรรมสมัยใหม่	อาคาร เกี่ยวกับ การส่งเสริม อาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม	8 แห่ง	37,112,319	5 แห่ง	16,782,000	3 แห่ง	9,030,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6		8	37,112,319	5	16,782,000	3	9,030,000
7. ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7		-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		159	2,636,297,002	105	1,683,060,230	95	1,503,941,520

ตารางแสดงผลการพัฒนาสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	บัญชีประสาน โครงการพัฒนาระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	ถนน/ระบบ ระบายน้ำ	88 สาย	1,213,151,000	62 สาย	894,292,800	57 สาย	733,516,700
	ไฟทาง สาธารณะ	19 แห่ง	191,168,910	4 แห่ง	31,548,680	3 แห่ง	17,146,000
	ระบบประปา	34 แห่ง	1,094,469,000	32 แห่ง	1,125,513,000	28 แห่ง	1,085,188,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 1		141	2,498,788,910	98	2,051,354,480	88	1,835,850,700
2. การส่งเสริมวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวสู่ นวัตกรรมวิถีใหม่	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2		-	-	-	-	-	-
3. การพัฒนาเกษตร/ อุตสาหกรรมให้ได้ มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3		-	-	-	-	-	-

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	บัญชีประสาน โครงการพัฒนาระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วน จังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
4. การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจ พอเพียง	ปศุสัตว์	2 แห่ง	14,240,000	-	-	-	-
	ส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม	6 โครงการ	152,500,000	5 โครงการ	95,600,000	4 โครงการ	100,250,000
	อาคาร/ สนามกีฬา	5 แห่ง	84,928,000	5 แห่ง	70,475,000	5 แห่ง	70,475,000
	อาคาร เกี่ยวกับการ ส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม	1 แห่ง	6,675,000	1 แห่ง	7,497,000	1 แห่ง	7,497,000
	อาคารเรียน	6 แห่ง	81,817,900	4 แห่ง	58,207,900	4 แห่ง	58,207,900
รวมประเด็นการพัฒนาที่	4	20	340,160,900	15	231,779,900	14	236,429,900
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่	5	-	-	-	-	-	-
6. การบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล สู่นวัตกรรมสมัยใหม่	อาคาร เกี่ยวกับการ ส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม	9 แห่ง	48,668,000	6 แห่ง	32,126,800	4 แห่ง	23,925,800
รวมประเด็นการพัฒนาที่	6	9	48,668,000	6	32,126,800	4	23,925,800
7. ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่	7	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		170 แห่ง	2,887,617,810	119 แห่ง	2,315,261,180	106 แห่ง	2,096,206,400

ตารางแสดงข้อมูลผลการพัฒนาสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ประเด็นการพัฒนา ของ อปท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	บัญชีประสาน โครงการพัฒนาระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วน จังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน/ สาธารณูปโภค	ถนน/ระบบ ระบายน้ำ	77 สาย	1,151,830,600	60 สาย	950,903,200	59 สาย	921,365,200
	ไฟทาง สาธารณะ	17 แห่ง	328,150,509	8 แห่ง	94,937,436	7 แห่ง	84,057,436
	ระบบประปา	28 แห่ง	804,635,580	26 แห่ง	755,489,000	22 แห่ง	546,605,000
	แหล่งน้ำเพื่อ การอุปโภค บริโภค	1 แห่ง	5,764,000	-	-	-	-
	อาคาร/ สนามกีฬา	1 แห่ง	9,998,000	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่	1	124	2,300,378,689	94	1,801,329,636	88	1,552,027,636

ประเด็นการพัฒนา ของ อบท. ในเขตจังหวัด	ผลผลิต	บัญชีประสาน โครงการพัฒนาระดับจังหวัด		แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วน จังหวัด		การจัดสรรงบประมาณ	
		จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	จำนวน	งบประมาณ (บาท)
2. การส่งเสริมวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว สู่วัฒนธรรมวิถีใหม่	ประเพณี	1 โครงการ	5,000,000	1 โครงการ	5,000,000	1 โครงการ	5,000,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 2		1	5,000,000	1	5,000,000	1	5,000,000
3. การพัฒนาเกษตร/ อุตสาหกรรมให้ได้ มาตรฐาน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 3		-	-	-	-	-	-
4. การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจ พอเพียง	ปศุสัตว์	1 แห่ง	12,140,000	-	-	-	-
	ส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรม	2 โครงการ	2,700,000	2 โครงการ	2,700,000	2 โครงการ	2,700,000
	อาคาร/ สนามกีฬา	5 แห่ง	37,887,000	1 แห่ง	13,000,000	1 แห่ง	13,000,000
	อาคารเรียน	1 แห่ง	7,270,000	1 แห่ง	7,450,000	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 4		9	59,997,000	4	23,150,000	3	15,700,000
5. การอนุรักษ์/ฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	สิ่งแวดล้อม	1 แห่ง	12,213,000	1 แห่ง	12,804,200	1 แห่ง	12,804,200
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 5		1 แห่ง	12,213,000	1 แห่ง	12,804,200	1 แห่ง	12,804,200
6. การบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล สู่สังคมสมัยใหม่	อาคาร เกี่ยวกับการ ส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม	5 แห่ง	19,653,000	3 แห่ง	12,077,000	3 แห่ง	12,077,000
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 6		5	19,653,000	3	12,077,000	3	12,077,000
7. ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	-	-	-	-	-
รวมประเด็นการพัฒนาที่ 7		-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		140	2,397,241,689	103	1,854,360,836	96	1,597,608,836

จากผลการดำเนินงานเพื่อการพัฒนา ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2568 ปรากฏประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่มีจำนวนโครงการซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวนทั้งสิ้น 297 โครงการ รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 5,197,756,756 บาท สำหรับประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เรียงลำดับจากจำนวนงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมากที่สุด ได้แก่ ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค มีจำนวนโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 260 โครงการ และได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 4,759,568,926 บาท , รองลงมาได้แก่ ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรมน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีจำนวนโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 25 โครงการ และได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 375,350,830 บาท , ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่สังคมสมัยใหม่ มีจำนวนโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 10 โครงการ และได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 45,032,800 บาท , ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 การอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและพลังงาน มีจำนวนโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 1 โครงการ และได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 12,804,200 บาท และประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่วัฒนธรรมวิถีใหม่ มีจำนวนโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 1 โครงการ และได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 5,000,000 บาท

โดยจากการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2568 ที่ผ่านมา การดำเนินงานปรากฏผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ ได้แก่ ถนน/ระบบระบายน้ำ จำนวน 188 สาย , ไฟทางสาธารณะ จำนวน 16 สาย , ระบบประปา จำนวน 56 แห่ง , จัดงานส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม จำนวน 9 โครงการ , อาคาร/สนามกีฬา จำนวน 11 แห่ง , อาคารเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม จำนวน 11 แห่ง , ด้านสิ่งแวดล้อม 1 แห่ง และอาคารเรียน 5 แห่ง

2.2 ผลกระทบ

การดำเนินงานภายใต้ภายใต้ประเด็นการพัฒนาการพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรีได้รับงบประมาณเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี และได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภคการส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่ส่วนนวัตกรรมวิถีนใหม่ การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่ส่วนนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับบริการสาธารณะด้านต่างๆ ดังนี้

• ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น ตลอดจนเส้นทางสัญจรสำคัญที่กระทบต่อการดำเนินชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การลงทุน พาณิชยกรรม และการเกษตร รวมถึงระบบน้ำประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดได้เสนอเพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุง ตลอดจนแก้ไขความเดือดร้อน ให้แก่ประชาชนในจังหวัดชลบุรี ส่งผลกระทบ อาทิ

- โครงการพัฒนาระบบคมนาคม มีการปรับปรุงถนนลาดยาง ถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สามารถบรรเทาความเดือดร้อนในการใช้เส้นทางของประชาชนในพื้นที่ และลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้เส้นทางสัญจรไป - มา และการขนส่งผลผลิตของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ได้รับความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัยในการใช้เส้นทางสัญจร

- โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้า มีการติดตั้ง/ปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบไฟฟ้าใต้ดิน และติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกจราจร เพื่อเพิ่มแสงสว่างในเวลากลางคืน ส่งผลกระทบต่อประชาชนให้มีทัศนวิสัยในการมองเห็นที่ชัดเจน และสามารถสัญจรไป - มา ได้อย่างสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

- โครงการพัฒนาระบบประปาและแหล่งน้ำในท้องถิ่น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

- โครงการพัฒนาระบบระบายน้ำ มีการวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่งผลกระทบต่อประชาชนทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการระบายน้ำในช่วงฤดูฝน ป้องกันน้ำท่วมขัง บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในการสัญจรไป - มา

• การส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวสู่ส่วนนวัตกรรมวิถีนใหม่

การส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อธำรงรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ยังเป็นส่วนสำคัญต่อสร้างแรงดึงดูดในการท่องเที่ยว จากภาพลักษณ์เมืองแห่งการท่องเที่ยว เป็นกลไกทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพของประชาชนในจังหวัดชลบุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงใช้กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่ ในการสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งเสริมการจ้างงานและสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดจังหวัดชลบุรีให้ดีขึ้น ส่งผลต่อการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ อาทิ

- โครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น โครงการจัดงานรำลึกวันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระปิยมหาราชของชาวเกาะสีชัง , โครงการเฉลิมฉลองส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ , โครงการเทศกาลดนตรีเมืองพัทยา , โครงการเทศกาลพลุนานาชาติเมืองพัทยา เป็นต้น

- **การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง**

การส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาวะที่ดี เป็นการส่งเสริมศักยภาพทุนมนุษย์ซึ่งเป็นกำลังสำคัญต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศและท้องถิ่น ตลอดจนช่วยให้สามารถลดโอกาสในการเกิดปัญหาสุขภาพ ปัญหาสังคม อาทิ

- โครงการพัฒนาสนามกีฬา เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางกีฬา มีการสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อก่อสร้าง/ปรับปรุงสนามกีฬา ลานกีฬา ให้มีมาตรฐานและการจัดการแข่งขันกีฬา ส่งผลกระทบต่อประชาชนในการสร้างเสริมสุขภาวะ พัฒนาทักษะด้านกีฬา สร้างแรงบันดาลใจ และทักษะให้เยาวชนได้มีโอกาสในการสร้างอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการทำกิจกรรมทางกาย เช่น โครงการปรับปรุงสนามฟุตบอลภายในสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

- **การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่เมืองนวัตกรรมสมัยใหม่ :**

ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ในการส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมและบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน อาทิ

- โครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร เพื่อจัดทำกิจกรรมสาธารณะ ในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพ ส่งผลกระทบทำให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชลบุรีมีคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจครัวเรือนที่ดีขึ้น

3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา

การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่เพียงแต่เป็นการกำหนดโครงการและกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สร้างความโปร่งใส และเน้นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องเชื่อมโยงกับนโยบายระดับชาติ ระดับจังหวัด และท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง ประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด จึงเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตลอดจนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ได้กำหนดกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์/รูปแบบการเสนอโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี เพื่อให้การประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดชลบุรีเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม การบรรจุโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปตามที่สมควร ประกอบกับเป็นไปตามตามสถานการณ์คลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงเป็นข้อจำกัดที่ไม่อาจดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดทั้งหมด เป็นผลให้การประสานโครงการพัฒนาจึงมีการพิจารณาเสนอโครงการที่มีลำดับสำคัญ จำเป็นเร่งด่วนในลำดับต้น แนวทางการประสานโครงการจึงไม่ใช่สิ่งสะท้อนความครบถ้วนของการดำเนินงานตามประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด แต่อาจแสดงให้เห็นถึงความต้องการในการพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ยังมีข้อจำกัดหรือต้องการการสนับสนุนในการขับเคลื่อน ซึ่งในรอบการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า มีการเสนอโครงการในประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สาธารณูปโภค , การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่เมืองนวัตกรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง , การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสู่เมืองนวัตกรรมสมัยใหม่ และการอนุรักษ์/ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

และพลังงาน และประเด็น/ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นที่ไม่พบการเสนอโครงการ ได้แก่ การพัฒนาเกษตร/อุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2 ปัญหาและอุปสรรค

3.2.1 โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เสนอขอประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นมีจำนวนมากในแต่ละปี ขณะที่งบประมาณที่มีอยู่มีจำกัด ส่งผลให้บางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่เสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

3.2.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้จำเป็นต้องมีการวางแผนและการบริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญของโครงการ ความเร่งด่วนของปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

3.2.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนบางส่วน ยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ชัดเจน ส่งผลให้การเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด และปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด อีกทั้งระเบียบและขั้นตอนทางราชการที่มีความซับซ้อนยังเป็นข้อจำกัดต่อการดำเนินงานในบางกรณี

3.2.4 ข้อมูลโครงการบางส่วนยังขาดความถูกต้อง ความครบถ้วน และความพร้อมของพื้นที่ในการดำเนินการ เนื่องจากบางพื้นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนและยังไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าใช้พื้นที่ ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินโครงการได้ตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้

3.2.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง โดยเฉพาะขนาดเล็ก ประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในสายงานช่างโยธา ทำให้ขาดความพร้อมทางด้านเทคนิคในการสำรวจพื้นที่และการจัดทำแบบแปลนประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการพัฒนาที่เกินศักยภาพของหน่วยงาน ส่งผลให้การเสนอขอประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขาดข้อมูลและแบบแปลนที่ถูกต้องตามมาตรฐานทางวิศวกรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้โครงการไม่สามารถขับเคลื่อนจากขั้นตอนการวางแผนไปสู่การปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 แนวทางการแก้ไข

3.3.1 กำหนดแนวทางการพิจารณาคัดเลือกโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนของประชาชนก่อนเป็นลำดับแรก เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างตรงจุด คัดค้าน กำจัดประโยชน์สูงสุดและเป็นโครงการที่มีความพร้อมที่จะดำเนินการได้ทันทีเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณ

3.3.2 บริหารจัดการและจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ โดยจัดลำดับความสำคัญของโครงการตามความจำเป็นและความเร่งด่วน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

3.3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณเป็นไปอย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3.4 เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ควรจัดทำเอกสารหรือคู่มือประกอบการขอรับการสนับสนุนโครงการ รวมทั้งเตรียมความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ โดยควรมีการสำรวจพื้นที่โครงการและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าเพื่อขออนุญาตใช้พื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้โครงการสามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

3.3.5 องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักช่างประสานงานประจำแต่ละอำเภอ เพื่อให้คำปรึกษา สนับสนุนการสำรวจและเขียนแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่ขาดแคลนบุคลากร และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับอำเภอเพื่อแบ่งปันบุคลากรสายงานช่างในการช่วยสำรวจและจัดทำข้อมูลทางเทคนิคระหว่างหน่วยงาน

ส่วนที่ 2

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571 – 2575)

1. วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วิสัยทัศน์ : “เมืองนวัตกรรมน่าอยู่ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและกีฬา พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

2. นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี 9 ด้าน ดังนี้

1. นโยบายมหานครแห่งเศรษฐกิจดี

ภายใต้กรอบ “เมืองเศรษฐกิจอัจฉริยะ” ปัจจุบันเรากำลังก้าวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคมยุคใหม่ที่มุ่งเน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคมและครอบครัว ให้สามารถปรับตัวและรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต รายได้ ตลอดจนความเป็นอยู่ของเรา ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายประสบผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรม จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติ ประกอบด้วย

1) ยกระดับการเติบโตของ Eastern Economic Corridor หรือ “โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก” (EEC) เพื่อต่อยอดไปสู่การส่งเสริม Airport City ให้เกิดศูนย์กลางการพัฒนาธุรกิจเป้าหมาย โดยเฉพาะการเป็น “ศูนย์กลางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และ Logistics & Aviation”

2) ยกระดับ 1 อำเภอ 1 ซอฟต์แวร์ฮับ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

3) ยกระดับเกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ปรับกับเกษตรกรรมในพื้นที่

4) ยกระดับสินค้า OTOP ชลบุรี สู่อุตสาหกรรม ด้วยการพัฒนาคุณภาพสินค้า และส่งเสริมด้านการตลาดให้ขยายวงกว้างขึ้น

5) ยกระดับความรู้ความสามารถ Startup และ SMEs ให้ความรู้ต่อยอดออกสู่เชิงพาณิชย์พัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการได้

2. นโยบายมหานครแห่งการศึกษาดี

การศึกษา คือ รากฐานสำคัญของการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบการศึกษาที่เข้าถึงได้ เท่าเทียมทันสมัย ลดความเหลื่อมล้ำ ประกอบด้วย

1) ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทัดเทียม พัฒนาสถานศึกษาให้มีมาตรฐานทัดเทียม มีคุณภาพพร้อมเพรียง ทั้งเรื่องอาคารสถานที่ บุคลากร และอุปกรณ์การศึกษา

2) ยกระดับศูนย์การเรียนรู้เพื่อคนทุกวัยสู่โลกแห่งอนาคต Digital mind center

3) ยกระดับภาษาที่ 3 สู่วิทยาลัย ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรด้านภาษาที่หลากหลาย 4) ยกระดับการศึกษาเพื่อเตรียมรองรับตลาดแรงงานใน EEC และ Airport city (หลักสูตร Robot AI, ระบบราง และรถไฟฟ้า EV ฯลฯ)

5) ยกระดับการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรม ด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา ตลอดจนการส่งเสริมกิจกรรมค่ายคุณธรรม ค่ายต่อต้านยาเสพติด ฯลฯ สำหรับนักเรียน นักศึกษา

3. นโยบายมหานครแห่งสุขภาพดี

การก้าวเข้าสู่สังคมแห่งคุณภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เราจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงสิทธิความเท่าเทียม เสมอภาคและครอบคลุม ทั้งในด้านสิทธิพื้นฐาน การบริการ การรักษาพยาบาล ตลอดจนเทคโนโลยี ที่ทันสมัยในการรักษา ป้องกัน และฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน ประกอบด้วย

1) ยกระดับคุณภาพโรงพยาบาลประจำจังหวัดและอำเภอ ให้มีคุณภาพการให้บริการ ที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน

2) ยกระดับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ศูนย์บริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐานผ่านเทคโนโลยีส่งเสริมนวัตกรรม Telehealth สามารถให้คำปรึกษาและบันทึกข้อมูลการตรวจสุขภาพได้ทันที และการพัฒนาปรับปรุง อาคารสถานที่ เครื่องมือและบุคลากรให้เพียงพอ

3) ยกระดับ อสม.จังหวัดชลบุรี อัจฉริยะ ภายใต้วิสัยทัศน์ “หมอถึงบ้าน พยาบาลถึงเรือน” ยกระดับการสื่อสารเครือข่าย อสม. ทั้งชลบุรี ผ่าน Digital Platform

4) ยกระดับการดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยและกลุ่มเปราะบางด้วยเทคโนโลยีประสานงาน ระบบแพทย์ฉุกเฉินสร้างการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นชุมชนและใช้เทคโนโลยี ช่วยดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง

4. นโยบายมหานครแห่งการพัฒนาเมือง Smart City

เมืองอัจฉริยะ Smart City คือ เมืองที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างสังคมที่มีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเมืองให้ทันสมัยผ่านการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน ได้แก่

1) ยกระดับการสร้าง Creative Center ด้วย Smart Building เปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

2) ยกระดับ Smart City เมืองอัจฉริยะผ่าน Application Chonburi เพื่อบริการข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน

3) ยกระดับระบบบริการสาธารณูปโภคพื้นฐาน ขยายการให้บริการ น้ำประปา - ไฟฟ้า ให้เพียงพอ

4) ยกระดับเมืองปลอดภัย จัดระเบียบสายไฟฟ้าลงดิน ปรับภูมิทัศน์ให้สวยงามและเพิ่มความปลอดภัย

5) ยกระดับเมืองปลอดภัย ไฟสว่าง พัฒนาด้านความปลอดภัยทางถนน ไฟทางสาธารณะให้เพียงพอ และนำกล้องอัจฉริยะช่วยจัดการจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุและจุดเสี่ยงให้ลดน้อยลง

6) ยกระดับเส้นทางคมนาคมและส่งเสริมระบบขนส่งมวลชนสาธารณะด้วยพลังงานไฟฟ้า เพื่อพัฒนาระบบขนส่งให้มีความสะดวกรวดเร็ว

5. นโยบายมหานครแห่งสิ่งแวดล้อมดี

สิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล ลดผลกระทบจากมลพิษ โดยเฉพาะสถานการณ์ มลพิษทางอากาศ PM2.5 ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเป็นอย่างมาก การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์ เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ด้วยการดำเนินการ ดังนี้

1) ยกระดับการตรวจวัดอากาศฝุ่นละออง PM2.5

2) ยกระดับการส่งเสริมแหล่งน้ำสะอาด ด้วยการบำบัดน้ำเสีย

3) ยกระดับการอนุรักษ์สร้างมหานคร ด้วยการใช้พลังงานสะอาด (Clean Energy) และพลังงานทดแทน

4) ยกระดับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่ง อย่างยั่งยืน

5) ยกระดับการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และป่าชายเลน

6) เพิ่มปอดชุมชนโดยการเพิ่มสวนสาธารณะและปรับปรุงสวนสาธารณะเดิม

7) ยกระดับการส่งเสริมการกำจัดขยะอันตราย

6. นโยบายมหานครแห่งการท่องเที่ยวและกีฬา

ภายใต้ยุทธศาสตร์ “เมืองกีฬาระดับโลกและสุขภาพดีที่ยั่งยืน” (World Sports & Healthy City) กีฬาและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ได้รับความนิยมของคนทั่วโลก โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรี ได้รับความนิยมและเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนทั้งชาวไทยและทั่วโลกที่เดินทางมาทำกิจกรรมด้านการแข่งขันกีฬา ตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการออกกำลังกายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและผลักดันให้นโยบายด้านกีฬาฯ สัมฤทธิ์ผล จึงมีกำหนดกรอบแนวทางปฏิบัติ ประกอบด้วย

- 1) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวสู่ระดับสากล 1 อำเภอ 1 แลนด์มาร์ค และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชุมชน กระจ่ายรายได้สู่ทุกอำเภอ
- 2) ยุทธศาสตร์มหานครแห่งการกีฬาระดับโลก สร้างและพัฒนานักกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถบุคลากรด้านการกีฬา
- 3) ยุทธศาสตร์มหานครแห่ง E-Sport สู่ระดับสากล
- 4) ยุทธศาสตร์สนามกีฬา และศูนย์กีฬาทุกอำเภอในจังหวัดชลบุรี
- 5) สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)
- 6) ยุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

7. นโยบายมหานครแห่งสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

มุ่งเน้นให้เป็นพื้นที่ที่เปิดกว้างสำหรับคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิม และการเปิดรับอิทธิพลใหม่ๆ สร้างมหานครที่เปิดกว้างเชื่อมโยงผู้คนทุกวัฒนธรรม ส่งเสริมความเท่าเทียม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกันโดยมีกรอบแนวทางปฏิบัติ ประกอบด้วย

- 1) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมวิถีชุมชน วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นทุกอำเภอ
- 2) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา
- 3) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- 4) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เปิดพื้นที่ และเพิ่มโอกาส เพื่อส่งเสริมศักยภาพให้เด็ก เยาวชน และทุกกลุ่ม
- 5) ยุทธศาสตร์ความเท่าเทียมของคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกกลุ่ม และกลุ่ม LGBTQ+

8. นโยบายมหานครแห่งความปลอดภัยและปลอดภัยยาเสพติด

มุ่งเน้นให้เป็นเมืองที่มีความปลอดภัยสูง ลดอาชญากรรมและปลอดภัยจากปัญหาเสพติด สร้างสังคมที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด ในการควบคุมและปราบปรามอาชญากรรม รวมถึงยาเสพติดอย่างจริงจัง ตามยุทธศาสตร์การป้องกันปราบปรามและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย

- 1) รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้สถาบันครอบครัวเข้มแข็งเสริมสร้างความอบอุ่นให้ครอบครัว
- 2) รณรงค์ประชาสัมพันธ์โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่น ให้เห็นถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด
- 3) พัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรให้เข้มแข็งโดยผู้นำท้องถิ่นให้ความสำคัญในการป้องกัน สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้ประชาชนมีบทบาทในการช่วยสอดส่องและแจ้งเบาะแส
- 4) ส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการป้องกันปราบปรามแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงรุกและบูรณาการให้ทั่วถึง และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

5) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความปลอดภัย เช่น พื้นที่สาธารณะที่ดี ระบบแสงสว่าง การเฝ้าระวังด้วยกล้องวงจรปิด CCTV

9. นโยบายองค์กรโปร่งใส บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

การบริหารราชการและปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี เป็นการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยมีกรอบแนวทางปฏิบัติ ประกอบด้วย

- 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองทางสังคมตามระบอบประชาธิปไตย
- 2) ส่งเสริม สร้างความเข้าใจ ให้ภาคเอกชนและประชาชนเข้ามาเรียนรู้ มีจิตสำนึก มีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหารจัดการภาครัฐ
- 3) ส่งเสริมการบริหารงานเชิงรุก โดยเน้นการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้เกิดการพัฒนางานด้านการบริการ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐ ไปสู่องค์กรยุคใหม่
- 5) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบข้อมูลเพื่อการทำงานสู่มีอาชีพภายใต้องค์กรแห่งการเรียนรู้
- 6) ยกระดับการให้บริการประชาชนและการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัล (digital government) ตามแนวทางของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกराชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ
2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ ต่อยอดอดีต ปรับปรุงปัจจุบันและสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต
3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ
4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน
5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ
6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนร่วม”

4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570)

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกรไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน

เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น 2.0 ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับ การรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น 2.5 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ภาคเกษตรมีผลิภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออก 2 แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.3 น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย 40,000 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.5 เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม - น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชนจำนวนไม่น้อยกว่า 4,000 ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 35 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ 4,000 ราย

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 อันดับดัชนีการพัฒนาระบบการเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ 25 ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ 50 ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ 50 ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ 50 และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไม่เกินอันดับที่ 25

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 0.05 คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.4 จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 2.1 รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ 2.2 รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.3 มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 50 ชุมชน

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 3.2 ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ 50 ชุมชน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน 282,240 คัน คิดเป็นร้อยละ 26 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน 380,250 คัน คิดเป็นร้อยละ 17 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 40,000 คัน ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.4 อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ 1 ในอาเซียน และอยู่อันดับ 1 ใน 10 ของโลก

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า 130,000 ล้านบาท ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.3 จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 14 ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.4 สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.5 จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น 5,000 คน ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 3.2 แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า 30,000 คน ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น 5,000 หัวจ่าย ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 15 ฉบับต่อปี ตัวชี้วัดที่ 3.5 มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ 4 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 1.7

เป้าหมายที่ 2 องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 2.1 มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (20,000 ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ 12

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับ ภัยคุกคามสุขภาพ
ตัวชี้วัดที่ 4.1 การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ
ทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า 4

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
ตัวชี้วัดที่ 1.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการ
นานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
ตัวชี้วัดที่ 2.1
1) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี หรือ
2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 27 ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ 2.2
1) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ
7 ต่อปี หรือ

2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณ
การส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 1.5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย
อยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 25 หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60

ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
น้อยกว่าร้อยละ 11

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล
ของอาเซียน

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์
มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรม
งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี 2566 และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐ
ต้องปรับเปลี่ยน เป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
เป็นอย่างน้อยร้อยละ 5 ของปีฐาน ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.4 มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้
แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ 2 การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ
คิดเป็นร้อยละ 60 ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้ประกอบการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ”
เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน 400,000 ราย ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย 3 ราย ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 6,000 แห่ง ในปี 2570 โดย 1 ใน 3 เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 3.3 มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ 4) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.4 มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้ บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี 2570

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5 ในปี 2570 รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ 40 ในปี 2570 มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2 ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 - 90 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากปีฐาน (ปี 2565)

ตัวชี้วัดที่ 2.3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 2,000 รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.5 มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 20 ราย ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บท ภายใต้ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม 500,000 ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม 100,000 ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีมูลค่าการลงทุนรวม 10,000 ล้านบาท

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่า สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาค ในปี 2563 ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ 13 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ 3.1 เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่ ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายที่ 1 ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ในปี 2565 สามารถหลุดพ้นจากสถานการณ์มีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 100 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ตัวชี้วัดที่ 1.3 เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เด็บโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

ตัวชี้วัดที่ 1.4 สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ 20

เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า 100 โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย 3 มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

1) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(1) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (0-2 ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

2) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(1) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานรวม

(2) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 100

(3) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

3) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ 4

(2) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้นสามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2570

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ พืชนุ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 24 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 ลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 10

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 1 ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ 1.1 จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

เป้าหมายที่ 2 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ 2.1 มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ 2.3 การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ 3 สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 ภายในปี 2570 และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 3.2 ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ 3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิบัติผลการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ 3.5 มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง 3 วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลงร้อยละ 8 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิต ฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ 30

ตัวชี้วัดที่ 1.5 ผลภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.6 จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลง ร้อยละ 20 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสาขาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะคะแนน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.2 การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการ นานาชาติมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.3 จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 กลุ่มประชากรอายุ 15 - 24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ 5 เมื่อสิ้นสุดแผน

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ 40 ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 0.82

ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2571 - 2575)

วัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน” โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่ใช่เพียงการเติบโตเชิงตัวเลข แต่ต้องเป็น การเติบโตที่ไม่ก่อให้เกิดความเปราะบาง ไม่ซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาประเทศมิติต่างๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จึงกำหนดธีมการพัฒนาของแผน คือ การเพิ่มผลิตภาพ และความสามารถในการแข่งขันด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต เพื่อเพิ่มความพร้อมของประเทศในการยกระดับศักยภาพในการขยายตัวของเศรษฐกิจให้สูงขึ้น และสามารถรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตโดยกำหนดให้มีการพัฒนาใน 5 ด้านหลัก หรือเรียกว่า “5 เสาหลักการพัฒนา” ซึ่งมีความจำเป็นต่อการผลักดันการเพิ่มผลิตภาพ และความสามารถในการแข่งขันของประเทศและนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาหลัก 3 ประการ

1. เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น จากการยกระดับผลิตภาพการผลิตและบริการ ผ่านการลงทุนในเทคโนโลยี และนวัตกรรม การยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

2. ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงาน มีรายได้ที่มั่นคง และเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

3. เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน ไม่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เกิดสมดุล และการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมระหว่างภาคการเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

เสาหลักการพัฒนา 5 ด้าน ประกอบด้วย

เสาหลักที่ 1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy) โครงสร้างเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมไม่สามารถสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศได้ จึงจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขาด้วยการมุ่งเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตเดิมที่มีศักยภาพ พร้อมทั้งยกระดับเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ พัฒนาระบบนิเวศที่สร้างแรงจูงใจและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวของแรงงานภาคธุรกิจ และภาครัฐ ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ลดสัดส่วนของเศรษฐกิจนอกระบบ พัฒนา SMEs ให้มีโอกาสในการแข่งขันอย่างเป็นธรรม รวมถึงการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สามารถแข่งขันได้และเติบโตอย่างยั่งยืน

เสาหลักที่ 2 การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector) ภาครัฐมีบทบาทโดยตรงในการกำหนดกรอบกติกา นโยบาย แรงจูงใจ และกลไกสนับสนุนต่างๆ ที่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินธุรกิจและความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดยในการปฏิรูปภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐทั้งในด้านของโครงสร้างและการบริหารจัดการ และวิธีการทำงานและวัฒนธรรมขององค์กร การปรับปรุงระเบียบ ขั้นตอนและกฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจยุคใหม่ ตลอดจนการสร้างบทบาทใหม่ของรัฐให้เชื่อมโยงและสนับสนุน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ภาครัฐสามารถเป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เสาหลักที่ 3 การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital) เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และกำหนดความทั่วถึงของการเติบโต โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีจำนวนประชากรรองรับการพัฒนาประเทศ การปรับแนวคิดและรูปแบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ การปรับกลไกการพัฒนาทักษะแรงงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนการวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคงเพื่อยกระดับผลิตภาพของทุนมนุษย์ให้เป็นพลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ

เสาหลักที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจภายใต้บริบทใหม่และการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทั้งทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ การแก้ไขปัญหา PM 2.5 การจัดการขยะและของเสีย และการใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ รวมถึงการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมไทย และการมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

เสาหลักที่ 5 การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation) ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมอย่างยั่งยืน การพัฒนาในสาขานี้จึงมุ่งให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการพัฒนาระบบนิเวศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ครอบคลุมทั้งทางด้านกลไกและเครื่องมือในการสร้างแรงจูงใจ การสร้างความร่วมมือ การใช้ประโยชน์และขยายผลจากการวิจัยโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ และกลไกทรัพย์สินทางปัญญาและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 มีความสอดคล้องอยู่บนหลักการเดียวกัน สำนักงานฯ ได้กำหนดหลักคิณำทาง (Guiding Principles) เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดลำดับของสิ่งที่ต้องดำเนินการ ได้แก่ (1) การมุ่งยกระดับผลิตภาพของประเทศ (Productivity) (2) การสร้างประโยชน์อย่างทั่วถึงแก่ประชาชน (Inclusivity) (3) การเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) ให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติและ (4) การสร้างภูมิคุ้มกันและความมั่นคง (Immunity) ให้สามารถรองรับต่อความผันผวนและแรงปะทะจากภายนอกโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันความร่วมมือระหว่างประเทศ และการพึ่งพาตนเอง

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นชุดเป้าหมายการพัฒนา ระดับโลกหลังปี ค.ศ.2015 ที่ได้รับการรับรองจาก 193 ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ.2015 ครอบคลุมช่วงระยะเวลาที่ต้องบรรลุภายใน 15 ปี ได้เป็นทิศทางการพัฒนาที่ทุกประเทศ ที่ต้องดำเนินการร่วมกันมาตั้งแต่ปี ค.ศ.2016 ไปจนถึงปี ค.ศ.2030 โดยเอกสารที่ประเทศสมาชิกทั้งหมด ลงนามรับรองเป็นพันธสัญญาอันเรียกว่า “Transforming Our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development” หรือ “วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030”

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อยๆ ที่เรียกว่า เป้าหมายย่อย (Targets) ซึ่งมีจำนวน ทั้งหมด 169 เป้าหมายย่อย และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัด แต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมายย่อยดังกล่าว

เป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุน โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อม ใช้สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ ที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียดังกล่าวหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือ ระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ 6 ประการ

ประการแรก - เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพ และสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมโยงทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

- **People (มิติด้านสังคม):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5
- **Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11
- **Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15
- **Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
- **Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

ประการที่สอง - เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา 2030 (Agenda 2030) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม - ตัวชี้วัด 232 ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็เป็นไปได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีการปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ - SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่างๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวน การดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.2030 ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High - Level Political Forum on Sustainable Development : HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า - ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายความว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น 17 เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome - based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่างๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom - Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก - ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้นแต่เป็นตัวอย่งให้แกระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา 2030 ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่างๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกลุ่มนอกทางไปจาก SDGs ได้

6. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

6.1 แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี

วิสัยทัศน์ : “หมุดหมายของการท่องเที่ยวนานาชาติ เมืองนวัตกรรมเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ยกระดับให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว/เทศกาล/ประเพณี/แหล่งเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ธรรมชาติ วัฒนธรรม ชุมชน)
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มามาตรฐานพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว
3. พัฒนาปัจจัย/โครงสร้างพื้นฐานพัฒนาปัจจัย/โครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวและสร้างความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ
4. ยกระดับศักยภาพด้านสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและส่งเสริมช่องทางการตลาดเพื่อรองรับกลุ่มตลาดนานาชาติที่หลากหลาย
5. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพเพื่อรองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : สร้างเสริมนวัตกรรมเกษตร สู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะ
2. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรในการผลิตทางการเกษตร
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการแปรรูปการเกษตร
4. ส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการสร้างแบรนด์
5. ส่งเสริมการตลาดเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางจำหน่าย
6. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
7. ส่งเสริมเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการด้านเกษตร
8. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานและเพิ่มพื้นที่รับประโยชน์
9. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาภาคการเกษตรตามแนวพระราชดำริ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมและดิจิทัลตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ร่วมกัน
2. สนับสนุนองค์ความรู้ด้านกฎหมาย นโยบายการลงทุน และการสร้างความเข้าใจในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจในพื้นที่ เพื่อสร้างแนวทางในการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันเพื่อสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)
3. อำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนการเข้าสู่กระบวนการพัฒนาสินค้าและบริการ
4. ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีสะอาดในกระบวนการผลิต
5. สนับสนุนให้อุตสาหกรรมใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตอุตสาหกรรม
6. ส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์และธุรกิจระดับชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โครงสร้างพื้นฐานและคมนาคม

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและปรับปรุงระบบและเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำให้สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การขนส่งสินค้า และการขนส่งสาธารณะ
2. ปรับปรุงจุดเสี่ยงหรือจุดอันตรายบนถนนหรือโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์
3. พัฒนาระบบขนส่งทางถนนตามผังเมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
4. ส่งเสริมการผลิต การจำหน่าย และการขยายระบบสาธารณูปโภค เช่น อินเทอร์เน็ต ไฟฟ้า ประปาฯ เพิ่มเติมให้กับผู้ใช้รายใหม่ ให้พร้อมใช้งาน มั่นคง เชื่อถือได้และปลอดภัยและเพิ่มประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง เช่น สวนสาธารณะ ท่าเทียบเรือ ลานเอนกประสงค์
5. ผนวกรวมประชาชนสัมพันธ์การไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกระดับให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
6. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่และปรับปรุงแหล่งน้ำเดิมให้มีปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น รวมทั้งปรับปรุงและก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำชุมชน
7. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ
8. ส่งเสริมกระบวนการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารยุคใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : สร้างสรรค์สังคมให้นั่นคงมีคุณภาพและยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาประสิทธิภาพระบบการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและป้องกันปราบปรามยาเสพติด
2. ส่งเสริมมาตรการ/เสริมสร้างองค์ความรู้การลดอุบัติเหตุและความเสียหายจากอุบัติเหตุจราจร
3. พัฒนาช่องทางการเข้าถึงการอำนวยความสะดวกและสิทธิตามกฎหมาย
4. เสริมพลังความรับผิดชอบต่อสังคมของทุกภาคีเครือข่ายในการจัดสวัสดิการสังคม
5. สร้างภูมิคุ้มกันและส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการและโอกาสทางสังคม
6. เสริมสร้างประสิทธิภาพทางสังคมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนในสังคมและกลุ่มเป้าหมายมีความเข้มแข็ง

7. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถานศึกษาและระบบการบริหารจัดการองค์ความรู้ใหม่ให้มีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายได้อย่างทั่วถึง

8. ผู้เรียนทุกช่วงวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษามีคุณลักษณะนิสัยและทักษะอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

9. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาด้านการวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล และมีทักษะการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำจังหวัดชลบุรี

10. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูงที่สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงาน

11. สร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการโดยมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนผลิตและพัฒนาากำลังคนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

12. ส่งเสริมให้แรงงานมีทักษะมีงานทำมีหลักประกันที่มั่นคงมีความรู้ด้านปลอดภัยในการทำงานมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน 13.

14. ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีความรู้ตามมาตรฐานแรงงานไทยและความรับผิดชอบต่อสังคม

15. ส่งเสริมการนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้จนเป็นวิถีชีวิต

16. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาพื้นที่ป่า เพิ่มแหล่งน้ำ อาหาร แร่ธาตุให้มีความอุดมสมบูรณ์โดยการมีส่วนร่วม
2. ปรับปรุงพื้นที่แหล่งอาหารสำหรับสัตว์ป่า
3. เพิ่มจำนวนแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำและหญ้าทะเล
4. พัฒนาและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วม
5. การอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อม แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติให้มีระบบนิเวศที่ดี
6. สร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคประชาชนเพื่อระดมความร่วมมือในการคุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง
8. การแก้ไขปัญหาฝุ่น PM 2.5 หมอกควันไฟป่าและการควบคุมการเผาในที่โล่ง

6.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - ระยอง)

เป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2571-2575)

“เขตเศรษฐกิจพิเศษชั้นนำระดับอาเซียนพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานสังคมเป็นสุข”

ประเด็นในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : พัฒนาพื้นที่เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรมมุ่งสู่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกชั้นนำและทันสมัย

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมหลักชุมชน ท่าเรือ พื้นที่ธุรกิจ และเขตประกอบการอุตสาหกรรมรองรับ EEC
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำ ระบบการบริหารจัดการน้ำต้นทุน และระบบพลังงานสะอาด/พลังงานหมุนเวียน เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

3. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมอนาคต (New S - Curve) ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง และการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco - Industry) และสังคมคาร์บอนต่ำ

4. ส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการท้องถิ่น ผู้ประกอบการ SMEs และสินค้า OTOP สู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value - added) และเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมระดับสากล พร้อมทั้งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานสมรรถนะสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำ ระบบผันน้ำ ระบบกระจายน้ำ และการบริหารจัดการน้ำ เพื่อความมั่นคงทางการเกษตรในพื้นที่เพาะปลูกหลัก

2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) การเกษตรแม่นยำสูง นวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรชุมชน และการสร้างมูลค่าเพิ่มสู่สินค้าเกษตรเชิงพาณิชย์และอาหารอนาคต

3. ยกระดับและรับรองมาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่ (GAP, เกษตรอินทรีย์, มาตรฐานความปลอดภัยอาหาร) การอนุรักษ์และฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการควบคุมสุขอนามัยพืช/สัตว์

4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน พัฒนาตราสินค้า (Branding) และเชื่อมโยงช่องทางการตลาดเกษตรสมัยใหม่ทั้งออนไลน์และตลาดสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การเข้าถึง (Universal Design) และระบบความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวทางบก ทางน้ำ และทางอากาศสู่มาตรฐานสากล

2. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า (การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเวลเนส, กีฬา, อาหาร ท้องถิ่น/Gastronomy, วัฒนธรรม, ธรรมชาติและนิเวศ) และยกระดับมาตรฐาน สถานประกอบการ/บุคลากรท่องเที่ยว

3. พัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวโครงข่าย 3 จังหวัดสู่ชุมชน ส่งเสริมการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ และการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก

4. ยกระดับการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มค่าใช้จ่าย และระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ป่าชายเลน ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง และการจัดการขยะทะเลตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)

2. บูรณาการบริหารจัดการน้ำ มลพิษทางอากาศ (PM 2.5 / PM 10) ระบบบำบัดน้ำเสีย และกากของเสียอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและอุตสาหกรรมอย่างสมดุล

3. ป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างสัตว์ป่า (ช้างป่ารอยต่อ 5 จังหวัด) กับประชาชนอย่างเป็นระบบ พร้อมฟื้นฟูแนวเขตป่า แหล่งอาหาร และแหล่งน้ำของสัตว์ป่า

4. พัฒนาระบบเฝ้าระวัง เตือนภัยมลพิษและภัยพิบัติทางธรรมชาติ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาคประชาชน และสถานประกอบการในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาทุนมนุษย์ ยกระดับทักษะอาชีพขั้นสูง (Up-skill/Re - skill) และทักษะดิจิทัลรองรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและ EEC
2. พัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (Life - long Learning) และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาตามแนวทาง Zero Dropout
3. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ ระบบการแพทย์ปฐมภูมิ และระบบคุ้มครองสวัสดิการสังคม เพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์และการดูแลกลุ่มเปราะบาง
4. พัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันอาชญากรรม และความปลอดภัยทางถนนอย่างบูรณาการ

6.3 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ.2571 – 2575

หลักคิดและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ.2571 – 2575 กำหนดขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์หลัก ของประเทศที่มุ่งให้เศรษฐกิจขยายตัวในระดับที่สูงขึ้นอย่างทั่วถึงและยั่งยืน ภายใต้บริบทโลกที่ผันผวน และการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ควบคู่กับการขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านที่สำคัญด้วยการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปภาครัฐ การยกระดับทุนมนุษย์ การดูแลและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้กรอบดังกล่าว การพัฒนาภาคตะวันออก จึงได้ถ่ายทอดหลักคิดระดับประเทศสู่การพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งจัดการข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่เป็นอุปสรรคต่อการเติบโต ควบคู่กับการยกระดับศักยภาพเดิมของพื้นที่ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น การกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง การเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว และภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก และการบูรณาการการดำเนินงานทุกระดับให้ทำงานไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้ภาคตะวันออกมีบทบาทและเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

จากหลักคิดและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกดังกล่าว การขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งถ่ายทอดกรอบแนวคิดเชิงนโยบายไปสู่แนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็น **“พื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง เติบโตอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง และมีความน่าอยู่”** ดังนั้น แนวทางการพัฒนาภาค ตะวันออกจึงครอบคลุมประเด็นสำคัญในการยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของภาค โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การเกษตร และโลจิสติกส์ ที่สามารถเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างรายได้เพิ่มและกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ควบคู่กับยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดหลักคิดและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การพัฒนาของประเทศจึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออก ช่วงปี พ.ศ.2571 - 2575 ดังนี้

แนวทางการพัฒนาที่ 1 ยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมเป้าหมายบนฐานคาร์บอนต่ำ เพื่อเป็นกำลังหลักที่มั่นคงในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออก และประเทศ โดยขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเดิมสู่อุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและมีความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ในระยะยาว พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้แรงงานดิจิทัล สำหรับการทำงานที่ต้องทำซ้ำๆ และยกระดับศักยภาพกำลังแรงงานให้ก้าวผ่านข้อจำกัดด้านขีดความสามารถ เพื่อสร้างรายได้เพิ่ม รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมีต้นทุนการผลิตที่เหมาะสม อีกทั้งสามารถเสริมสร้างและรักษาข้อได้เปรียบในการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงคุณค่าภาคตะวันออกที่มีความสมดุล ทางการกระจายรายได้ มูลค่าเพิ่มสูง ยืดหยุ่น และยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้ภาคตะวันออกเป็นจุดมุ่งหมายด้านการท่องเที่ยวระดับโลก ที่มีความคุ้มค่า แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่ และเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย รวมทั้งมีมูลค่าเพิ่มสูง และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

แนวทางการพัฒนาที่ 3 ยกระดับผลิตภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีคุณภาพ และมาตรฐานความปลอดภัยระดับสากล เชื่อมโยงสู่ห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวประเทศอย่างเข้มแข็ง โดยมุ่งเน้นขับเคลื่อนการเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีมูลค่าเพิ่มสูง และต้นทุนการผลิตที่เหมาะสม บนพื้นฐานความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ พร้อมทั้งยกระดับผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรให้สูงขึ้น เพื่อก้าวข้ามความแตกต่างทางด้านรายได้ระหว่างภาคการผลิต

แนวทางการพัฒนาที่ 4 เสริมสร้างความเข้มแข็งครัวเรือนและยกระดับเมืองอนาคตที่ดี ก้าวสู่สังคมคุณภาพและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นพัฒนาเศรษฐกิจครัวเรือนและคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความพร้อมและความปลอดภัยในการรับมือกับแรงเสียดทานจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยและการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างฉับพลัน พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และการดำรงชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความสมดุลฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองรับ การเจริญเติบโตภาคตะวันออก บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน พร้อมกับการสร้างความพร้อม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนา และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ชลบุรีเมืองอัจฉริยะ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและกีฬาระดับสากล ขับเคลื่อนเศรษฐกิจมูลค่าสูง สังคมคุณภาพและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

พันธกิจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2571–2575

- พันธกิจที่ 1 ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมที่ทั่วถึงและเป็นธรรม
- พันธกิจที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยว กีฬา วัฒนธรรม และเศรษฐกิจบริการสู่การสร้างมูลค่าสูง
- พันธกิจที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเมืองอัจฉริยะเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืน
- พันธกิจที่ 4 พลิกโฉมเศรษฐกิจและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัด
- พันธกิจที่ 5 การเสริมสร้างสังคมปลอดภัยและชุมชนเข้มแข็ง
- พันธกิจที่ 6 สร้างความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- พันธกิจที่ 7 ปฏิรูปการบริหารจัดการท้องถิ่นสู่ภาครัฐสมัยใหม่ที่มีสมรรถนะสูงและประชาชนมีส่วนร่วม

ตาราง ความสัมพันธ์ระหว่างพันธกิจและประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวัง (Expect)
1	การยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมศักยภาพทุนมนุษย์และสร้างสังคมแห่งโอกาสอย่างทั่วถึง	ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย ให้สามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการสังคม และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการทำงานในอนาคต พร้อมเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และการคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ยกระดับระบบบริการสุขภาพ สาธารณสุขและการดูแล สุขภาวะประชาชนทุกช่วงวัย แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 พัฒนาระบบสวัสดิการสังคม และการคุ้มครองกลุ่มเปราะบางอย่างทั่วถึงและครบวงจร แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 ยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต และทักษะแห่งอนาคต แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 4 เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน ภาคประชาชน และพลังสร้างสรรค์ของเด็ก เยาวชน และกลุ่มหลากหลายทางเพศวิถี แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 5 ส่งเสริมความภาคภูมิใจ ในสถาบันสำคัญของชาติ และสืบสานคุณค่า ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนทุกช่วงวัย มีคุณภาพชีวิตและ สุขภาวะที่ดีขึ้น กลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็ก และเยาวชน ได้รับการดูแลอย่าง เหมาะสม ประชาชน สามารถเข้าถึงบริการ สาธารณะได้อย่างทั่วถึง มีทักษะดิจิทัล ภาษา เทคโนโลยี และทักษะ แห่งอนาคตที่สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลง ของตลาดแรงงานและ เศรษฐกิจของจังหวัด
2	การยกระดับ การท่องเที่ยวคุณภาพ และเมืองกีฬา ระดับสากล	พัฒนาจังหวัดชลบุรี ให้เป็นจุดหมายปลายทาง ด้านการท่องเที่ยวคุณภาพ และเมืองกีฬาที่มีมาตรฐาน ยกระดับแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรและบริการให้มี คุณภาพปลอดภัยและเข้าถึง ได้เชื่อมโยงการท่องเที่ยว กีฬา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม และกระจาย รายได้	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ยกระดับแหล่งท่องเที่ยว และบริการ มาตรฐาน การท่องเที่ยวคุณภาพสำหรับ ทุกคน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว เชื่อมโยงพื้นที่และเศรษฐกิจ ชุมชน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 ยกระดับชลบุรีสู่เมืองกีฬา และศูนย์กลางการท่องเที่ยว เชิงกีฬา	ชลบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมกีฬาที่มีคุณภาพ และมาตรฐานนักท่องเที่ยว มีประสบการณ์ที่ดีและมีความปลอดภัย เกิดการ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ จากการท่องเที่ยวและกีฬา รายได้ และประโยชน์จากการท่องเที่ยวกระจายสู่ ผู้ประกอบการและชุมชน มากขึ้น โดยไม่สร้างผล กระทบเกินขีดความสามารถในการรองรับ ของทรัพยากร
3	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมเชื่อมโยงเพื่อรองรับ การเติบโตอย่างยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภคและโครงข่าย คมนาคมขนส่ง ให้มีคุณภาพ ปลอดภัย เชื่อมโยงและ ครอบคลุม พร้อมประยุกต์ใช้ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ เมือง การเดินทาง และสาธารณูปโภค	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้โต มาตรฐานและครอบคลุม ทุกพื้นที่ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 พัฒนาและยกระดับระบบ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพและทั่วถึง	ประชาชนสามารถเดินทาง และเข้าถึงบริการสาธารณะ ได้สะดวกและปลอดภัย มากขึ้น โครงข่ายถนน สะพาน ระบบระบายน้ำ ระบบประปา ไฟฟ้า สาธารณะ มีประสิทธิภาพ ลดจุดเสี่ยงอุบัติเหตุ ปัญหาน้ำท่วม และจุด

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวัง (Expect)
		เพื่อรองรับการขยายตัว ของเมืองเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และเขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก		คาดหวัง ด้านการจราจร พร้อมมีระบบข้อมูลและ เทคโนโลยีสนับสนุนการ บริหารโครงสร้างพื้นฐาน แบบทันสมัยและยืดหยุ่น ต่อความเสี่ยง
4	การขับเคลื่อน เศรษฐกิจฐานราก และเพิ่มขีดความ สามารถในการแข่งขัน ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	เสริมสร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจฐานราก พัฒนา ผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ชุมชน เกษตรกร ชาวประมง ผู้ประกอบการรายย่อย และคนรุ่นใหม่ ให้สามารถ ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ เพิ่มผลิต ภาพและมูลค่าสินค้า และบริการเชื่อมโยงเข้าสู่ ตลาดและห่วงโซ่มูลค่า พร้อมส่งเสริมอาชีพ แห่งอนาคต เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ และพลังทาง วัฒนธรรม	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็ง และภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ของครัวเรือนและชุมชน ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 ยกระดับการผลิตภาคเกษตร ประมง และเศรษฐกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยีและการจัดการ ทรัพยากร อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 พัฒนาทักษะอาชีพ เพิ่ม ศักยภาพผู้ประกอบการท้องถิ่น และส่งเสริมการตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขัน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 4 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค และพลังทางวัฒนธรรม (Soft Power) ของชลบุรี สู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม	ผู้ประกอบการและ ประชาชนมีทักษะในการ ประกอบอาชีพและการ ดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี นวัตกรรม ตลาด และ ช่องทางดิจิทัล สินค้า และบริการท้องถิ่นมีมูลค่า เพิ่ม เกิดผลิตภัณฑ์ และผลงานสร้างสรรค์ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ จังหวัดชลบุรี รายได้ และยอดจำหน่าย ของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น และประชาชนสามารถ เข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ จากการเติบโตของ EEC ได้กว้างขวางขึ้น
5	การยกระดับ สังคมปลอดภัย การป้องกัน แก้ไข ปัญหาอาชญากรรม และเสริมสร้าง ความยืดหยุ่นของ ชุมชน	เสริมสร้างความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน โดยพัฒนา ระบบป้องกัน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ช่วยเหลือ ปั่นฟู และลดความเสี่ยง จากยาเสพติด อาชญากรรม อุบัติเหตุ สาธารณภัยภัย พิบัติ ภัยไซเบอร์ และภัย คุกคามรูปแบบใหม่ อย่างบูรณาการ พร้อมพัฒนาบุคลากร อาสาสมัคร และเครือข่าย ชุมชนให้มีความพร้อม	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมอย่าง บูรณาการและครบวงจร แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 ยกระดับการดูแลความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ให้ครอบคลุมทุกมิติ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 4 เสริมสร้างภูมิคุ้มกันและ ความพร้อมรับมือภัยคุกคาม รูปแบบใหม่	ปัญหาและพื้นที่เสี่ยงได้รับ การเฝ้าระวังและจัดการ อย่างเป็นระบบ ประชาชน ได้รับความช่วยเหลือ อย่างรวดเร็ว เมื่อเกิดเหตุ เด็กเยาวชน และประชาชน มีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติด ภัยทางสังคม และภัย ออนไลน์ หน่วยงานกู้ชีพ หน่วยกู้ภัย อาสาสมัคร และชุมชนมีศักยภาพใน การป้องกันรับมือและ ฟื้นตัว จากเหตุฉุกเฉิน และวิกฤตได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวัง (Expect)
6	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สู่สังคมคาร์บอนต่ำ และความยืดหยุ่น ต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน สร้างความมั่นคงด้านน้ำ ยกระดับการจัดการขยะ น้ำ เสียและมลพิษ ป่าไม้ ทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง เพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน พลังงานสะอาด และการลด ก๊าซเรือนกระจก พร้อมเพิ่ม ความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อย่างบูรณาการและเสริมสร้าง ความมั่นคงด้านน้ำ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 ยกระดับการจัดการขยะและ ของเสีย ตามแนวทางเศรษฐกิจ หมุนเวียน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 อนุรักษ์ ป่าไม้ และเพิ่มคุณค่า ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบ นิเวศชายฝั่ง ระบบนิเวศน์ ทะเล พื้นที่สีเขียว รวมถึงอากาศและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและ ระบบนิเวศได้รับการ อนุรักษ์ และฟื้นฟู คุณภาพน้ำและ สิ่งแวดล้อมดีขึ้น ขยะ และของเสีย ได้รับการ จัดการตามหลักวิชาการ และนำกลับมาใช้ ประโยชน์มากขึ้น พื้นที่สีเขียวและ แหล่งดูดซับคาร์บอน เพิ่มขึ้น การปล่อยก๊าซ เรือนกระจกลดลง และจังหวัดมีฐานข้อมูล ระบบเฝ้าระวังเตือนภัย และมาตรการปรับตัว ต่อความเสี่ยงจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศที่มี ประสิทธิภาพ
7	การปฏิรูป การบริหารจัดการ ท้องถิ่นสู่ภาครัฐดิจิทัล สมรรถนะสูง และธรร มาภิบาล แบบมีส่วนร่วม	พัฒนาองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ให้เป็นองค์กรภาครัฐ สมัยใหม่ที่มีสมรรถนะสูง ใช้ข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมในการบริหาร และให้บริการประชาชน ลดขั้นตอน และความซ้ำซ้อน พัฒนาบุคลากร เสริมสร้าง ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาสให้ประชาชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม ในการพัฒนาจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ขับเคลื่อนองค์กรดิจิทัลและ การบริหารงานด้วยข้อมูล อย่างเป็นระบบ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 เสริมสร้างศักยภาพองค์กร และพัฒนาบุคลากร ให้มีสมรรถนะสูง แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 เสริมสร้างธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และระบบ ป้องกันการทุจริตเชิงรุก	ประชาชนได้รับการที่ สะดวก รวดเร็ว และเข้าถึง ได้ผ่านระบบดิจิทัล การตัดสินใจขององค์กร ใช้ข้อมูลเป็นฐานข้อมูล สำคัญของจังหวัด สามารถเชื่อมโยงและใช้ ร่วมกันการทำงาน ข้ามหน่วยงาน มีประสิทธิภาพมากขึ้น บุคลากรมีสมรรถนะ ที่เหมาะสม การดำเนินงาน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และ ประชาชนมีช่องทาง เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนด ติดตาม และประเมินผลการพัฒนา จังหวัด

8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อจัดทำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ. 2571–2575 ได้นำเนื้อหาจากรายงานโครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ซึ่งได้นำแนวคิดการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์สำหรับองค์การภาครัฐ ซึ่งให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ภารกิจและอำนาจหน้าที่ สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประเด็นยุทธศาสตร์ และการกำหนดทางเลือกที่สามารถสร้างคุณค่าสาธารณะได้ ในการวิเคราะห์สถานการณ์แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ จุดแข็งและจุดอ่อน ซึ่งเป็นสภาพ ศักยภาพ หรือข้อจำกัดภายในพื้นที่และองค์กรที่สามารถบริหารจัดการหรือพัฒนาได้ในระดับหนึ่ง และโอกาสและอุปสรรคหรือภัยคุกคาม ซึ่งเป็นปัจจัยหรือแรงขับเคลื่อนจากภายนอก ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ไม่สามารถควบคุมได้โดยตรง แต่สามารถเตรียมความพร้อม ใช้ประโยชน์ หรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ ข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. ข้อมูลตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย 37 ประเด็น
2. บัญชีรายการข้อมูลและข้อมูลฐานของจังหวัดชลบุรี
3. การทบทวนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 แผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และแผนพัฒนาจังหวัด
4. ข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็น การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และเวทีปรึกษาหารือจากภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน เยาวชน ภาคธุรกิจ เกษตรกร ชาวประมง และสถาบันการศึกษา
5. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก

การวิเคราะห์จุดแข็ง

จุดแข็งที่ 1 จังหวัดชลบุรีมีฐานเศรษฐกิจขนาดใหญ่และเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคตะวันออก

จังหวัดชลบุรีมีความได้เปรียบจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่และมีความหลากหลาย ครอบคลุมภาคอุตสาหกรรม การผลิต ยานยนต์และชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร การค้า การขนส่งและโลจิสติกส์ ท่าเรือ ภาคบริการ และการท่องเที่ยว จึงมีความสามารถในการสร้างรายได้ การจ้างงาน และการดึงดูดการลงทุนในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทั่วไป

ข้อมูลฐานที่จัดทำไว้ ระบุว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด พ.ศ. 2567 มีมูลค่าประมาณ 1.234 ล้านล้านบาท สะท้อนสถานะของจังหวัดชลบุรีในฐานะหนึ่งในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของประเทศ

นโยบายยุทธศาสตร์ จุดแข็งดังกล่าวควรถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มสัดส่วนมูลค่าและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่คงอยู่ในพื้นที่ โดยทำให้การเติบโตของภาคอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การท่องเที่ยว และระบบโลจิสติกส์ สามารถสร้างรายได้และโอกาสแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ชาวประมง เยาวชน และแรงงานในจังหวัดมากขึ้น มิใช่มุ่งเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพียงอย่างเดียว

จุดแข็งที่ 2 จังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ในพื้นที่ยุทธศาสตร์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และมีโครงสร้างพื้นฐานระดับประเทศ

จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดแกนกลางของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีท่าเรือแหลมฉบัง โครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ถนนสายหลัก ระบบโลจิสติกส์ นิคมอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงกับท่าอากาศยานอู่ตะเภา จึงมีความได้เปรียบอย่างมากทั้งในด้านที่ตั้งและการเชื่อมโยงพื้นที่

การจัดทำแผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2571–2575 ยังให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต การใช้ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค ทรัพยากรธรรมชาติ กำลังคน เมืองคุณภาพชีวิต และบริการภาครัฐ โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากกว่า 570 คน เข้าร่วมกระบวนการรับฟังความคิดเห็นในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2569

จุดแข็งที่ 3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีมีศักยภาพด้านการคลังค่อนข้างสูง

ข้อมูลด้านการคลังที่รวบรวมในฐานข้อมูลโครงการระบุว่า รายได้รวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี เพิ่มขึ้นจากประมาณ 3,521.70 ล้านบาทในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 เป็นประมาณ 4,956.40 ล้านบาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดยรายได้ที่จัดเก็บเองเพิ่มขึ้นจาก 520.40 ล้านบาท เป็น 895.80 ล้านบาท

ศักยภาพด้านการคลังถือเป็นข้อได้เปรียบสำคัญ เนื่องจากทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถเป็นเจ้าภาพโครงการขนาดใหญ่ โครงการที่มีผลกระทบข้ามเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการที่ต้องใช้งบประมาณลงทุนต่อเนื่อง เช่น ระบบข้อมูลกลาง โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยง ระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระบบจัดการขยะร่วม และการพัฒนาระบบสุขภาพระดับจังหวัด

นายเชษฐาธิราช ศุภะพรหมพร กรรมการกระจายงบประมาณไปสู่โครงการจำนวนมาก มาเป็นการจัดชุดโครงการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ โดยคัดเลือกโครงการที่มีผลกระทบสูง สามารถสร้างประโยชน์ร่วมแก่หลายพื้นที่ และตอบเป้าหมายของจังหวัดในระยะยาว

จุดแข็งที่ 4 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดมีความหลากหลาย

จังหวัดชลบุรีมีได้พึ่งพาเศรษฐกิจประเภทใดประเภทหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่มีทั้งภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า การบริการ การขนส่งและโลจิสติกส์ เกษตรกรรม ประมง และเศรษฐกิจชุมชน ความหลากหลายดังกล่าวช่วยกระจายความเสี่ยงทางเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง และเปิดโอกาสให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาคเศรษฐกิจ เช่น การเชื่อมเกษตรกรรมกับอาหารและโรงแรม การเชื่อมประมงกับร้านอาหาร และการท่องเที่ยว การเชื่อมภาคอุตสาหกรรมกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมและอาชีวศึกษา รวมทั้ง การนำวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นมาต่อยอดสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์และการท่องเที่ยว ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมที่รวบรวมไว้ ยังสะท้อนฐานการผลิตที่เข้มแข็งในกลุ่มยานยนต์ เครื่องจักร โลหะ อิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ พลาสติก และอาหารแปรรูป

จุดแข็งที่ 5 มีตลาดแรงงานขนาดใหญ่และมีฐานสถาบันการศึกษารองรับ

ในปี พ.ศ. 2568 จังหวัดชลบุรีมีกำลังแรงงานประมาณ 1.315 ล้านคน มีผู้มีงานทำประมาณ 1.303 ล้านคน และมีอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 0.71 สะท้อนให้เห็นว่าตลาดแรงงานของจังหวัด มีความต้องการแรงงานในระดับสูง จังหวัดยังมีสถานศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจำนวนมาก ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็น ระบบความร่วมมือด้านการพัฒนา ทักษะมนุษย์ เพื่อเชื่อมโยงการศึกษา การฝึกอบรม การพัฒนาทักษะ และสถานประกอบการให้สอดคล้องกันมากขึ้น

จุดแข็งที่ 6 มีฐานการท่องเที่ยวระดับนานาชาติและมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่หลากหลาย

จังหวัดชลบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ พัทยา บางแสน เกาะล้าน เกาะสีชัง สัตหีบ แสมสาร อ่างศิลา และศรีราชา รวมทั้งมีทุนด้านวัฒนธรรมอาหาร การประมงพื้นบ้าน ประเพณี กีฬา และกิจกรรมทางทะเล ฐานข้อมูลที่รวบรวมไว้ระบุว่า ใน พ.ศ. 2568 มีผู้เยี่ยมเยือนประมาณ 27.60 ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 319,312 ล้านบาท

นายเชษฐาธิราช ศุภะพรหมพร จังหวัดมีศักยภาพในการปรับจากการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวคุณภาพ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและกระจายประโยชน์สู่พื้นที่ต่าง ๆ มากขึ้น

จุดแข็งที่ 7 มีเครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย

จังหวัดชลบุรีมีหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมืองพัทยา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ภาคอุตสาหกรรม หอการค้า สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย ภาคประชาสังคม อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กลุ่มเกษตรกร ชาวประมง เยาวชน และชุมชน ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นทุนทางเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ผลการประชุมพบประเด็นร่วมระหว่างหลายกลุ่ม โดยเฉพาะการบริหารจัดการน้ำ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ สังคมสูงวัย เศรษฐกิจฐานราก ทักษะกำลังคน เมือง และโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงธรรมาภิบาลข้อมูล

การวิเคราะห์จุดอ่อน

จุดอ่อนที่ 1 การวางแผนยังมีช่องว่างระหว่างประชากรตามทะเบียนกับประชากรผู้ใช้บริการจริง

จังหวัดมีประชากรตามทะเบียนมากกว่า 1.6 ล้านคน แต่ยังมีแรงงานย้ายถิ่น แรงงานต่างด้าว นักท่องเที่ยว ผู้พักอาศัยระยะยาว และผู้เดินทางเข้ามาทำงานจำนวนมาก ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำ ระบบจัดการขยะ น้ำเสีย บริการสุขภาพ และบริการด้านความปลอดภัยสูงกว่าที่ข้อมูลทะเบียนราษฎรสะท้อนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานใน พ.ศ. 2568 มีประมาณ 254,932 คน ยังสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาฐานข้อมูลประชากรผู้ใช้บริการจริง ของจังหวัด เพื่อใช้ประกอบการจัดสรรทรัพยากรและวางแผนบริการสาธารณะ

จุดอ่อนที่ 2 การบริหารจัดการน้ำมีทั้งปัญหาน้ำท่วมและความมั่นคงของน้ำต้นทุน

ปัญหาด้านน้ำของจังหวัดชลบุรีมีลักษณะสองด้าน กล่าวคือ พื้นที่เมืองและพื้นที่ที่มีการขยายตัวเผชิญปัญหาน้ำท่วมและระบบระบายน้ำไม่เพียงพอ ขณะที่พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ปลายน้ำบางแห่งมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำ รายงานจากการศึกษาหรือยังสะท้อนความต้องการระบบบริหารจัดการน้ำแบบครบวงจร และแผนบริหารจัดการน้ำระดับจังหวัดอย่างชัดเจน

จุดอ่อนที่ 3 ขยะ น้ำเสีย และมลพิษยังเป็นข้อจำกัดต่อขีดความสามารถในการรองรับการเติบโต

ฐานข้อมูลระบุว่า ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มจากประมาณ 2,972 ตันต่อวัน ใน พ.ศ. 2564 เป็นประมาณ 3,319 ตันต่อวัน ใน พ.ศ. 2568 ระบบรวบรวมน้ำเสียในบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมครัวเรือนทั้งหมด และมีรายงานผลกระทบจากกลิ่น คราบไขมัน และน้ำเสียล้นในพื้นที่ที่มีความหนาแน่นสูง ดังนั้น ปัญหาดังกล่าวมีได้จำกัดอยู่เพียงจำนวนโรงบำบัดน้ำเสียหรือจำนวนสถานที่กำจัดขยะ แต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดกระบวนการ ตั้งแต่การเกิดของเสีย การคัดแยกและลดของเสียตั้งแต่ต้นทาง การเก็บรวบรวม การขนส่ง ระบบท่อ การบำบัด การกำจัด ตลอดจนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการร่วมกันระหว่างหลายพื้นที่

จุดอ่อนที่ 4 โครงสร้างพื้นฐานระดับพื้นที่ยังไม่ทันต่อการขยายตัวของเมือง

แม้จังหวัดชลบุรีจะมีโครงสร้างพื้นฐานระดับประเทศที่มีศักยภาพสูง แต่ยังพบช่องว่างด้านโครงสร้างพื้นฐานในระดับท้องถิ่น ได้แก่ ถนนท้องถิ่นที่ยังเชื่อมต่อกันไม่สมบูรณ์ จุดคอขวดด้านการจราจร ปัญหาน้ำท่วม ระบบระบายน้ำ และข้อจำกัดของระบบขนส่งสาธารณะที่เชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัด

จุดอ่อนที่ 5 ทักษะแรงงานยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และแรงงานบางกลุ่มมีความเปราะบาง

แม้ว่าตลาดแรงงานของจังหวัดจะมีอัตราการจ้างงานอยู่ในระดับสูง แต่ไม่ได้หมายความว่ากำลังคนทั้งหมดมีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจในอนาคต โดยใน พ.ศ. 2567 จังหวัดมีแรงงานนอกระบบประมาณ 362,475 คน หรือประมาณร้อยละ 30 ของผู้มีงานทำ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านสวัสดิการ ความมั่นคงของรายได้ โอกาสในการพัฒนาทักษะ และความปลอดภัยในการทำงาน ความต้องการของพื้นที่ยังสะท้อนช่องว่างด้านทักษะเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ ดิจิทัล ภาษา เทคโนโลยี และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

จุดอ่อนที่ 6 ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่และความเปราะบางด้านคุณภาพชีวิต

แม้ว่าจังหวัดชลบุรีจะมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในระดับสูง แต่รายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจยังไม่ได้กระจายไปสู่ทุกพื้นที่และทุกกลุ่มประชาชนอย่างเท่าเทียม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่ท่องเที่ยว พื้นที่เกษตรกรรม และชุมชนชายฝั่ง มีสภาพปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน นอกจากนี้จำนวนผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มเป็น 276,976 คน ใน พ.ศ. 2568 หรือประมาณร้อยละ 16.83 ของประชากรตามทะเบียน ส่งผลให้ความต้องการด้านสุขภาพ การดูแลระยะยาว ระบบการเดินทาง และสวัสดิการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อนที่ 7 ระบบข้อมูลและกลไกการบริหารจัดการปัญหาข้ามเขตยังมีลักษณะแยกส่วน

ข้อมูลสำคัญ เช่น ประชากรที่ได้อยู่ตามทะเบียน การเดินทาง ขยะ น้ำท่วม กลุ่มเปราะบาง ตลาดแรงงาน และสิ่งแวดล้อม กระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน โดยมีรอบการจัดเก็บ นิยาม และมาตรฐานข้อมูลแตกต่างกัน ขณะเดียวกันปัญหาหลายประเภท เช่น น้ำท่วม การจราจร ขยะ มลพิษ ระบบขนส่ง และการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นปัญหาที่มีลักษณะข้ามเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่กลไกด้านงบประมาณและการบริหารโครงการร่วมกันยังไม่มีอย่างต่อเนื่องเพียงพอ

การวิเคราะห์โอกาส

โอกาสที่ 1 การจัดทำแผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2571–2575 เปิดโอกาสต่อการลงทุนและการยกระดับพื้นที่ในระยะใหม่

การจัดทำแผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกระยะใหม่ ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีขั้นสูง เศรษฐกิจสีเขียว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โครงสร้างประชากร และภูมิรัฐศาสตร์ พร้อมกับให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต โครงสร้างพื้นฐาน กำลังคน เมือง คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม แนวโน้มดังกล่าวเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรีกำหนดโครงการที่เสริมการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมต่อระดับพื้นที่ การพัฒนากำลังคน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและน้ำ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการเชื่อมโยงผู้ประกอบการในพื้นที่เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน

โอกาสที่ 2 ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ การปฏิรูประบบภาครัฐ ทุนมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 กำหนดเสาหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูประบบภาครัฐ การยกระดับทุนมนุษย์ การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และการส่งเสริมการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม เวทีรับฟังความคิดเห็นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ยังเสนอประเด็นเกี่ยวกับยานยนต์ไฟฟ้า เทคโนโลยีขั้นสูง พลังงานทดแทน การจัดการของเสีย การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การเชื่อมโยงข้อมูล และการลดการทำงานแบบแยกส่วนของหน่วยงาน ซึ่งต้องนำมาวิเคราะห์ในการกำหนดบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี

โอกาสที่ 3 ความก้าวหน้าของปัญญาประดิษฐ์ ข้อมูลขนาดใหญ่ และเทคโนโลยีดิจิทัล

ปัญญาประดิษฐ์และข้อมูลขนาดใหญ่สามารถนำมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต การบริหารจัดการจราจร สุขภาพ การศึกษา ระบบเตือนภัย และการให้บริการประชาชน สภาเศรษฐกิจโลกระบุว่า ทักษะด้านปัญญาประดิษฐ์ และข้อมูลขนาดใหญ่ เครือข่ายและความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และความรู้เท่าทันเทคโนโลยี เป็นกลุ่มทักษะที่มีความต้องการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงถึง พ.ศ. 2573 ขณะที่ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการปรับตัวและพื้นที่ตัว และความคิดสร้างสรรค์ยังคงมีความสำคัญต่อการทำงานในอนาคต

โอกาสที่ 4 การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและระบบการเดินทางแห่งอนาคต

องค์การพลังงานระหว่างประเทศรายงานว่า ใน พ.ศ. 2568 ยอดขายรถยนต์ไฟฟ้าในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยรถยนต์ไฟฟ้ามีสัดส่วนเกือบร้อยละ 20 ของยอดขายรถยนต์ใหม่ในภูมิภาค และประเทศไทยมีรถยนต์ไฟฟ้าใหม่ประมาณ 140,000 คัน หรือคิดเป็นเกือบหนึ่งในสี่ของยอดขายรถยนต์ใหม่สำหรับจังหวัดชลบุรีซึ่งมีฐานอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนขนาดใหญ่ แนวโน้มดังกล่าวเป็นทั้งโอกาสในการรักษาและยกระดับฐานการผลิต และเป็นแรงผลักดันให้แรงงานและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่

โอกาสที่ 5 การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจหมุนเวียน และตลาดคาร์บอน

การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวกำลังเปลี่ยนจากประเด็นด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมไปสู่เงื่อนไขสำคัญของความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ กลไกการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป ระยะบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2569 และครอบคลุมสินค้าบางประเภท เช่น เหล็ก เหล็กกล้า อะลูมิเนียม ซีเมนต์ ปูน ไฟฟ้า และไฮโดรเจน สำหรับจังหวัดชลบุรีประเด็นสำคัญได้หมายความว่า โรงงานทุกแห่งจะอยู่ภายใต้มาตรการดังกล่าวโดยตรง แต่มีความเป็นไปได้สูงว่าผู้ประกอบการที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานจะต้องจัดทำข้อมูล รอยเท้าคาร์บอน และปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดมากขึ้น จึงเป็นโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรีร่วมกับมหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรมพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และพัฒนาฐานข้อมูลด้านคาร์บอนในระดับพื้นที่

โอกาสที่ 6 การท่องเที่ยวคุณภาพ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการใช้ทุนทางวัฒนธรรมสร้างมูลค่า

ฐานนักท่องเที่ยวขนาดใหญ่ของจังหวัดทำให้ชลบุรีสามารถปรับแนวทางจากการเพิ่มจำนวนผู้มาเยือนไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อผู้เยี่ยมเยือน ผ่านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กีฬา อาหาร วัฒนธรรม ชุมชน การจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมนานาชาติ และการจัดแสดงสินค้า ตลอดจนประสบการณ์เฉพาะพื้นที่ ผลการวิเคราะห์ในโครงการระบุว่า ความต้องการของตลาดท่องเที่ยวมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับคุณภาพ ความปลอดภัย สุขภาพ ความยั่งยืน และประสบการณ์เฉพาะมากขึ้น จึงเป็นโอกาสในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวรอบกับเมืองพัทยาและบางแสน

โอกาสที่ 7 ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดชลบุรีมีมหาวิทยาลัย สถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาคอุตสาหกรรม และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในพื้นที่เดียวกัน จึงมีศักยภาพในการสร้าง ระบบนิเวศนวัตกรรมระดับพื้นที่ เพื่อพัฒนา องค์ความรู้และเทคโนโลยีสำหรับแก้ไขปัญหาด้านน้ำ ขยะ สุขภาพ ปัญญาประดิษฐ์ เกษตรกรรม เทคโนโลยีด้านภัยพิบัติ และเศรษฐกิจสีเขียว

การวิเคราะห์อุปสรรคหรือภัยคุกคาม

อุปสรรคที่ 1 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสี่ยงของพื้นที่ชายฝั่ง

องค์การอุตุนิยมวิทยาโลกรายงานว่า ใน พ.ศ. 2568 ภูมิภาคเอเชียเผชิญความร้อนรุนแรง น้ำท่วม ภัยแล้ง และเหตุการณ์สภาพอากาศรุนแรง ขณะที่ความร้อนสะสมในมหาสมุทรอยู่ในระดับสูงเป็นประวัติการณ์ และเกิดคลื่นความร้อนในทะเลครอบคลุมพื้นที่มหาสมุทรของเอเชียเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อระบบนิเวศ และชุมชนชายฝั่ง สำหรับจังหวัดชายฝั่งอย่างชลบุรีความเสี่ยงดังกล่าวเกี่ยวข้องโดยตรงกับน้ำท่วม ภัยแล้ง คลื่นความร้อน แนวปะการัง ชายหาด การประมง การท่องเที่ยว ความมั่นคงด้านน้ำ และโครงสร้างพื้นฐาน

อุปสรรคที่ 2 ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและภูมิรัฐศาสตร์

กองทุนการเงินระหว่างประเทศประเมินว่าความเสี่ยงจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจ และความตึงเครียดทางการค้าอาจส่งผลกระทบต่อการเติบโต การลงทุน ห่วงโซ่อุปทาน และตลาดการเงิน ธนาคารโลกยังระบุว่าความไม่แน่นอนด้านการค้าและการแข่งขันด้านทรัพยากรเชิงยุทธศาสตร์อาจส่งผลต่อการลงทุน การค้า และห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะประเทศและพื้นที่ที่พึ่งพาการส่งออกในระดับสูง จังหวัดชลบุรีซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรม การส่งออก ท่าเรือ และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จึงมีระดับการเปิดรับต่อความเสี่ยงดังกล่าวค่อนข้างสูง

อุปสรรคที่ 3 มาตรฐานด้านคาร์บอนและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

มาตรการด้านคาร์บอน การดำเนินธุรกิจตามหลักสิ่งแวดล้อม สังคมและธรรมาภิบาล และข้อกำหนดเกี่ยวกับรอยเท้าคาร์บอน สามารถเพิ่มต้นทุนในการปรับตัวของผู้ผลิต โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยังขาดบุคลากร เงินลงทุน และระบบข้อมูล หากจังหวัดและผู้ประกอบการไม่ได้เตรียมการอย่างเหมาะสม ความได้เปรียบจากการเป็นฐานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อาจกลายเป็นความเสี่ยงต่อขีดความสามารถในการแข่งขันในอนาคต

อุปสรรคที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

สภาเศรษฐกิจโลกประเมินว่าการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โครงสร้างประชากร การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว และความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์จะส่งผลให้ตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยประมาณร้อยละ 22 ของงานอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายใน พ.ศ. 2573 และแรงงานประมาณ 59 คนจากทุก 100 คนทั่วโลกอาจจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะใหม่หรือยกระดับทักษะเดิม ดังนั้น ความเสี่ยงสำหรับจังหวัดชลบุรีคือแรงงานในอุตสาหกรรมเดิมบางส่วนอาจไม่สามารถปรับตัวเข้าสู่รูปแบบใหม่ได้ทัน รวมทั้งยังมีความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล

อุปสรรคที่ 5 การเข้าสู่สังคมสูงวัยและแนวโน้มการลดลงของกำลังแรงงาน

องค์การสหประชาชาติระบุว่า การลดลงของภาวะเจริญพันธุ์และการมีอายุยืนยาวขึ้นกำลังเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประชากรทั่วโลก และเสนอให้ภาครัฐเตรียมความพร้อมด้านระบบสุขภาพ การดูแลระยะยาว การคุ้มครองทางสังคม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อรองรับประชากรสูงวัย จังหวัดชลบุรีมีสัญญาณของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างชัดเจนจากสัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงถือเป็นความท้าทายเชิงโครงสร้างต่อกำลังแรงงาน ระบบสุขภาพ และภาระทางการคลังของบริการสาธารณะในอนาคต

อุปสรรคที่ 6 การขยายตัวของความเป็นเมืองและแรงกดดันจากการเติบโตของพื้นที่เมือง

การขยายตัวของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัย อาจทำให้การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าการพัฒนาระบบถนน ระบบระบายน้ำ สถานศึกษา สถานพยาบาล และพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะในพื้นที่เมืองชลบุรี ศรีราชา บางละมุง และสัตหีบ

อุปสรรคที่ 7 มลพิษและการแข่งขันในการใช้ทรัพยากร

ภาคอุตสาหกรรม เมือง การท่องเที่ยว และเกษตรกรรมต่างต้องใช้น้ำ พลังงาน พื้นที่ และระบบจัดการของเสียร่วมกัน หากขีดความสามารถของระบบสาธารณสุขภาคและระบบจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่สามารถรองรับการเติบโตได้อย่างเพียงพอ อาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อุปสรรคที่ 8 ความเหลื่อมล้ำและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการพัฒนา

หากประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในระดับที่สอดคล้องกับภาระที่ต้องรับ เช่น ค่าครองชีพที่สูงขึ้น มลพิษ การจราจร และการแข่งขันในการใช้ทรัพยากร อาจนำไปสู่ความขัดแย้งและลดความเชื่อมั่นต่อการพัฒนา ทั้งนี้ช่องว่างสำคัญของจังหวัดคือความแตกต่างระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและเสนอให้ใช้ตัวชี้วัดด้านการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาควบคู่กับตัวชี้วัดด้านการลงทุน

ตาราง การสรุปผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. จังหวัดชลบุรีมีฐานเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคตะวันออก	1. การวางแผนยังมีช่องว่างระหว่างประชากรตามทะเบียนกับประชากรผู้ใช้บริการจริง
2. จังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ในพื้นที่ยุทธศาสตร์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และมีโครงสร้างพื้นฐานระดับประเทศ	2. การบริหารจัดการน้ำมีทั้งปัญหาน้ำท่วมและความมั่นคงของน้ำต้นทุน
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีมีศักยภาพด้านการคลังค่อนข้างสูง	3. ขยะ น้ำเสีย และมลพิษยังเป็นข้อจำกัดต่อขีดความสามารถในการรองรับการเติบโต
4. โครงสร้างเศรษฐกิจมีความหลากหลาย	4. โครงสร้างพื้นฐานระดับพื้นที่ยังไม่ทันต่อการขยายตัวของเมือง
5. มีตลาดแรงงานขนาดใหญ่และมีฐานสถาบันการศึกษารองรับ	5. ทักษะแรงงานยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และแรงงานบางกลุ่มมีความเปราะบาง
6. มีฐานการท่องเที่ยวระดับนานาชาติและมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่หลากหลาย	6. ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่และความเปราะบางด้านคุณภาพชีวิต
7. เครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย	7. ระบบข้อมูลและกลไกการบริหารจัดการปัญหาข้ามเขตยังมีลักษณะแยกส่วน

โอกาส	อุปสรรคหรือภัยคุกคาม
1. การจัดทำแผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2571-2575 เปิดโอกาสต่อการลงทุนและการยกระดับพื้นที่ในระยะใหม่	1. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสี่ยงของพื้นที่ชายฝั่ง
2. ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ การปฏิรูประบบภาครัฐ ทุนมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม	2. ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและภูมิรัฐศาสตร์
3. ความก้าวหน้าของปัญญาประดิษฐ์ ข้อมูลขนาดใหญ่ และเทคโนโลยีดิจิทัล	3. มาตรฐานด้านคาร์บอนและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
4. การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและระบบการเดินทางแห่งอนาคต	4. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
5. การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจหมุนเวียน และตลาดคาร์บอน	5. การเข้าสู่สังคมสูงวัยและแนวโน้มการลดลงของกำลังแรงงาน
6. การท่องเที่ยวคุณภาพ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการใช้ทุนทางวัฒนธรรมสร้างมูลค่า	6. การขยายตัวของความเป็นเมืองและแรงกดดันจากการเติบโตของพื้นที่เมือง
7. ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7. มลพิษและการแข่งขันในการใช้ทรัพยากร
	8. ความเหลื่อมล้ำและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการพัฒนา

ที่มา รายงานโครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จากการสังเคราะห์จากข้อมูล 37 ประเด็นของจังหวัดชลบุรี ผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ร่วมกับร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 แผนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกระยะใหม่ และแนวโน้มระดับโลกจากองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก องค์การพลังงานระหว่างประเทศ กองประชากรแห่งสหประชาชาติ สภาเศรษฐกิจโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารโลก และคณะกรรมการการยุโรป

การวิเคราะห์การจับคู่ปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ TOWS Matrix

กรอบการวิเคราะห์การจับคู่ปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ได้รับการพัฒนาโดย Weihrich (1982) เพื่อเปลี่ยนผลจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากการเป็นเพียงรายการปัจจัยไปสู่ทางเลือกเชิงกลยุทธ์ โดยนำปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมาจับคู่กันอย่างเป็นระบบ แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) กลยุทธ์เชิงรุก 2) กลยุทธ์เชิงแก้ไข 3) กลยุทธ์เชิงป้องกัน และ 4) กลยุทธ์เชิงรับ

กลยุทธ์เชิงรุก ใช้จุดแข็งเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศเศรษฐกิจนวัตกรรมและเศรษฐกิจสีเขียวของจังหวัดชลบุรี

ประกอบด้วย จุดแข็งที่ 1,2 และ 4 รวมถึงโอกาสที่ 1,4 และ 5

ใช้ศักยภาพจากฐานอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมสีเขียว และเศรษฐกิจหมุนเวียน ควบคู่กับการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานภายในพื้นที่ พร้อมทั้งสร้างโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดสามารถเข้าสู่และได้รับประโยชน์จากห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม ขนาดใหญ่

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างระบบนิเวศการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตของจังหวัดชลบุรี

ประกอบด้วย จุดแข็งที่ 1,5 และ 7 รวมถึงโอกาสที่ 1,3 และ 4

เชื่อมโยงโรงเรียน สถานศึกษาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานและสถานประกอบการ เพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมด้านปัญญาประดิษฐ์ ระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ ยานยนต์ไฟฟ้า เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมสีเขียว ภาษา และความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

กลยุทธ์ที่ 3 ยกระดับจากการท่องเที่ยวเชิงปริมาณสู่การท่องเที่ยวคุณภาพและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ประกอบด้วย จุดแข็งที่ 6 และ 4 รวมถึง โอกาสที่ 6

เชื่อมโยงพื้นที่พิทยา บางแสน ศรีราชา สัตหีบ เกาะสีชัง และพื้นที่ตอนในของจังหวัดเข้ากับทุนด้านอาหาร วัฒนธรรม กีฬา สุขภาพ การประมง และชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อผู้เยี่ยมเยือน ยกระดับคุณภาพ การท่องเที่ยว และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปสู่พื้นที่และชุมชนต่าง ๆ ของจังหวัดอย่างทั่วถึงมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาจังหวัดอัจฉริยะโดยใช้ข้อมูลเป็นฐานในการบริหารจัดการ

ประกอบด้วยจุดแข็งที่ 3 และ 7 รวมถึง โอกาสที่ 3 และ 8

ใช้ศักยภาพด้านการคลังและเครือข่ายความร่วมมือของจังหวัดในการพัฒนาระบบข้อมูลกลางระดับจังหวัด ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ระบบแสดงผลข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ระบบเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ และระบบ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และ หน่วยงานระดับจังหวัด เพื่อสนับสนุนการวางแผน การตัดสินใจ และการติดตามผลการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ 5 ใช้เครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนานวัตกรรมสำหรับแก้ไขปัญหาสาธารณะ

ประกอบด้วยจุดแข็งที่ 5 และ 7 รวมถึงโอกาสที่ 3 และ 7

พัฒนากลไกหรือพื้นที่ทดลองด้านนโยบายและนวัตกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัย ภาคธุรกิจ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการน้ำ ขยะ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สุขภาพ ปัญญาประดิษฐ์ การเกษตร และการป้องกันและจัดการภัยพิบัติ โดยมุ่งให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรม สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหของพื้นที่ได้จริง

กลยุทธ์เชิงแก้ไข ใช้โอกาสเพื่อแก้ไขจุดอ่อน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำและเสริมสร้างความสามารถในการรับมือการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 2 รวมถึงโอกาสที่ 1,3 และ 5

พัฒนาระบบข้อมูลน้ำระดับจังหวัด จัดทำแผนสมดุลน้ำ ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการวิเคราะห์ พื้นที่น้ำท่วมและพื้นที่เสี่ยงภัย พัฒนาระบบเตือนภัยล่วงหน้า และส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่พื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อรองรับทั้งปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบจัดการขยะและน้ำเสียร่วมกันเป็นกลุ่มพื้นที่

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 3 และ 7 รวมถึงโอกาสที่ 1 และ 5

ปรับจากการบริหารจัดการขยะและน้ำเสียแบบแยกส่วนของแต่ละพื้นที่ ไปสู่การบริหารจัดการร่วมกัน เป็นกลุ่มพื้นที่ โดยเชื่อมโยงการลดและคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การวิเคราะห์เส้นทางและปริมาณการเคลื่อนย้าย วัสดุและของเสีย ระบบรวบรวมน้ำเสีย การนำน้ำและทรัพยากรกลับมาใช้ซ้ำ ตลอดจนการส่งเสริมเศรษฐกิจ หมุนเวียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการบริหารจัดการร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมระบบการเดินทางและการเชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐานช่วงปลายทาง

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 4 รวมถึงโอกาสที่ 1,3 และ 4

ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในการพัฒนาถนนเชื่อมโยงพื้นที่ ระบบขนส่งเชื่อมต่อและขนส่งสาธารณะ การเดินทางด้วยยานยนต์ไฟฟ้า ระบบข้อมูลการจราจร และระบบการเดินทาง ที่ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ เพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานระดับประเทศกับชุมชนและพื้นที่เศรษฐกิจท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนและยกระดับทักษะกำลังคนให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจในอนาคต

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 5 รวมถึงโอกาสที่ 3, 4 และ 7

พัฒนาระบบข้อมูลและการวิเคราะห์ทักษะกำลังคนระดับจังหวัด โดยเชื่อมโยงข้อมูลตำแหน่งงาน ความต้องการ แรงงาน หลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรม ผู้เรียน การรับรองสมรรถนะ และผลลัพธ์ภายหลังการฝึกอบรม เพื่อให้การพัฒนาทักษะกำลังคนสอดคล้องกับความต้องการจริงของตลาดแรงงานและอุตสาหกรรมในอนาคต

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบข้อมูลประชากรผู้ใช้บริการจริงและข้อมูลด้านสังคมระดับจังหวัด

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 1, 6 และ 7 รวมถึงโอกาสที่ 3 และ 8

พัฒนาระบบข้อมูลประชากรผู้ใช้บริการจริงควบคู่กับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้านสังคมและสุขภาพ เพื่อใช้วางแผนขีดความสามารถในการรองรับบริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ถนน ระบบจัดการขยะ น้ำเสีย การแพทย์ฉุกเฉิน และระบบสวัสดิการให้เหมาะสมกับจำนวนและลักษณะของประชากรผู้ใช้บริการจริงในแต่ละพื้นที่

กลยุทธ์เชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งเพื่อลดผลกระทบจากอุปสรรคหรือภัยคุกคาม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาจังหวัดชลบุรีให้มีความสามารถในการรับมือและฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประกอบด้วยจุดแข็งที่ 2, 3 และ 7 รวมถึงอุปสรรคที่ 1 และ 6

ใช้ศักยภาพด้านการคลัง โครงสร้างพื้นฐาน และเครือข่ายความร่วมมือของจังหวัดในการลงทุนเชิงป้องกัน ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำท่วม มาตรการรับมือภาวะอากาศร้อน การเสริมสร้างความสามารถของพื้นที่ชายฝั่งในการป้องกันและฟื้นตัว ระบบเตือนภัยล่วงหน้า และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับปรับตัวและฟื้นตัวจากภัยพิบัติได้

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาจังหวัดอุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ

ประกอบด้วยจุดแข็งที่ 1, 2 และ 5 รวมถึงอุปสรรคที่ 3 และ 7

เชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ปรับตัวสู่การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน และพัฒนาระบบติดตามและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันควบคู่กับการลดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งและความสามารถในการรับมือความผันผวนของเศรษฐกิจท้องถิ่น

ประกอบด้วยจุดแข็งที่ 4 และ 6 รวมถึงอุปสรรคที่ 2 และ 8

ส่งเสริมความหลากหลายของเศรษฐกิจระดับท้องถิ่นเพื่อลดการพึ่งพาตลาดหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจประเภทใดประเภทหนึ่งมากเกินไป โดยพัฒนาระบบอาหารท้องถิ่น เศรษฐกิจสร้างสรรค์การท่องเที่ยว และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเพิ่มความสามารถของเศรษฐกิจท้องถิ่นในการรองรับความผันผวนและผลกระทบจากปัจจัยภายนอก

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาจังหวัดที่รองรับสังคมสูงวัยอย่างมีสุขภาวะ

ประกอบด้วยจุดแข็งที่ 3, 5 และ 7 รวมถึงอุปสรรคที่ 5

ใช้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เครือข่ายสุขภาพ มหาวิทยาลัย ชุมชน และศักยภาพทางการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการพัฒนาระบบดูแลระยะยาว การฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาผู้ดูแลผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีสุขภาวะที่ดีและมีส่วนร่วมในสังคม ตลอดจนการพัฒนาสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่เป็นมิตรต่อผู้สูงอายุ

กลยุทธ์เชิงรับ ลดจุดอ่อนและป้องกันผลกระทบจากอุปสรรคหรือภัยคุกคาม

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างระบบบริหารจัดการโครงการข้ามเขตพื้นที่

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 2, 3, 4 และ 7 รวมถึงอุปสรรคที่ 1, 6 และ 7

กำหนดกลไกการวางแผนร่วมและการลงทุนร่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับภารกิจที่มีลักษณะข้ามเขตพื้นที่ เช่น การบริหารจัดการน้ำ ขยะ น้ำเสีย การจราจร ระบบขนส่ง และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้การแก้ไขปัญหามีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากกว่าการดำเนินการ แยกส่วนของแต่ละพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมและเสริมสร้างความสามารถในการรับมือความเปลี่ยนแปลง

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 5 และ 6 รวมถึงอุปสรรคที่ 2, 4 และ 5

พัฒนาระบบช่วยเหลือและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ ผู้สูงอายุ ครีวเรือนรายได้น้อย กลุ่มเปราะบาง และแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยี โดยเชื่อมโยงการช่วยเหลือทางสังคมกับการพัฒนาทักษะ การสร้างอาชีพ การเข้าถึงบริการสุขภาพ และการสร้างความมั่นคงทางรายได้

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบวิเคราะห์และเฝ้าระวังความเสี่ยงระดับจังหวัด

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 1 และ 7 รวมถึงอุปสรรคที่ 1, 2 และ 4

พัฒนาระบบข้อมูลและแสดงผลสำหรับติดตามและวิเคราะห์ความเสี่ยงสำคัญของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ตลาดแรงงาน ห่วงโซ่อุปทาน การท่องเที่ยว สาธารณสุข และอุบัติภัยจากภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการเฝ้าระวัง การเตรียมความพร้อม และการตัดสินใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 4 จัดลำดับความสำคัญของงบประมาณเชิงยุทธศาสตร์

ประกอบด้วยจุดอ่อนที่ 7 และอุปสรรคที่ 1 ถึง 8

ปรับจากการใช้หลักการกระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เป็นหลัก มาใช้เกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญของการลงทุนที่พิจารณาอย่างน้อย 6 ประการ ได้แก่ ระดับผลกระทบ ความเร่งด่วน ประโยชน์ที่เกิดขึ้นข้ามเขตพื้นที่ ความเสมอภาคและการลดความเหลื่อมล้ำ ความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และความพร้อมในการดำเนินงาน แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้งบประมาณจากการประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดชลบุรี ถูกนำไปใช้กับโครงการที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ มีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก และก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมในระดับจังหวัดมากขึ้น

ข้อสรุปจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค และการจับคู่ปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์

ผลการวิเคราะห์สะท้อนว่า จังหวัดชลบุรีอยู่ในสถานะมีศักยภาพสูงและเผชิญแรงกดดันสูงกล่าวคือ จังหวัดมีศักยภาพอย่างมากด้านเศรษฐกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากร และเครือข่ายความร่วมมือ ขณะเดียวกันต้องรองรับผลกระทบที่เกิดจากการขยายตัวของเมือง ภาคอุตสาหกรรม ประชากรเคลื่อนย้าย การใช้ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ความเหลื่อมล้ำ การเข้าสู่สังคมสูงวัย และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเข้มข้น

การวิเคราะห์ความต้องการของพื้นที่และความต้องการจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Demand Analysis , Global Analysis และ Megatrends)

การวิเคราะห์ความต้องการของจังหวัดชลบุรีจากข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ข้อมูลตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ผลการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ ตลอดจนความแตกต่างระหว่างพื้นที่เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว พื้นที่ชายฝั่ง พื้นที่เกษตรกรรม และชุมชนตอนใน เพื่อให้สามารถระบุกลุ่มประชาชน จำแนกตามพื้นที่ อธิบายความต้องการ และบทบาทการพัฒนา

ตาราง การสรุปข้อมูลความต้องการเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดชลบุรี

ประเด็นความต้องการ	สัญญาณจากข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มประชาชนหรือพื้นที่สำคัญ	นัยต่อแผนพัฒนาท้องถิ่น อบจ. พ.ศ. 2571 - 2575
1. ความต้องการบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับจำนวนประชากรผู้ใช้บริการจริง	จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรไม่สามารถสะท้อนจำนวนแรงงานจากต่างพื้นที่ แรงงานต่างด้าว นักท่องเที่ยว ผู้พักอาศัยระยะยาว และประชากรเคลื่อนย้ายได้ทั้งหมด	พื้นที่เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว พื้นที่ชายฝั่ง และพื้นที่ที่มีสถานประกอบการหนาแน่น	การวางแผนด้านน้ำ ขยะ น้ำเสีย สุขภาพ การเดินทาง ความปลอดภัย และบริการสาธารณะ โดยคำนึงถึงขนาดของบริการสอดคล้องกับภาระที่เกิดขึ้นจริงและจำนวนประชากรผู้ใช้บริการ
2. ความต้องการบริการสาธารณะเพื่อรองรับสังคมสูงวัย	จำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่จำนวนเด็กเล็กมีแนวโน้มลดลง	ผู้สูงอายุ ผู้มีภาวะพึ่งพิง ผู้ดูแลผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน	พัฒนาระบบบริการสุขภาพปฐมภูมิ การดูแลระยะยาว การฟื้นฟูสมรรถภาพ การส่งเสริมสุขภาพ การเดินทางที่เหมาะสม และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ

ประเด็นความต้องการ	สัญญาณจากข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มประชาชนหรือพื้นที่สำคัญ	นัยต่อแผนพัฒนาท้องถิ่น อบจ. พ.ศ. 2571 - 2575
3. ความต้องการด้านการศึกษาและการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต	ตลาดแรงงานของจังหวัดมีความต้องการแรงงานสูง แต่ทักษะของกำลังคนบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต	เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา แรงงาน ผู้ประกอบการ และประชาชนวัยทำงาน	เชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย และสถานประกอบการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ ภาษา เทคโนโลยี ระบบอัตโนมัติ และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน
4. ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงการเดินทาง	แม้จังหวัดมีโครงสร้างพื้นฐานระดับประเทศที่มีศักยภาพสูง แต่ยังมีปัญหาถนนเชื่อมต่อจุดคอขวด การจราจร ระบบระบายน้ำ และระบบขนส่งสาธารณะในระดับพื้นที่	เมืองชลบุรี ศรีราชา พัทยา แหลมฉบัง พื้นที่ขยายตัวของเมือง และพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างอำเภอ	พัฒนาถนนและโครงข่ายเชื่อมต่อ ระบบขนส่งสาธารณะ การบริหารจัดการจราจร ระบบระบายน้ำ และมาตรการเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทาง
5. ความต้องการด้านความมั่นคงของทรัพยากรน้ำ	ความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เกษตรกรรม และจำนวนประชากรผู้ใช้บริการจริง	พื้นที่เมือง พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่ท่องเที่ยว พื้นที่เกษตรกรรม และชุมชนที่มีความเสี่ยงขาดแคลนน้ำ	จัดทำแผนสมดุลน้ำระดับจังหวัด เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ ลดการสูญเสียในระบบ เชื่อมโยงแหล่งน้ำ ส่งเสริมการนำน้ำกลับมาใช้ประโยชน์ และเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้ง
6. ความต้องการระบบบริหารจัดการขยะและน้ำเสียแบบบูรณาการ	ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ขณะที่ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียในบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุม	เมืองท่องเที่ยว พื้นที่อุตสาหกรรม ชุมชนหนาแน่น และพื้นที่ชายฝั่ง	พัฒนาระบบจัดการขยะและน้ำเสียร่วมกันเป็นกลุ่มพื้นที่ ส่งเสริมการลดและคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทาง เพิ่มการนำวัสดุกลับมาใช้ประโยชน์ และขยายพื้นที่ที่เข้าถึงระบบรวบรวมน้ำเสีย
7. ความต้องการด้านคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของครัวเรือน	แม้เศรษฐกิจจังหวัดมีขนาดใหญ่ แต่ประชาชนบางกลุ่มยังเผชิญ ค่าครองชีพสูง ภาระหนี้ รายได้ไม่แน่นอน และการจ้างงานนอกระบบ	ครัวเรือนรายได้น้อย แรงงานนอกระบบ ผู้สูงอายุ กลุ่มเปราะบาง และผู้ประกอบการรายย่อย	ส่งเสริมการสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก จัดสวัสดิการที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และเพิ่มความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการสาธารณะ
8. ความต้องการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถของพื้นที่	นักท่องเที่ยวจำนวนมากกระจุกตัวในเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง ส่งผลให้เกิดแรงกดดันต่อการจราจร น้ำ ขยะ น้ำเสีย ทรัพยากรชายฝั่ง และคุณภาพชีวิตของประชาชน	พัทยา บางแสน พื้นที่เกาะ พื้นที่ชายฝั่ง และชุมชนท่องเที่ยว	มุ่งเพิ่มคุณภาพและมูลค่าการท่องเที่ยวมากกว่า การเพิ่มจำนวนผู้เยี่ยมชม กระจายกิจกรรมและรายได้สู่พื้นที่รองและชุมชน พร้อมจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นความต้องการ	สัญญาณจากข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มประชาชนหรือพื้นที่สำคัญ	นัยต่อแผนพัฒนาท้องถิ่น อบจ. พ.ศ. 2571 - 2575
9. ความต้องการด้านการเตรียมพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ	จังหวัดเผชิญความเสี่ยงจากน้ำท่วม ภัยแล้ง การกัดเซาะชายฝั่ง คลื่นความร้อน อุบัติภัยจากอุตสาหกรรม และเหตุฉุกเฉินรูปแบบต่าง ๆ	ชุมชนชายฝั่ง พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก พื้นที่อุตสาหกรรม เกษตรกร กลุ่มเปราะบาง และพื้นที่ท่องเที่ยว	พัฒนาระบบเตือนภัย แผนเผชิญเหตุ โครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับภัย ระบบข้อมูลความเสี่ยง และระบบช่วยเหลือฉุกเฉิน ที่เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน
10. ความต้องการระบบบริหารจัดการและข้อมูลระดับจังหวัดที่เชื่อมโยงกัน	จังหวัดมีหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมาก ขณะที่ข้อมูลสำคัญยังกระจายอยู่หลายหน่วยงานและไม่มีมาตรฐานแตกต่างกัน	องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ ภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา และประชาชน	พัฒนาฐานข้อมูลกลาง ระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล การประสานแผน การบริหารภารกิจข้ามเขต และระบบติดตามประเมินผลระดับจังหวัด

ที่มา รายงานโครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี สังกะระห์จากข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดชลบุรี ข้อมูลตามหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ และผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

จากตารางแสดงให้เห็นว่าความต้องการของจังหวัดชลบุรีไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการก่อสร้างหรือเพิ่มบริการสาธารณะ แต่มีทั้งความต้องการด้าน คุณภาพบริการ การเชื่อมโยงพื้นที่ การจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม การบริหารจัดการข้ามเขต และการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนั้น การจัดลำดับความต้องการควรพิจารณาทั้งจำนวนประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ความเร่งด่วน ความรุนแรงของปัญหา ความเปราะบางของกลุ่มประชาชน ผลกระทบข้ามเขตพื้นที่ ความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ และความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

การวิเคราะห์ความต้องการที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrend)

การกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วง พ.ศ. 2571 - 2575 จำเป็นต้องพิจารณาภายใต้เงื่อนไขของความเปลี่ยนแปลงที่มีความซับซ้อนมากกว่าการวางแผนพัฒนาในอดีต อย่างมีนัยสำคัญ การพัฒนาท้องถิ่นมิได้เกิดขึ้นภายในขอบเขตทางการปกครองของจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเป็นเอกเทศ หากเชื่อมโยงอยู่กับโครงสร้างเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี ประชากร และสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายนอกพื้นที่จึงสามารถส่งผ่านเข้ามากำหนดโอกาส ข้อจำกัด ตลอดจนรูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชนในระดับท้องถิ่นได้โดยตรง

ในทางการศึกษาด้านการวางแผนและนโยบายสาธารณะ ความเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินไปในระยะยาว มีขอบเขตกว้างและสามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานของเศรษฐกิจและสังคม มักเรียกว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ระดับโลก (Global Megatrends) แนวโน้มดังกล่าวมิได้หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว หากเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ค่อย ๆ สะสมและส่งผลกระทบต่อเนื่อง เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดระเบียบใหม่ของห่วงโซ่อุปทาน การขยายตัวของเมือง ตลอดจนการแข่งขันทางภูมิรัฐศาสตร์ และภูมิเศรษฐศาสตร์ (World Economic Forum, 2026)

ลักษณะสำคัญของโลกในระยะปัจจุบันอยู่ที่ความเปลี่ยนแปลงหลายด้านกำลังเกิดขึ้นพร้อมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ความขัดแย้งระหว่างประเทศสามารถส่งผลกระทบต่อราคาพลังงาน การค้า และการลงทุน ขณะที่ความก้าวหน้าของปัญญาประดิษฐ์สามารถเปลี่ยนแปลงตลาดแรงงาน โครงสร้างอาชีพ ตลอดจนรูปแบบการจัดบริการสาธารณะ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในอีกด้านหนึ่งอาจทำให้ต้นทุน การผลิตอาหารและพลังงานเพิ่มขึ้น กระทบต่อความมั่นคงของเมืองและเร่งการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างพื้นที่เมื่อความเสี่ยงหลายประเภท

เกิดขึ้นพร้อมกันและส่งเสริมผลกระทบซึ่งกันและกัน สถานการณ์ดังกล่าว จึงมีลักษณะของวิกฤตซ้อนวิกฤต (Polycrisis) มากกว่าการเป็นปัญหาเฉพาะด้านที่รัฐสามารถจัดการด้วยมาตรการรายกระทรวงหรือรายหน่วยงาน อย่างที่เคยปฏิบัติมา (World Economic Forum, 2026)

รายงานความเสี่ยงโลกของ World Economic Forum สะท้อนให้เห็นทิศทางดังกล่าว โดยให้ความสำคัญกับแรงขับเคลื่อนโครงสร้างทั้งการเปลี่ยนแปลงทางภูมิยุทธศาสตร์ (Geostrategic Shifts) การเร่งตัวของเทคโนโลยี (Technological Acceleration) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เกิดขึ้นอย่างไม่สมดุลระหว่างประเทศและภูมิภาค (Demographic Bifurcation) ขณะเดียวกัน การเผชิญหน้าทางภูมิเศรษฐศาสตร์ (Goeconomic Confrontation) ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดทั้งการค้า การลงทุน เทคโนโลยี และการจัดวางห่วงโซ่อุปทานในระดับโลก (World Economic Forum, 2026)

นัยสำคัญสำหรับประเทศไทยอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้เกิดขึ้นในบริบทที่ประเทศไทยสามารถกำหนดเงื่อนไขได้โดยลำพัง เศรษฐกิจไทยพึ่งพาการค้า การลงทุนจากต่างประเทศ การท่องเที่ยว และห่วงโซ่อุตสาหกรรมระหว่างประเทศในระดับสูง ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกจึงสามารถส่งผ่านมายังประเทศไทยได้อย่างรวดเร็ว ในเวลาเดียวกัน ความสามารถในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงยังถูกจำกัดด้วยปัญหาเชิงโครงสร้างภายในประเทศ ทั้งสภาพที่เพิ่มขึ้นในอัตราต่ำ โครงสร้างประชากรสูงวัย คุณภาพทุนมนุษย์ ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพของระบบราชการ (OECD, 2025)

ในบริบทของจังหวัดชลบุรี ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับโลกกับปัจจัยภายในประเทศยิ่งปรากฏชัด เนื่องจากชลบุรีมีใช้เพียงจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออก หากเป็นพื้นที่เศรษฐกิจยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงโดยตรงกับตลาดโลก ผ่านฐานอุตสาหกรรม ท่าเรือ การท่องเที่ยว การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมยานยนต์ การขยายตัวของเทคโนโลยีดิจิทัล การเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน หรือการกำหนดมาตรฐานคาร์บอน ในตลาดโลก จึงมีใช้เรื่องห่างไกลจากการบริหารท้องถิ่น หากสามารถส่งผลโดยตรงต่อการจ้างงาน ราคาที่ดิน การจัดการน้ำ การคมนาคมการศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ด้วยเหตุนี้ การวิเคราะห์เพื่อประกอบการจัดทำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571 -2575) โดยอธิบายกลไกที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นส่งผลต่อพื้นที่ การวิเคราะห์ จึงควรพิจารณาเป็นลำดับจาก แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Global Megatrends) สู่ผลกระทบ ต่อประเทศไทย (National Implications) สถานะเชิงโครงสร้างของจังหวัดชลบุรี (Chonburi's Structural Position) ผลกระทบเชิงพื้นที่ (Territorial Impacts) และการตอบสนองทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Strategic Responses) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรีได้รับ ผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลง โดยสามารถสร้างขีดความสามารถในการกำหนดทิศทางการพัฒนาผ่านการวางแผนพื้นที่ การสร้างทุนมนุษย์ การพัฒนาระบบบริการสาธารณะ และการจัดวางความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ ท้องถิ่น ภาคเอกชน และประชาชน ให้เหมาะสมกับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่

1. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่มีนัยต่อการพัฒนาในช่วง พ.ศ. 2571–2575

1.1 การเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์และการเพิ่มสำคัญของภูมิเศรษฐศาสตร์

โลกาภิวัตน์ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาอยู่บนฐานคิดที่ให้ความสำคัญกับการลดต้นทุน การเปิดเสรีทางการค้า และการจัดวางกระบวนการผลิตในพื้นที่ที่มีความได้เปรียบมากที่สุด ในเชิงเศรษฐกิจรูปแบบดังกล่าว ทำให้ห่วงโซ่การผลิตมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงข้ามประเทศในระดับที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chains: GVCs) ผ่านการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (World Trade Organization, 2025; World Economic Forum, 2026)

อย่างไรก็ตาม ความเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ในช่วงหลังได้ทำให้หลักประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจมิใช่ปัจจัยเพียงประการเดียวในการตัดสินใจด้านการค้าและการลงทุนอีกต่อไป ความมั่นคง

ทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการควบคุมเทคโนโลยี และการลดการพึ่งพาประเทศคู่แข่งได้กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจกับความมั่นคงจึงแน่นแฟ้นขึ้นจนเกิดสิ่งที่เรียกว่าการเมืองของการพึ่งพาทางเศรษฐกิจซึ่งรัฐมหาอำนาจใช้การค้า เทคโนโลยี การเงินและการลงทุนเป็นเครื่องมือในการแข่งขันทางยุทธศาสตร์ (World Trade Organization, 2025; World Economic Forum, 2026)

ผลจากกระบวนการดังกล่าวทำให้เกิดการปรับโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานในหลายลักษณะ ทั้งการย้ายฐานการผลิตกลับสู่ประเทศต้นทาง (Reshoring) การเลือกลงทุนในประเทศพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ (Friend-shoring) การกระจายแหล่งผลิตและผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supply Chain Diversification) ตลอดจนการลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาฐานการผลิตเพียงแห่งเดียว (De-risking) (World Trade Organization, 2025; World Economic Forum, 2026)

ประเทศไทยอยู่ในตำแหน่งที่มีทั้งโอกาสและความเปราะบางต่อกระบวนการดังกล่าว ในด้านหนึ่งฐานอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิม ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ตำแหน่งที่ตั้งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเครือข่ายผู้ผลิตที่สะสมมายาวนานทำให้ประเทศไทยมีโอกาสดึงดูดการลงทุนที่ต้องการกระจายฐานการผลิตออกจากประเทศเดิม แต่ในอีกด้านหนึ่ง ประเทศไทยเองก็ต้องแข่งขันกับเวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศอื่นที่ต่างยกระดับมาตรการดึงดูดการลงทุน เทคโนโลยี และบุคลากรทักษะสูง (World Trade Organization, 2025; World Economic Forum, 2026)

สำหรับชลบุรี ประเด็นนี้มีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเศรษฐกิจของจังหวัดมีส่วนภาคอุตสาหกรรมสูงและเชื่อมต่อกับตลาดโลกโดยตรง การเปลี่ยนตำแหน่งของประเทศไทยในห่วงโซ่อุปทานโลกย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงาน การลงทุน การใช้ที่ดิน และรายได้ของประชาชนในพื้นที่ ความเสี่ยงจึงไม่ได้อยู่เพียงที่การลงทุนลดลง หากรวมถึงความเป็นไปได้ที่การลงทุนใหม่จะเกิดขึ้นโดยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่นในระดับต่ำ (World Trade Organization, 2025; World Economic Forum, 2026)

โจทย์ที่ควรพิจารณาจึงไม่ใช่เพียงว่าชลบุรีสามารถดึงดูดการลงทุนเพิ่มได้มากน้อยเพียงใด หากต้องพิจารณาว่าการลงทุนดังกล่าวสามารถฝังรากในระบบเศรษฐกิจของพื้นที่ได้เพียงใด แนวคิดการฝังรากทางเศรษฐกิจ (Local Economic Embeddedness) ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างกิจการขนาดใหญ่กับผู้ประกอบการ แรงงาน สถาบันการศึกษา และระบบนวัตกรรมในพื้นที่ หากความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความเข้มข้น การลงทุนจากภายนอกย่อมสามารถสร้างการเรียนรู้ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่ได้มากกว่าการเป็นเพียงฐานการผลิตเพื่อส่งออก (World Trade Organization, 2024)

1.2 การเร่งตัวของปัญญาประดิษฐ์และการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในช่วงที่ผ่านมาแตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอดีตอยู่หลายประการ โดยเฉพาะความเร็วในการแพร่กระจายและความสามารถในการเข้าไปเปลี่ยนโครงสร้างของกิจกรรมทางเศรษฐกิจเกือบทุกประเภท ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ระบบอัตโนมัติ (Automation) วิทยาการหุ่นยนต์ (Robotics) ระบบคลาวด์ (Cloud Computing) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) มีได้เป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยลดต้นทุน หากกำลังเปลี่ยนลักษณะของงาน รูปแบบองค์กร และเงื่อนไขการแข่งขันของระบบเศรษฐกิจ (International Labour Organization, 2025)

ผลกระทบต่อแรงงานไม่ควรถูกอธิบายอย่างง่ายในลักษณะว่าเทคโนโลยีจะแทนที่มนุษย์เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมีความซับซ้อนมากกว่า เทคโนโลยีมักเข้ามาทดแทนภารกิจบางประเภทภายในอาชีพ มากกว่าการทำให้อาชีพหนึ่งหายไปทั้งหมด กระบวนการดังกล่าวเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของงาน (Task Transformation) งานที่เป็นกิจวัตรและสามารถกำหนดขั้นตอนได้มีแนวโน้มถูกแทนที่ได้ง่าย ขณะที่งานที่ต้องใช้การตัดสินใจ การประสานความสัมพันธ์ ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาที่ไม่เป็นแบบแผนกลับมีความสำคัญมากขึ้น (International Labour Organization, 2025)

ผลที่ตามมาคือโครงสร้างตลาดแรงงานมีแนวโน้มแบ่งออกระหว่างกลุ่มแรงงานที่สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพกับกลุ่มที่มีทักษะไม่เพียงพอ ช่องว่างทักษะ (Skills Gap) และความไม่สอดคล้องระหว่างทักษะกับตำแหน่งงาน (Skills Mismatch) จึงมีใช้เพียงปัญหาทางการศึกษา หากเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเหลื่อมล้ำ รายได้ และความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ (International Labour Organization, 2025)

สำหรับชลบุรี ประเด็นดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการลงทุนใหม่ใน EEC มีแนวโน้มกระจุกตัวในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและทุนในระดับสูง เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ระบบอัตโนมัติ ศูนย์ข้อมูล และเศรษฐกิจดิจิทัล หากโครงสร้างการพัฒนาทักษะของแรงงานในพื้นที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน ย่อมเกิดสถานะที่การลงทุนเติบโต แต่โอกาสการจ้างงานของประชาชนในพื้นที่ไม่ได้เติบโตในอัตราเดียวกัน (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

การตั้ง Data Center หรือโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลในจังหวัดจึงไม่ควรถูกใช้เป็นหลักฐานโดยตรงว่าชลบุรีได้เปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลแล้ว การเป็นที่ตั้งของโครงสร้างพื้นฐานกับการเป็นผู้สร้างมูลค่าจากเทคโนโลยีเป็นคนละเรื่องกัน ประเด็นที่มีนัยสำคัญกว่าคือ จังหวัดมีบุคลากรด้านวิศวกรรม ซอฟต์แวร์ ข้อมูล และระบบไซเบอร์เพียงพอหรือไม่ ผู้ประกอบการในพื้นที่สามารถเชื่อมเข้าสู่ธุรกิจเทคโนโลยีใหม่หรือไม่ และมหาวิทยาลัยในพื้นที่สามารถทำหน้าที่เป็นฐานองค์ความรู้และวิจัยให้แก่เศรษฐกิจของจังหวัดได้มากน้อยเพียงใด (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

โจทย์การพัฒนาจึงอยู่ที่การสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมระดับพื้นที่ (Regional Innovation Ecosystem) ซึ่งมีได้หมายถึงการสร้างศูนย์นวัตกรรมหรืออาคารเพียงอย่างเดียว หากหมายถึงโครงข่ายความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัย สถานศึกษา ภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ Startup องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐที่สามารถผลิต แลกเปลี่ยน และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ร่วมกัน (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

1.3 การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและผลต่อโครงสร้างอุตสาหกรรม

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้เปลี่ยนสถานะจากปัญหาสิ่งแวดล้อมไปสู่ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างชัดเจนมากขึ้น มาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศพัฒนาแล้ว การกำหนดมาตรฐานคาร์บอนในสินค้า การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัท ตลอดจนการขยายตัวของการเงินสีเขียว ทำให้ต้นทุนคาร์บอนกำลังกลายเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนทางเศรษฐกิจ (Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022; European Commission, 2026) อุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานสูงหรือมีการปล่อยคาร์บอนสูงจึงเผชิญแรงกดดันให้เปลี่ยนกระบวนการผลิตขณะที่สินค้าที่สามารถแสดงแหล่งที่มาของพลังงานสะอาด มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร และมีรอยเท้าคาร์บอนต่ำ ย่อมได้รับความนิยมได้เปรียบมากขึ้นในตลาดระหว่างประเทศ การเปลี่ยนผ่านสีเขียว (Green Transition) ในความหมายนี้จึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022; European Commission, 2026)

สำหรับประเทศไทย ความท้าทายดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่ประเทศยังมีการผลิตจำนวนมากในอุตสาหกรรมดั้งเดิม ขณะเดียวกันก็มีโอกาสจากอุตสาหกรรมใหม่ ไม่ว่าจะเป็นยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ พลังงานหมุนเวียน อุปกรณ์ประหยัดพลังงาน หรือระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) (OECD, 2025; Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022) จังหวัดชลบุรีอยู่ตรงกลางของกระบวนการเปลี่ยนผ่านนี้ เนื่องจากเป็นทั้งฐานของอุตสาหกรรมเดิมและพื้นที่รองรับการลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ ความเปลี่ยนแปลงจากรถยนต์เครื่องยนต์สันดาปภายในสู่ยานยนต์ไฟฟ้า (Electric Vehicle: EV) เป็นกรณีให้เห็นได้ชัดที่สุด อุตสาหกรรมบางประเภทสามารถปรับตัวเข้าสู่ห่วงโซ่ใหม่ได้ แต่ผู้ประกอบการบางกลุ่ม โดยเฉพาะผู้ผลิตชิ้นส่วนที่สัมพันธ์เฉพาะกับเครื่องยนต์ ระบบไอเสีย หรือชิ้นส่วนกลไกบางประเภทอาจสูญเสียตลาดในระยะยาว (OECD, 2025; Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022)

ผลกระทบเช่นนี้สะท้อนแนวคิดการทำลายเชิงสร้างสรรค์ (Creative Destruction) ที่การเกิดขึ้นของอุตสาหกรรมใหม่ย่อมสร้างโอกาสพร้อมกับลดบทบาทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภทการวางแผนพัฒนาจึงต้องมองเห็นทั้งผู้ได้ประโยชน์และผู้ที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (OECD, 2025; Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022) แนวคิดการเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรม (Just Transition) จึงควรได้รับความสำคัญมากขึ้นในระดับท้องถิ่น การสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวไม่ควรหมายถึง การดึงดูดโรงงานใหม่เท่านั้น แต่ควรครอบคลุมการช่วยเหลือแรงงานให้สามารถเปลี่ยนทักษะ การสนับสนุน SMEs ที่ต้องปรับกระบวนการผลิต การสร้างหลักประกันว่าชุมชนโดยรอบพื้นที่อุตสาหกรรมได้รับประโยชน์ และการลดภาระด้านสิ่งแวดล้อมที่ประชาชนบางกลุ่มแบกรับมากกว่ากลุ่มอื่น (OECD, 2025; Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022)

1.4 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและความท้าทายของสังคมสูงวัย

การลดลงของอัตราเกิดและการเพิ่มขึ้นของอายุคาดเฉลี่ยทำให้โครงสร้างประชากรของไทยกำลังเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นฐาน ประเทศกำลังเข้าสู่ช่วงที่ประชากรวัยแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้แตกต่างจากปัญหาสังคมวัยประเพณี เพราะสามารถส่งผลต่อเศรษฐกิจ การคลัง ระบบสุขภาพ ตลาดแรงงาน และโครงสร้างครอบครัวพร้อมกัน (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

การเข้าสู่สังคมสูงวัยในบริบทของไทยยังมีความท้าทายเฉพาะที่สำคัญ ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะสูงวัยในขณะที่รายได้ต่อหัวและผลิตภาพของระบบเศรษฐกิจยังต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจอธิบายได้ว่าเป็นการสูงวัยก่อนมั่งคั่ง (Ageing Before Affluence) (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

ผลที่เกิดขึ้นมิใช่เพียงการเพิ่มจำนวนผู้สูงอายุ แต่เกี่ยวข้องกับการลดลงของแรงงาน การเพิ่มภาระการดูแลภายในครอบครัว การเพิ่มรายจ่ายด้านสุขภาพและสวัสดิการ ตลอดจนความเสี่ยงต่อความยั่งยืนของระบบการคลังในระยะยาว (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

สำหรับชลบุรี ปัญหาประชากรมีความซับซ้อนกว่าภาพรวมของประเทศ เนื่องจากจังหวัดมีทั้งประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นและประชากรวัยแรงงานที่เคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว การบริหารพื้นที่จึงต้องจัดการกับประชากรสองกลุ่มซึ่งมีความต้องการแตกต่างกัน (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

การวางนโยบายผู้สูงอายุไม่ควรจำกัดอยู่ที่สวัสดิการแบบสงเคราะห์ หากควรขยายไปสู่การสร้างเมืองที่เหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย (Age-Friendly City) ทั้งระบบขนส่ง ทางเท้า ที่อยู่อาศัย บริการสุขภาพปฐมนุญ และระบบดูแลระยะยาว (Long-Term Care) ในอีกด้านหนึ่ง ผู้สูงอายุที่ยังมีศักยภาพในการทำงานและมียอดความรู้ควรได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้นภายใต้แนวคิดการสูงวัยอย่างมีพลัง (Active Ageing) (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

1.5 การขยายตัวของเมืองกับปัญหาความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่

การเติบโตของเศรษฐกิจชลบุรีสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการขยายตัวของเมือง การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานทำให้ความต้องการที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม และกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การเติบโตของเมืองไม่ใช่ตัวบ่งชี้ด้านบวกในตัวเอง หากการขยายตัวเกิดขึ้นโดยปราศจากการควบคุมการใช้ที่ดิน ย่อมนำไปสู่การแผ่ขยายของเมือง อย่างกระจัดกระจาย (Urban Sprawl) ซึ่งมีต้นทุนสูงทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเดินทาง การใช้พลังงาน และสิ่งแวดล้อม (OECD, 2018; UN-Habitat, 2022)

การขยายตัวของเมืองยังสามารถผลักดันราคาที่ดินและที่อยู่อาศัยให้สูงขึ้นจนประชากรรายได้น้อยต้องเคลื่อนออกไปอยู่รอบนอกของเมือง ส่งผลให้ต้องใช้เวลาเดินทางมากขึ้น และเข้าถึงโอกาสด้านการศึกษา สุขภาพ และการจ้างงานได้ยากขึ้น ปัญหาผังเมืองจึงสัมพันธ์โดยตรงกับความเหลื่อมล้ำทางสังคม (OECD, 2018; UN-Habitat, 2022)

แนวคิดความเป็นธรรมเชิงพื้นที่ (Spatial Justice) มีประโยชน์ในการอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าว เพราะให้ความสำคัญกับคำถามว่า ประโยชน์จากการพัฒนาและต้นทุนของการพัฒนาถูกกระจายระหว่างพื้นที่และประชากรกลุ่มต่าง ๆ อย่างไร ชุมชนใดได้รับโครงสร้างพื้นฐาน ชุมชนใดต้องรับมลพิษ ประชาชนกลุ่มใดเข้าถึงระบบขนส่งได้สะดวก และกลุ่มใดต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่อยู่อาศัยสูงขึ้นจากการพัฒนา (OECD, 2018; UN-Habitat, 2022)

2. สถานะของประเทศไทยภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

2.1 เศรษฐกิจไทย ฐานการผลิตขนาดใหญ่ภายใต้ข้อจำกัดด้านผลิตภาพ

เศรษฐกิจไทยมีลักษณะที่อาจเรียกได้ว่าเป็นความย้อนแย้งในเชิงโครงสร้าง กล่าวคือ ประเทศมีฐานอุตสาหกรรมที่พัฒนาในระดับหนึ่ง มีโครงสร้างพื้นฐานค่อนข้างครบถ้วน และเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศมาเป็นเวลานาน แต่กลับมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเพิ่มผลิตภาพค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่หลายประเทศ (OECD, 2025)

ประเด็นดังกล่าวชี้ว่า ปัญหาหลักของไทยไม่ได้อยู่ที่การไม่มีฐานการผลิต หากอยู่ที่ความสามารถในการยกระดับจากการผลิตที่อาศัยทุน เครื่องจักร และแรงงานไปสู่กิจกรรมที่สร้างมูลค่าจากความรู้ เทคโนโลยี การวิจัย การออกแบบ และทรัพย์สินทางปัญญา การยกระดับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain Upgrading) จึงเป็นโจทย์สำคัญ ในอดีตประเทศไทยสามารถสร้างความได้เปรียบจากการเป็นฐานประกอบและผลิตสินค้าอุตสาหกรรม แต่โครงสร้างการแข่งขันในอนาคตให้ความสำคัญกับความสามารถด้านการออกแบบ ซอฟต์แวร์ ข้อมูล เทคโนโลยีสะอาด และบริการที่มีองค์ความรู้เข้มข้นมากขึ้น (OECD, 2025)

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งอยู่ที่หนี้ครัวเรือนระดับสูง ซึ่งลดความสามารถของครัวเรือนในการใช้จ่ายลงทุน และรับมือกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาในระดับพื้นที่ ตัวเลข GPP ที่สูงจึงไม่สามารถใช้แทนระดับความอยู่ดีมีสุขของประชาชนได้โดยตรง จังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อาจสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง แต่รายได้ส่วนหนึ่งอาจไหลออกนอกพื้นที่ ขณะที่แรงงานและครัวเรือนในพื้นที่ยังเผชิญค่าครองชีพสูง หนี้สิน และความไม่มั่นคงในการทำงาน (OECD, 2025) การประเมินสถานะของชลบุรีจึงควรพิจารณาทั้งมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ถูกสร้างขึ้นและมูลค่าที่ตกอยู่กับประชาชนและธุรกิจในพื้นที่ ความแตกต่างระหว่างสองประเด็นนี้มีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายท้องถิ่นอย่างมาก (OECD, 2025)

2.2 ประชากรและสังคม การสูงวัยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของครอบครัว

สังคมสูงวัยของไทยมิได้เกิดขึ้นเพียงจากจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น หากสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของครอบครัวและรูปแบบการอยู่อาศัยด้วย ครอบครัวมีขนาดเล็กลง คนวัยทำงานเคลื่อนย้ายเข้าสู่เมืองมากขึ้น ผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งจึงต้องอยู่อาศัยเพียงลำพังหรืออยู่กับผู้สูงอายุด้วยกันเอง สภาพดังกล่าวทำให้รูปแบบการดูแลที่เคยพึ่งพาครอบครัวเป็นหลักไม่สามารถรองรับความต้องการในอนาคตได้ทั้งหมด ระบบบริการสาธารณะจึงจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะการดูแลระยะยาว การดูแลที่บ้าน การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสร้างระบบชุมชนที่สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้อย่างต่อเนื่อง สำหรับจังหวัดอุตสาหกรรมอย่างชลบุรี การออกแบบสวัสดิการสังคมยังต้องพิจารณาครอบครัวแรงงานย้ายถิ่นควบคู่กันไป เด็กในครอบครัวแรงงานผู้สูงวัยที่ต้องรับภาระการดูแล และแรงงานต่างชาติดังกล่าวเป็นกลุ่มที่ระบบบริการสาธารณะต้องให้ความสำคัญมากขึ้น (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

2.3 การศึกษาและทุนมนุษย์ ข้อจำกัดสำคัญของเศรษฐกิจฐานความรู้

ปัญหาคุณภาพการศึกษาของไทยมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจมากกว่าที่มักปรากฏในแผนรายสาขา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำได้กระทบเฉพาะระบบโรงเรียน หากลดขีดความสามารถของแรงงานในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ในบริบทของชลบุรี ความไม่สอดคล้องระหว่างระบบการศึกษากับความต้องการของเศรษฐกิจอาจเห็นได้ชัดขึ้นในอนาคต การลงทุนใน EV ระบบอัตโนมัติ ปัญญาประดิษฐ์ โลจิสติกส์สมัยใหม่ การบิน และบริการสุขภาพต้องการบุคลากรที่มีทักษะแตกต่างจากระบบอุตสาหกรรมเดิม (OECD, 2025; United Nations, n.d.)

แนวทางการพัฒนาจึงควรเปลี่ยนจากระบบที่สถาบันการศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักสูตรจากศักยภาพของตนเองเป็นหลัก หรือการศึกษาที่ขับเคลื่อนจากด้านอุปทาน (Supply-Driven Education) ไปสู่ระบบที่เชื่อมโยงข้อมูลตลาดแรงงานและความต้องการทักษะอย่างต่อเนื่อง (Demand-Driven Human Resource Development) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) จะมีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะการยกระดับทักษะ (Upskilling) การพัฒนาทักษะใหม่ (Reskilling) และหลักสูตรระยะสั้นที่สามารถสะสมหน่วยการเรียนรู้ได้ (Micro-Credentials) ซึ่งเหมาะสมกับแรงงานวัยทำงานมากกว่าการกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาเต็มรูปแบบ (OECD, 2025; United Nations, n.d.)

3. สถานะเชิงโครงสร้างของจังหวัดชลบุรี

3.1 ชลบุรีในฐานะพื้นที่เศรษฐกิจเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศ

หากพิจารณาจากโครงสร้างเศรษฐกิจและบทบาทเชิงพื้นที่ ชลบุรีมีลักษณะที่แตกต่างจากจังหวัดทั่วไปอย่างชัดเจน จังหวัดทำหน้าที่พร้อมกันหลายบทบาท ทั้งฐานการผลิตอุตสาหกรรม ศูนย์กลางโลจิสติกส์และท่าเรือ พื้นที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติ พื้นที่อยู่อาศัยของแรงงาน และพื้นที่ยุทธศาสตร์ของ EEC (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568) บทบาทที่ซ้อนทับดังกล่าวทำให้ชลบุรีเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของกิจกรรมทางเศรษฐกิจสูง ขณะเดียวกัน ก็ทำให้ความขัดแย้งระหว่างการใช้ประโยชน์พื้นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น พื้นที่เดียวกันอาจมีความต้องการใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย ท่องเที่ยว เกษตรกรรม และการอนุรักษ์ในเวลาเดียวกัน (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ตัวเลข GDP ต่อหัวในระดับสูงสะท้อนศักยภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด แต่ไม่ควรถูกนำมาใช้โดยปราศจากการตีความด้านการกระจายรายได้และคุณภาพชีวิต เพราะมูลค่าทางเศรษฐกิจจำนวนมากเกิดขึ้นในกิจการขนาดใหญ่ที่มีเจ้าของทุนอยู่นอกพื้นที่ (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

โจทย์สำคัญของแผนพัฒนาจังหวัดจึงอยู่ที่การเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญกับผลผลิตทางเศรษฐกิจ (Economic Output) ไปสู่การสร้างความมั่งคั่งที่ทั่วถึงในระดับพื้นที่ (Inclusive Local Prosperity) ซึ่งพิจารณาทั้งรายได้ประชาชน คุณภาพงาน การเข้าถึงบริการสาธารณะ และโอกาสของผู้ประกอบการท้องถิ่น (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

3.2 จากฐานอุตสาหกรรม Eastern Seaboard สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

การพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกในอดีตประสบความสำเร็จอย่างมากในการสร้างฐานอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ แต่แบบจำลองดังกล่าวมีลักษณะสำคัญคือการใช้พื้นที่เพื่อรองรับการลงทุนจากภายนอกเป็นหลัก ความท้าทายในระยะต่อไปคือการเปลี่ยนจากพื้นที่รองรับการลงทุน (Investment Hosting Region) ไปสู่พื้นที่ที่สามารถสร้างนวัตกรรม (Innovation-Generating Region) (สำนักงาน จังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ความแตกต่างระหว่างสองแนวทางนี้มีใช่เพียงเรื่องคำศัพท์ ในรูปแบบแรก จังหวัดแข่งขันกันด้วยที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน สิทธิประโยชน์ และความสะดวกในการลงทุน ขณะที่รูปแบบหลังให้ความสำคัญกับความสามารถของพื้นที่ในการสร้างความรู้ บุคลากร เทคโนโลยี และผู้ประกอบการของตนเอง (สำนักงาน จังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568) ตัวชี้วัดความสำเร็จจึงต้องเปลี่ยนตามไปด้วย จากเดิมที่วัดจำนวนโรงงาน มูลค่าการลงทุน หรือมูลค่าการส่งออก ควรเพิ่มสัดส่วนการวิจัยและพัฒนา จำนวนบุคลากรทักษะสูง จำนวน SMEs ที่เชื่อมเข้าสู่ห่วงโซ่การผลิตและสัดส่วนมูลค่าเพิ่มที่ถูกสร้างและรักษาไว้ในจังหวัด (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงาน คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

3.3 ประชากรแฝงกับข้อจำกัดของระบบการคลังและบริการท้องถิ่น

ปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะของชลบุรีคือความแตกต่างระหว่างจำนวนประชากรตามทะเบียนกับจำนวนประชากรที่ใช้ชีวิตและใช้บริการอยู่ในพื้นที่จริง แรงงานย้ายถิ่น แรงงานต่างชาติ นักท่องเที่ยว และประชากรที่เดินทางเข้ามาทำงานทำให้จำนวนผู้ใช้ถนน ระบบขนส่ง โรงพยาบาล ระบบจัดการขยะ น้ำประปา และพื้นที่สาธารณะสูงกว่าจำนวนประชากรที่ปรากฏในทะเบียน (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ปรากฏการณ์นี้อาจเรียกว่า ความไม่สอดคล้องระหว่างประชากรตามกฎหมายกับประชากรที่ใช้พื้นที่จริง (De Jure–De Facto Population Mismatch) ผลกระทบมิได้มีเพียงเรื่องข้อมูลสถิติ แต่เกี่ยวข้องกับความเป็นธรรม

ทางการคลังของท้องถิ่นโดยตรง เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดบริการให้แก่คนจำนวนมากกว่าฐานประชากรที่ใช้คำนวณรายได้หรือเงินอุดหนุนบางประเภท ในระยะต่อไป การวางแผนจังหวัดควรพัฒนาฐานข้อมูลประชากรกลางวันและกลางคืน (Daytime–Nighttime Population) และข้อมูลการเคลื่อนย้ายประชากรเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนบริการตามจำนวนผู้ใช้จริง (Demand-Based Public Service Planning) (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2567; สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

4. การวิเคราะห์ศักยภาพและเงื่อนไขการพัฒนารายมิติ

4.1 ด้านเศรษฐกิจ การสร้างมูลค่าภายในพื้นที่มากกว่าการเพิ่มปริมาณการลงทุน

การเพิ่มจำนวนโครงการลงทุนไม่ควรถูกใช้เป็นเป้าหมายปลายทางของการพัฒนา หากการลงทุนดังกล่าวไม่สามารถสร้างความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการและแรงงานในพื้นที่ โจทย์สำคัญจึงอยู่ที่การยกระดับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain Upgrading) และการเพิ่มมูลค่าในพื้นที่ (Local Value Added) ผู้ประกอบการชลบุรีควรสามารถเคลื่อนจากการรับจ้างผลิตหรือเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบระดับล่าง ไปสู่กิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น การออกแบบ วิศวกรรม ซอฟต์แวร์ การทดสอบผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีสีเขียว และบริการด้านเทคนิค (OECD, 2025; World Trade Organization, 2024)

มาตรการพัฒนา SMEs จึงควรเปลี่ยนจากการสนับสนุนเชิงทั่วไปไปสู่การพัฒนาผู้ประกอบการตามห่วงโซ่อุตสาหกรรม (Local Supplier Development) โดยเฉพาะกิจการที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านสู่ EV และระบบอัตโนมัติ ตัวชี้วัดระดับจังหวัดและท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับสัดส่วนการจัดซื้อภายในประเทศ และในพื้นที่ (Local Procurement) จำนวน SMEs ที่เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน รายได้เฉลี่ยของแรงงาน คุณภาพของตำแหน่งงาน ตลอดจนการเพิ่มผลิตภาพของธุรกิจในพื้นที่ มากกว่าการใช้จำนวนโครงการลงทุนเป็นตัวชี้วัดหลักเพียงอย่างเดียว (OECD, 2025; World Trade Organization, 2024)

4.2 ด้านสังคม การสร้างความมั่นคงทางสังคมในพื้นที่เศรษฐกิจที่มีประชากรหลากหลาย

โครงสร้างทางสังคมของชลบุรีมีความหลากหลายอันเกิดจากกระบวนการอุตสาหกรรมและการเคลื่อนย้ายประชากรมาเป็นเวลานาน ประชากรดั้งเดิม แรงงานอุตสาหกรรม แรงงานบริการ แรงงานต่างชาติ ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และผู้สูงอายุอยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน แต่มีสถานะทางเศรษฐกิจและความสามารถในการเข้าถึงบริการแตกต่างกัน (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

แนวทางการจัดสวัสดิการจึงควรเคลื่อนจากการจัดบริการรายกลุ่มแบบแยกส่วนไปสู่ระบบคุ้มครองทางสังคมที่พิจารณาพื้นที่และช่วงชีวิตของประชาชน (Territorial Social Protection) ความมั่นคงทางสังคมของจังหวัดไม่สามารถพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยเพียงอย่างเดียว หากต้องพิจารณาความสามารถในการเข้าถึงที่อยู่อาศัย การศึกษา บริการสุขภาพ การดูแลเด็ก พื้นที่สาธารณะ และระบบขนส่งด้วยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (Social Infrastructure) จึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการลงทุนด้านถนนและโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์ผู้สูงอายุ ห้องสมุด สวนสาธารณะ ศูนย์สุขภาพ และพื้นที่ชุมชน ล้วนเป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของสังคมเมือง (OECD, 2025; World Health Organization, 2023)

4.3 ด้านการศึกษา การสร้างระบบทุนมนุษย์ระดับพื้นที่

ความท้าทายด้านการศึกษาของชลบุรีไม่ควรประเมินจากจำนวนสถานศึกษา อัตราการเข้าเรียน หรือจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาเท่านั้น ประเด็นที่มีความสำคัญมากกว่าคือความสามารถของระบบการศึกษาในการตอบสนองต่อโครงสร้างเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลง พื้นที่ EEC ต้องการบุคลากรในอุตสาหกรรมและบริการที่มีความหลากหลาย ตั้งแต่ช่างเทคนิค วิศวกร โปรแกรมเมอร์ บุคลากรด้านข้อมูล ระบบอัตโนมัติ โลจิสติกส์ การแพทย์ การท่องเที่ยว ไปจนถึงแรงงานด้านเศรษฐกิจสีเขียว (OECD, 2025; United Nations, n.d.)

การวางแผนด้านกำลังคนควรอยู่บนฐานข้อมูลร่วมระหว่างภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา และภาครัฐ เพื่อป้องกันการผลิตบุคลากรที่ไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีบทบาทในลักษณะผู้ประสานระบบนิเวศ (Ecosystem Orchestrator) โดยเชื่อมโรงเรียน อาชีวศึกษา

มหาวิทยาลัย ผู้ประกอบการ และชุมชนเข้าด้วยกัน แม้ท้องถิ่นจะไม่ได้มีอำนาจโดยตรงเหนือสถาบันทุกประเภท แต่สามารถสนับสนุนฐานข้อมูล พื้นที่ทดลอง หลักสูตรท้องถิ่น และทุนการศึกษาในสาขาที่มีความต้องการสูงได้ (OECD, 2025; United Nations, n.d.)

4.4 ด้านผังเมือง การจัดการความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตกับพื้นที่

การเพิ่มขึ้นของพื้นที่เมืองและสิ่งปลูกสร้างในชลบุรีสะท้อนแรงกดดันจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนพื้นที่เกษตรและพื้นที่เปิดโล่งไปเป็นที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรม หรือพาณิชย์กรรม หากดำเนินไปโดยไม่มีการรอบรู้การใช้ที่ดินที่ชัดเจน อาจสร้างต้นทุนระยะยาวให้แก่จังหวัด การแผ่ขยายเมือง (Urban Sprawl) ทำให้ต้นทุนการลงทุกระบบถนน น้ำประปา ระบายน้ำ การจัดเก็บขยะ และบริการฉุกเฉินเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมืองมีความหนาแน่นต่ำและกระจายตัว (OECD, 2018; UN-Habitat, 2022)

ในระยะ พ.ศ. 2571–2575 การวางผังเมืองควรให้ความสำคัญกับรูปแบบเมืองกระชับ (Compact Urban Form) การพัฒนาแบบหลายศูนย์กลาง (Polycentric Development) และการพัฒนารอบระบบขนส่งสาธารณะ (Transit-Oriented Development: TOD) (OECD, 2018; UN-Habitat, 2022)

อย่างไรก็ตาม แนวคิดเหล่านี้ควรนำมาใช้โดยพิจารณาบริบทของแต่ละพื้นที่ มิใช่ใช้เป็นสูตรสำเร็จ เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว และชุมชนชนบทในชลบุรีมีโครงสร้างการใช้ที่ดินและปัญหาต่างกัน การจัดการพื้นที่จึงต้องอาศัยข้อมูลระดับย่อยและการมีส่วนร่วมของประชาชน (OECD, 2018; UN-Habitat, 2022)

4.5 ด้านเทคโนโลยี จากเมืองอัจฉริยะสู่การบริหารจัดการที่ใช้ข้อมูล

การใช้แนวคิด Smart City ในประเทศไทยที่ผ่านมาในบางพื้นที่มีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการจัดหาอุปกรณ์มากกว่าการเปลี่ยนวิธีบริหารเมือง การติดตั้งกล้อง เซนเซอร์ หรือ Application แม้มีประโยชน์แต่ไม่อาจทำให้เมืองอัจฉริยะได้หากข้อมูลที่ได้ไม่ถูกนำมาใช้ในการตัดสินใจ หัวใจของการเปลี่ยนผ่านจึงอยู่ที่การสร้างรัฐบาลท้องถิ่นที่สามารถใช้ข้อมูล (Data-Driven Local Government) ซึ่งต้องประกอบด้วยฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกัน ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ข้อมูลแบบเวลาจริง และบุคลากรที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ระบบดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในเรื่องการจราจร จุดเสี่ยงน้ำท่วม ปริมาณขยะ คุณภาพอากาศ การใช้ที่ดิน และการวางแผนโครงสร้างพื้นฐาน (OECD, 2023; World Economic Forum, 2026)

ในระยะยาว เทคโนโลยีแบบจำลองเมืองเสมือน (Urban Digital Twin) อาจนำมาใช้เพื่อประเมินผลกระทบของการลงทุนก่อนดำเนินการจริง เช่น หากก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่จะส่งผลกระทบต่อปริมาณร่น้ำท่วม หรือการใช้พลังงานเพียงใด การพัฒนาในลักษณะนี้จำเป็นต้องควบคู่ไปกับธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance) เพราะการเก็บข้อมูลจำนวนมากย่อมเกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัว ความมั่นคงทางไซเบอร์ และความโปร่งใสในการใช้ข้อมูลของรัฐ (OECD, 2023; World Economic Forum, 2026)

4.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม: จากการแก้ปัญหาปลายทางสู่การกำหนดขีดจำกัดการพัฒนา

แบบแผนการบริหารสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมาเริ่มต้นหลังจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจหรือเมืองขยายตัวไปแล้ว เช่น เกิดน้ำเสียแล้วจึงสร้างระบบบำบัด เกิดขยะจำนวนมากแล้วจึงหาพื้นที่กำจัด หรือเกิดการขาดแคลนน้ำแล้วจึงหาแหล่งน้ำใหม่ สำหรับชลบุรี แนวทางเช่นนี้จะมีข้อจำกัดมากขึ้น เพราะความต้องการใช้น้ำ พลังงาน ที่ดิน และระบบกำจัดของเสียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการขยายตัวของเมือง อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว (Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022; OECD, 2025)

แนวคิดขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ (Ecological Carrying Capacity) จึงควรนำมาใช้เป็นฐานของการวางแผน หมายความว่า ก่อนกำหนดพื้นที่พัฒนาใหม่หรืออนุญาตกิจกรรมขนาดใหญ่ ต้องพิจารณาความสามารถของทรัพยากรและระบบบริการรองรับกิจกรรมนั้นอย่างเป็นระบบ (Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022; OECD, 2025)

คำถามจึงควรครอบคลุมตั้งแต่ว่าพื้นที่มีน้ำเพียงพอหรือไม่ ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับได้เพียงใด ระบบกำจัดขยะมีศักยภาพเหลือเท่าใด โครงข่ายถนนจะรองรับปริมาณการเดินทางเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ และการขยายตัวจะกระทบพื้นที่ชายฝั่ง พื้นที่เกษตร และพื้นที่สีเขียวในระดับใด แนวทางดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนจาก

การบริหารสิ่งแวดล้อมเชิงแก้ไขไปสู่การกำกับความเสี่ยงเชิงป้องกัน (Preventive Environmental Governance) (Intergovernmental Panel on Climate Change, 2022; OECD, 2025)

5. นโยบายยุทธศาสตร์ต่อทิศทางการพัฒนาชลบุรี พ.ศ. 2571-2575

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในแต่ละมิติร่วมกัน ประเด็นสำคัญสำหรับชลบุรีมีใช้คำถามว่าจะส่งเสริมหรือจำกัดการเติบโต แต่เป็นคำถามว่าจะออกแบบคุณภาพของการเติบโตอย่างไร (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ทิศทางด้านเศรษฐกิจจำเป็นต้องลดการพึ่งพาตัวชี้วัดมูลค่าการลงทุนเพียงอย่างเดียว และให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าภายในพื้นที่ (Local Value Creation) การลงทุนขนาดใหญ่ควรสร้างการเชื่อมโยงกับ SMEs การจ้างงานคนในพื้นที่ การวิจัย การพัฒนาทักษะ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568) ฐานอุตสาหกรรมควรพัฒนาไปสู่การเติบโตที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-Led Growth) มากขึ้น มิใช่เพิ่มกำลังการผลิตโดยใช้ทรัพยากรและพลังงานในรูปแบบเดิม (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก, 2568)

ในด้านเมือง การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต้องถูกประเมินจากผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ควบคู่ไปกับผลทางเศรษฐกิจ การสร้างถนนหรือโครงการขนาดใหญ่อาจลดเวลาขนส่งสินค้า แต่หากทำให้ชุมชนถูกแบ่งแยก เพิ่มมลพิษ หรือเพิ่มค่าครองชีพ ผลของโครงการดังกล่าวย่อมต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบด้าน (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ด้านสิ่งแวดล้อม ควรลดการพึ่งพาแนวคิดควบคุมมลพิษหลังเกิดปัญหา (Pollution Control) และเพิ่มการวางแผนบนฐานขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (OECD, 2025; สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

ด้านการบริหาร การวางแผนไม่ควรผูกขาดอยู่กับหน่วยงานรัฐฝ่ายเดียว เพราะปัญหาในพื้นที่มีความซับซ้อนเกินกว่าหน่วยงานใดจะสามารถจัดการได้โดยลำพัง รูปแบบการบริหารที่เหมาะสมจึงควรเป็น ธรรมชาติแบบร่วมมือ (Collaborative Governance) ซึ่งจังหวัด ท้องถิ่น EEC ภาคธุรกิจ มหาวิทยาลัย ชุมชน และประชาชน มีพื้นที่ในการร่วมกำหนดทิศทาง ติดตาม และประเมินผลการพัฒนา (OECD, 2025; สำนักงาน คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2568)

6. ความเสี่ยงจากการพัฒนาแบบแยกส่วนและความเป็นธรรมเชิงพื้นที่

ประเด็นหนึ่งที่ต้องได้รับการวิเคราะห้อย่างจริงจังคือความเสี่ยงที่ชลบุรีจะเกิดการพัฒนแบบแยกส่วน (Enclave Development) กล่าวคือ พื้นที่บางส่วนมีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐาน และบริการในระดับสูง แต่ความเจริญดังกล่าวไม่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนและเศรษฐกิจโดยรอบ (UN-Habitat, 2022; OECD, 2018) ภายใต้รูปแบบเช่นนี้ จังหวัดอาจมีตัวเลข GDP สูง การลงทุนเพิ่มขึ้น และราคาที่ดินสูงขึ้น ขณะที่ประชาชน บางกลุ่มกลับต้องเผชิญค่าครองชีพสูงขึ้น การเดินทางที่ยาวนาน มลพิษ และความไม่มั่นคงด้านที่อยู่อาศัย (UN-Habitat, 2022; OECD, 2018) ความย้อนแย้งนี้อาจเรียกว่าความย้อนแย้งของการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Territorial Development Paradox) กล่าวคือ พื้นที่ซึ่งผลิตมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงอาจมิได้หมายความว่าประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตสูงตามไปด้วย กรอบความสำเร็จของการพัฒนาชลบุรีจึงควรมีอย่างน้อยห้ามิติประกอบกัน ได้แก่ ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Efficiency) ความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ความทั่วถึงทางสังคม (Social Inclusion) ความเป็นธรรมเชิงพื้นที่ (Spatial Justice) และความยั่งยืนทางนิเวศ (Ecological Sustainability) การให้ความสำคัญกับมิติเหล่านี้มิได้หมายถึงการลดบทบาทของการเติบโตทางเศรษฐกิจ หากเป็นการทำให้การเติบโตสามารถสร้างประโยชน์ทางสังคมและรักษาฐานทรัพยากรที่รองรับการพัฒนาในระยะยาว (UN-Habitat, 2022; OECD, 2018)

7. การเชื่อมโยงวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 กับพื้นที่ชลบุรี

กรอบการพัฒนาของร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 มีความสัมพันธ์กับโจทย์ของชลบุรีโดยตรง เนื่องจากความท้าทายระดับประเทศจำนวนมากปรากฏในพื้นที่ชลบุรีอย่างเข้มข้น (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2569; OECD, 2023)

การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ (Economic Transformation) มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนฐานอุตสาหกรรมเดิมไปสู่อุตสาหกรรม EV อิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล และการผลิตสีเขียว การยกระดับทุนมนุษย์ (Human Capital Upgrading) เกี่ยวข้องกับการแก้ช่องว่างทักษะของแรงงานและการสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การปฏิรูปภาครัฐ (Public Sector Reform) มีความสำคัญต่อชลบุรี เนื่องจากพื้นที่ที่อยู่ภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลหลายระดับ ทั้งส่วนกลาง จังหวัด EEC องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานรัฐเฉพาะด้านความสัมพันธ์เช่นนี้ จำเป็นต้องอาศัยธรรมาภิบาลแบบหลายระดับ (Multi-Level Governance) มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหาการดำเนินนโยบายซ้ำซ้อน การใช้ข้อมูลคนละชุด และการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่สอดคล้องกัน การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงโดยตรงกับข้อจำกัดด้านน้ำ ขยะ น้ำเสีย มลพิษ และทรัพยากรชายฝั่ง ขณะที่เสาหลักด้านการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมสัมพันธ์กับความพยายามเปลี่ยน EEC จากฐานการผลิตไปสู่ฐานเศรษฐกิจเทคโนโลยีและนวัตกรรม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, 2569; OECD, 2023)

การเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับชาติและแผนระดับพื้นที่จึงไม่ควรดำเนินการเพียงด้วยการนำข้อยุทธศาสตร์ของแผนระดับสูงมาใส่ไว้ในเอกสารระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น หากต้องแปลงเป้าหมายเหล่านั้น ให้เป็นผลลัพธ์เชิงพื้นที่ที่สามารถวัดได้ กระบวนการดังกล่าวเรียกว่าเป็นการทำให้นโยบายมีความหมาย ในระดับพื้นที่ (Policy Localization) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2569; OECD, 2023)

8. ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกควบคู่กับข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของประเทศไทย และลักษณะเฉพาะของจังหวัดชลบุรี จะเห็นได้ว่าชลบุรีกำลังเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญที่สุดอีกช่วงหนึ่ง นับจากการพัฒนาโครงการชายฝั่งทะเลตะวันออก หากในอดีตโจทย์สำคัญของ Eastern Seaboard คือการสร้างฐานอุตสาหกรรมและเชื่อมประเทศไทยเข้าสู่ระบบการผลิตระหว่างประเทศ โจทย์ในระยะต่อไปมิใช่การขยายฐานอุตสาหกรรมในรูปแบบเดิม หากเป็นการปรับโครงสร้างพื้นที่ไปสู่เศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีสูง มีนวัตกรรมเข้มข้น และปล่อยคาร์บอนต่ำ (High-Technology, Innovation-Intensive and Low-Carbon Economy) (OECD, 2025; OECD, 2023)

การเปลี่ยนผ่านดังกล่าวไม่ควรวัดความสำเร็จจากมูลค่าการลงทุน จำนวนโรงงาน หรือ GPP เพียงเท่านั้น เพราะตัวเลขเหล่านี้ไม่สามารถสะท้อนการกระจายผลประโยชน์ ความมั่นคงของการจ้างงาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเป็นธรรมระหว่างพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ (OECD, 2025; OECD, 2023) แก่นของการพัฒนาชลบุรีในระยะ พ.ศ. 2571 – 2575 จึงควรอยู่ที่ “การเปลี่ยนคุณภาพของการเติบโต” (Transformation of Growth Quality) มากกว่าการมุ่งเพิ่มอัตราการเติบโตเพียงด้านเดียว (OECD, 2025; OECD, 2023) ความหมายของการเปลี่ยนคุณภาพการเติบโตครอบคลุมการเคลื่อนจากการผลิตปริมาณมากไปสู่การสร้างมูลค่าสูง จากการรับเทคโนโลยีจากภายนอกไปสู่การสร้างความสามารถด้านนวัตกรรมภายในพื้นที่ จากการดึงดูดทุนไปสู่การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่น จากการขยายเมืองไปสู่การบริหารเมือง และจากการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมหลังเกิดผลกระทบไปสู่การกำหนดขอบเขตการพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ (OECD, 2025; OECD, 2023)

ในเชิงสถาบัน จำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์ที่มีลักษณะสองทิศทางระหว่าง ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 แผนพัฒนา EEC พ.ศ. 2571–2575 แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2571–2575 และแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (OECD, 2025; OECD, 2023) ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ควรอยู่ในรูปการถ่ายทอดนโยบายจากส่วนกลางลงสู่พื้นที่เพียงด้านเดียว (Top-Down Policy Transmission) เพราะท้องถิ่นมิใช่เพียงพื้นที่ปฏิบัติการของนโยบายระดับชาติ หากเป็นพื้นที่

ซึ่งปัญหาและผลของนโยบายเกิดขึ้นจริง ความรู้ ประสบการณ์ และข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่จึงต้องสามารถส่งกลับไปสู่การปรับนโยบายระดับจังหวัดและระดับประเทศด้วย (Bottom-Up Policy Feedback) (OECD, 2025; OECD, 2023)

ภายใต้กรอบนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรถูกจำกัดบทบาทไว้ที่การจัดบริการพื้นฐานหรือดำเนินโครงการตามงบประมาณ หากควรพัฒนาบทบาทไปสู่การเป็น “ผู้จัดการเชิงยุทธศาสตร์ของพื้นที่” (Strategic Territorial Actor) ที่สามารถประสานทรัพยากร สร้างความร่วมมือ และกำหนดประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน (OECD, 2025; OECD, 2023)

คำถามหลักของการวางแผนจึงมิใช่เพียงว่าชลบุรีจะรองรับ EEC และการเปลี่ยนแปลงระดับโลกได้อย่างไร หากต้องตั้งคำถามต่อไปว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นจะถูกจัดการอย่างไรให้สร้างประโยชน์ต่อประชาชนชลบุรีและไม่ทำให้ต้นทุนของการพัฒนาตกอยู่กับชุมชนหรือประชากรบางกลุ่มมากเกินไป (OECD, 2025; OECD, 2023) เมื่อพิจารณาในความหมายนี้ เป้าหมายของการพัฒนาจังหวัดจึงควรเชื่อมโยงการสร้าง ความมั่งคั่งร่วม (Shared Prosperity) การยกระดับคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ความเป็นธรรมเชิงพื้นที่ (Spatial Justice) ความสามารถในการปรับตัวต่อความไม่แน่นอน (Resilience) และความยั่งยืนในระยะยาว (Long-Term Sustainability) เข้าด้วยกัน (OECD, 2025; OECD, 2023)

การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกจึงไม่ควรเป็นเพียงบทนำที่แยกออกจากเนื้อหาของแผน หากควรทำหน้าที่เป็นฐานเหตุผลเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Rationale) สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์/ประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และโครงการพัฒนาในช่วง พ.ศ. 2571 – 2575 (OECD, 2025; OECD, 2023) สำคัญของแผนจึงอยู่ที่การทำให้ชลบุรีสามารถเปลี่ยนจากพื้นที่ที่รองรับการพัฒนาไปสู่พื้นที่ที่มีความสามารถกำหนดคุณภาพและทิศทางของการพัฒนาโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างรัฐ ท้องถิ่น ภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา และประชาชน ซึ่งจะเป็นเงื่อนไขสำคัญในการทำให้ ความเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสามารถแปรเปลี่ยนเป็นคุณภาพชีวิต ความเป็นธรรม และความมั่นคงของประชาชนในระยะยาว (OECD, 2025; OECD, 2023)

9. การเชื่อมโยงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานะประเทศไทย และร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 กับบริบทจังหวัดชลบุรี

การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกของจังหวัดชลบุรีจำเป็นต้องพิจารณาควบคู่กับสถานะการพัฒนาของประเทศไทยและทิศทางของร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2571 – 2575) เนื่องจากช่วงเวลาดำเนินการของประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ. 2571 - 2575 สอดคล้องโดยตรงกับช่วงเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ทั้งนี้ ณ ระยะการจัดทำรายงาน พ.ศ. 2569 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยังอยู่ระหว่างกระบวนการจัดทำและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 มุ่งให้ประเทศไทยมี “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน โดยใช้แนวคิดซ่อม เสริม สร้างและกำหนด 5 เสาหลัก ได้แก่ (1) การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ (2) การปฏิรูปภาครัฐ (3) การยกระดับทุนมนุษย์ (4) การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ (5) การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ขณะที่เวทีรับฟังความคิดเห็นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ณ จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2569 ชี้ให้เห็นความท้าทายสำคัญ ได้แก่ การเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอด การลดลงของกำลังแรงงาน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจภายใต้ EEC หนึ่งครัวเรือน ความเหลื่อมล้ำ และแรงกดดันด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สศช., 2569ข)

ตาราง การเชื่อมโยงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14

Megatrend/ทิศทาง แผนฯ 14	สถานการณ์ที่มีนัยต่อชลบุรี	ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน ระดับจังหวัด พ.ศ. 2571–2575
สังคมสูงวัยและสังคม สูงวัยระดับสุดยอด	ผู้สูงอายุของจังหวัดเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็ก มีแนวโน้มลดลง	พัฒนา Age-friendly Chonburi, LTC, Universal Design, ระบบเดินทางสำหรับผู้สูงอายุ, Care Economy และ Active Aging
AI, Automation และ Digital Transformation	พื้นที่ EEC มีความต้องการแรงงาน ทักษะใหม่ ขณะที่งานประจำ บางประเภทมีความเสี่ยงจาก ระบบอัตโนมัติ	Reskill/Upskill ด้าน AI, Data, Robotics, Automation, EV, Electronics, Cybersecurity และ Green Skills โดยเชื่อม สถานศึกษากับสถานประกอบการ
Green Economy และ Net Zero	ชลบุรีเป็นฐานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จึงเผชิญทั้งโอกาสและแรง กดดันด้านคาร์บอน มลพิษ น้ำ ขยะ และพลังงาน	ส่งเสริม Green Industry, Circular Economy, พลังงานสะอาด, Carbon Accounting/Carbon Credit และจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกระดับพื้นที่
การย้ายฐานการผลิตและ การแข่งขัน เชิงภูมิรัฐศาสตร์	EEC ทำให้ชลบุรีมีศักยภาพรองรับ การลงทุนอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ขั้นสูง	เชื่อมผู้ประกอบการท้องถิ่น SMEs และวิสาหกิจชุมชน เข้าสู่ Supply Chain ของ EEC ส่งเสริม Local Procurement และ Technology Transfer
Climate Change	จังหวัดมีทั้งเขตชายฝั่ง เมือง อุตสาหกรรม และพื้นที่เสี่ยงภัย	พัฒนา Climate Resilience ด้านน้ำ ชายฝั่ง น้ำท่วม ความร้อน สาธารณภัย และโครงสร้างพื้นฐาน ที่ทนทานต่อภัย

ที่มา รายงานโครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

ร่างแผน ฯ 14 ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง รวมถึง Silver Economy และการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งสอดคล้องโดยตรงกับโครงสร้างประชากรของจังหวัดชลบุรี (สศช., 2569ค) ส่วนทิศทาง EEC พ.ศ. 2571–2575 ก็มุ่งให้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันดำเนินควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน การวัดความสำเร็จจากการพัฒนาจึงควรพิจารณาถึง มูลค่าที่ประชาชนและเศรษฐกิจท้องถิ่นได้รับจากการเติบโตของ EEC ด้วย (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก [สกพอ.], 2569)

การเชื่อมโยงความต้องการของพื้นที่กับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

เมื่อพิจารณาความต้องการที่เกิดขึ้นภายในจังหวัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก จะพบว่าหลายประเด็นมีความเชื่อมโยงกันโดยตรง เช่น ปัญหาทักษะแรงงานภายในจังหวัดเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยี ปัญหาน้ำและสิ่งแวดล้อมเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัญหาการดูแลผู้สูงอายุเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และปัญหาการจัดการเมืองเชื่อมโยงกับการขยายตัวของเศรษฐกิจและเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ดังนั้น การกำหนดประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ. 2571 - 2575 พิจารณาจากความต้องการของประชาชนและพื้นที่ในปัจจุบัน และสิ่งที่จังหวัดจำเป็นต้องเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตควบคู่กัน เพื่อให้แผนพัฒนาตอบสนองเฉพาะปัญหาเฉพาะหน้าและรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้น

ตาราง แสดงการเชื่อมโยงความต้องการของพื้นที่กับการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

ความต้องการภายในจังหวัด	การเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่เกี่ยวข้อง	ทิศทางการตอบสนองเชิงยุทธศาสตร์
ทักษะแรงงานไม่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมในอนาคต	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ ระบบอัตโนมัติ และ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า	พัฒนาทักษะใหม่ ยกระดับทักษะเดิม และเชื่อมการศึกษากับตลาดแรงงาน
น้ำ ขยะ น้ำเสีย และมลพิษเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของเมือง เศรษฐกิจสีเขียว มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ระดับจังหวัด
จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น	แนวโน้มสังคมสูงวัยในระดับโลก	พัฒนาระบบสุขภาพ การดูแลระยะยาว สวัสดิการ และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ
นักท่องเที่ยวจำนวนมากและกระจุกตัวในพื้นที่ชายฝั่ง	แนวโน้มการท่องเที่ยว ที่เน้นคุณภาพ สุขภาพ ความปลอดภัย และความยั่งยืน	ปรับจากการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวไปสู่ การเพิ่มคุณภาพ มูลค่า และการกระจายประโยชน์ จากการท่องเที่ยว
ผู้ประกอบการท้องถิ่นยังเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจขนาดใหญ่ได้ไม่เต็มที่	การปรับห่วงโซ่อุปทานและมาตรฐานการค้าโลก	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่
บริการสาธารณะไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้ใช้บริการจริง	การเคลื่อนย้ายประชากร การขยายตัวของเมือง และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงาน	พัฒนาฐานข้อมูลประชากรผู้ใช้บริการจริง และใช้ข้อมูลประกอบการจัดสรรบริการ และงบประมาณ
การบริหารจัดการปัญหาข้ามเขตยังแยกส่วน	ความซับซ้อนของเมืองและปัญหาสาธารณะที่เชื่อมโยงหลายพื้นที่	พัฒนากลไกการวางแผน การลงทุน และการดำเนินงานร่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ระบบข้อมูลยังไม่เชื่อมโยงกัน	การเปลี่ยนผ่านสู่การบริหารภาครัฐโดยใช้ข้อมูลและเทคโนโลยี	พัฒนาฐานข้อมูลกลาง ระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล และระบบติดตามผลระดับจังหวัด

ที่มา รายงานโครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

การวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อจัดทำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ. 2571-2575

จากบทสรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ นำไปวิเคราะห์ทางเลือกเชิงกลยุทธ์โดยนำปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมาจับคู่กันอย่างเป็นระบบ ประกอบกับข้อมูลความต้องการเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดชลบุรี เชื่อมโยงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก และร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 จึงสรุปเป็นประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ. 2571 - 2575

ตาราง การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ของ อปท.ในเขต จังหวัด	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบต่อนโยบาย พัฒนา
1	การยกระดับ คุณภาพชีวิต เสริมศักยภาพ ทุนมนุษย์ และสร้างสังคม แห่งโอกาส อย่างทั่วถึง	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านประชากร การศึกษา สุขภาพ สวัสดิการ ตลาดแรงงาน และกลุ่มเปราะบาง ร่วมกับวิธีวิเคราะห์แบบ SWOT/TOWS บริบท การวิเคราะห์ ความต้องการ ของพื้นที่ ,แนวโน้ม สังคมสูงวัย, AI/ Automation และการเปลี่ยนแปลง ทักษะแรงงาน	จังหวัดมีสถาบัน การศึกษาและตลาด แรงงานขนาดใหญ่ แต่ยังมีความเหลื่อมล้ำ เชิงพื้นที่และช่องว่าง ระหว่างประชากรตาม ทะเบียนกับประชากร ผู้ใช้บริการจริง ในขณะที่ ผู้สูงอายุ อายุ 60 ปี ขึ้นไป ใน พ.ศ. 2568 มี 276,976 คน หรือประมาณ ร้อยละ 16.83 ของประชากรตามทะเบียน พร้อมกันนี้ ยังพบช่องว่าง ด้านทักษะ AI ,ดิจิทัล , ภาษา ,เทคโนโลยี และทักษะ ผู้ประกอบการ จึงต้อง พัฒนาคนทุกช่วงวัย และระบบบริการที่ เข้าถึงได้อย่างทั่วถึง	ความต้องการบริการ สุขภาพ การดูแล ระยะยาว สวัสดิการ การเดินทาง และการเรียนรู้ ตลอดชีวิต จะเพิ่มขึ้น หากพัฒนาทักษะ ไม่ทันกับ เศรษฐกิจใหม่ จะกระทบ ความสามารถ ในการแข่งขัน ของแรงงานและ เพิ่มความเหลื่อมล้ำ จึงควรเร่ง Reskill/ Upskill การดูแล ผู้สูงอายุ และระบบ บริการสาธารณะ ที่ออกแบบสำหรับ ทุกคน
2	การยกระดับ การท่องเที่ยว คุณภาพ และเมืองกีฬา ระดับสากล	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านการท่องเที่ยว กีฬา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ท้องถิ่น รายได้จาก การท่องเที่ยว ร่วมกับ SWOT/TOWS บริบท ความต้องการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และแนวโน้ม Smart Tourism, Sport Tourism, Soft Power และการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	ชลบุรีมีฐานการท่องเที่ยว ระดับนานาชาติ และทุนธรรมชาติ วัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยใน พ.ศ. 2568 มีผู้เยี่ยมชม ประมาณ 27.60 ล้านคน-ครั้ง และรายได้จากการท่องเที่ยว ประมาณ 319,312 ล้านบาท จึงมีศักยภาพเปลี่ยนจาก การเน้นปริมาณนักท่องเที่ยว ไปสู่การท่องเที่ยว เชิงคุณภาพ กีฬา สุขภาวะ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการท่องเที่ยว โดยชุมชน แต่ต้องคำนึง ถึงความปลอดภัย และความสามารถ รองรับของพื้นที่ชายฝั่ง	สามารถเพิ่มมูลค่า ต่อหัว ระยะเวลา พำนักระยะเวลา รายได้ สุขุมชนได้ มากขึ้น แต่หาก การเติบโต เกินขีดความสามารถ รองรับจะเพิ่ม แรงกดดัน ต่อชายฝั่ง น้ำเสีย ขยะ การจราจร และความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยว ดังนั้น จึงต้องพัฒนา การท่องเที่ยว ควบคู่กับการจัดการ ทรัพยากรและข้อมูล

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ของ อปท.ในเขต จังหวัด	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบต่อทิศทาง พัฒนา
3	การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคม เชื่อมโยงเพื่อรองรับ การเติบโต อย่างยั่งยืน	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านถนน คมนาคม ขนส่งสาธารณะ ระบบระบายน้ำ สาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐาน ดิจิทัล ร่วมกับ SWOT/TOWS บริบท EEC การขยายตัว ของเมือง และแนวคิด Smart Infrastructure/ Smart City รวมถึงความเสี่ยง ข้ามเขตปกครอง	แม้ชลบุรีมีโครงสร้าง พื้นฐานระดับประเทศ ที่มีศักยภาพสูง แต่โครงสร้างพื้นฐาน ระดับพื้นที่ยังมีช่องว่าง เช่น ถนนท้องถิ่น เชื่อมต่อไม่สมบูรณ์ จุดคอขวดการจราจร ปัญหาน้ำท่วม และระบบระบายน้ำ รวมทั้งข้อจำกัดของ ระบบขนส่งสาธารณะ ที่เชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ ขณะที่การเติบโตของ EEC ยิ่งเพิ่มความต้องการ โครงข่าย ที่เชื่อมโยงปลอดภัย และบริหารด้วยข้อมูล	หากโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ทันต่อการเติบโต จะเพิ่มต้นทุน การเดินทาง ความแออัด อุบัติเหตุ น้ำท่วม และลด ประสิทธิภาพ ทางเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต จึงต้องพัฒนาโครงข่าย แบบ Connected, Smart และ Resilient พร้อมระบบข้อมูล และเทคโนโลยี เพื่อบริหารจราจร สาธารณูปโภค และการบำรุงรักษา
4	การขับเคลื่อน เศรษฐกิจฐานราก และเพิ่มขีด ความสามารถ ในการแข่งขัน ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านเศรษฐกิจ ตลาดแรงงาน วิสาหกิจชุมชน เกษตร ประมง ผู้ประกอบการ และรายได้ ร่วมกับ SWOT/TOWS แนวโน้ม EEC Supply Chain, AI/Automation, Green/BCG Economy และความต้องการ ทักษะแห่งอนาคต	ชลบุรีมีตลาดแรงงาน ขนาดใหญ่ โดย พ.ศ. 2568 มีกำลังแรงงานประมาณ 1.315 ล้านคน มีผู้มีงานทำประมาณ 1.303 ล้านคน และอัตราว่างงาน ประมาณร้อยละ 0.71 แต่ใน พ.ศ. 2567 มีแรงงานนอกระบบ ประมาณ 362,475 คน หรือประมาณร้อยละ 30 ของผู้มีงานทำ ประกอบกับ ทักษะบางส่วน ยังไม่สอดคล้องกับ เศรษฐกิจอนาคต ขณะเดียวกัน EEC เปิดโอกาสให้ SMEs วิสาหกิจชุมชนและ ผู้ประกอบการท้องถิ่น เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานใหม่	หากไม่เชื่อมเศรษฐกิจชน าตใหญ่กับฐานราก ผลประโยชน์จาก EEC อาจกระจุกตัวและ เพิ่มความเหลื่อมล้ำ แต่หากยกระดับ เทคโนโลยี นวัตกรรม การตลาด ดิจิทัล และทักษะ Future Skills จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างอาชีพใหม่ เพิ่มรายได้ และเสริม ความมั่นคง ของผู้ประกอบการ และชุมชน

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ของ อปท.ในเขต จังหวัด	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบต่อนโยบาย พัฒนา
5	การยกระดับสังคม ปลอดภัย การป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และเสริมสร้างความ ยืดหยุ่นของชุมชน	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านยาเสพติด อาชญากรรม อุบัติเหตุ สาธารณภัย ระบบเตือนภัย การแพทย์ฉุกเฉิน และภัยไซเบอร์ โดยใช้แนวคิด การจัดการความเสี่ยง และความยืดหยุ่น ของชุมชนร่วมกับ ข้อมูลจากหน่วยงาน ความมั่นคง อปท. และเครือข่ายชุมชน	บริบทเมืองอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว EEC และประชากรผู้ใช้ บริการจำนวนมาก ทำให้ความเสี่ยงมี หลายรูปแบบ ทั้งยาเสพติด อาชญากรรม อุบัติเหตุ สาธารณภัย เหตุฉุกเฉินจาก ภาคอุตสาหกรรม ภัยไซเบอร์ และการหลอกลวงออนไลน์ จึงต้องจัดการ แบบครบวงจร ตั้งแต่ป้องกัน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ช่วยเหลือฟื้นฟู และลดความเสี่ยง โดยใช้ ข้อมูล เทคโนโลยี บุคลากร และเครือข่ายชุมชน ร่วมกัน	ความเสี่ยงดังกล่าว กระทบชีวิต ทรัพย์สิน คุณภาพชีวิต ภาพลักษณ์ การท่องเที่ยว และความเชื่อมั่น ทางเศรษฐกิจ หากมีระบบเฝ้าระวัง และตอบสนอง ที่เชื่อมโยง จะช่วย ลดการสูญเสีย เพิ่มความเร็ว ในการช่วยเหลือ และทำให้ชุมชน สามารถรับมือ และฟื้นตัว จากวิกฤตได้ดีขึ้น
6	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สู่สังคมคาร์บอนต่ำ และความยืดหยุ่น ต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านน้ำ ขยะ น้ำเสีย มลพิษ ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง พื้นที่สีเขียว ร่วมกับ SWOT/TOWS แนวโน้ม Climate Change, Green Economy, Net Zero, Circular Economy และความสามารถ ในการรองรับของพื้นที่	จังหวัดเผชิญทั้ง ปัญหาน้ำท่วม ความมั่นคงของน้ำ ต้นทุนขยะ น้ำเสีย และมลพิษ โดยปริมาณ ขยะมูลฝอยเพิ่มจาก ประมาณ 2,972 ตัน ต่อวัน ใน พ.ศ. 2564 เป็นประมาณ 3,319 ตันต่อวัน ใน พ.ศ. 2568 ระบบ รวบรวมน้ำเสียบางพื้นที่ ยังไม่ครอบคลุม ขณะที่จังหวัดมีชายฝั่ง ยาว 170.17 กิโลเมตร และมีปัญหากัดเซาะชายฝั่ง ขยะทะเลและน้ำเสีย ในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ จึงต้องเปลี่ยนจาก การแก้ปัญหาปลายเหตุ ไปสู่การบริหารจัดการ เชิงระบบ	ข้อจำกัดด้านน้ำ ขยะ น้ำเสีย และมลพิษ จะลดขีดความสามารถ รองรับการเติบโต ของเมืองอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ขณะที่ Climate Change เพิ่มความเสี่ยง ด้านน้ำท่วม ความร้อน ชายฝั่ง และสาธารณภัย จึงต้องเร่ง เศรษฐกิจหมุนเวียน พลังงานสะอาด ลดก๊าซเรือนกระจก ฟื้นฟูระบบนิเวศ และพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ที่ทนทานต่อภัย

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ของ อปท.ในเขต จังหวัด	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบต่อทิศทาง พัฒนา
7	การปฏิรูปการบริหาร จัดการท้องถิ่น สู่ภาครัฐดิจิทัล สมรรถนะสูง และธรรมาภิบาล แบบมีส่วนร่วม	วิเคราะห์ข้อมูลฐาน ด้านการบริหารจัดการ ธรรมาภิบาล ข้อมูล ผลการประเมิน ความโปร่งใส ระบบบริการดิจิทัล และการมีส่วนร่วม ของประชาชน ร่วมกับ Gap Analysis แนวโน้ม Digital Transformation และปัญหาการบริหาร ภารกิจข้ามเขต	ข้อมูลสำคัญของจังหวัด เช่น ประชากร ผู้ใช้บริการจริง การเดินทาง ขยะ น้ำท่วม กลุ่มเปราะบาง ตลาดแรงงาน และสิ่งแวดล้อมยังกระจาย อยู่หลายหน่วยงาน มินิยาม รอบการจัดเก็บ และมาตรฐานต่างกัน ขณะที่ปัญหาน้ำท่วม การจราจร ขยะ มลพิษ ระบบขนส่งและ การแพทย์ฉุกเฉิน เป็นปัญหาข้ามเขต จึงจำเป็นต้องมีฐาน ข้อมูลกลางการประสานแผน ระบบดิจิทัลและกลไก การทำงานร่วมกัน	ความแยกส่วน ของข้อมูลและ การทำงาน ทำให้การตัดสินใจล่าช้า เกิดความซ้ำซ้อน และยากต่อการ ติดตามผล การพัฒนาภาครัฐ ดิจิทัล Open Data การเชื่อมโยง ฐานข้อมูล การลดขั้นตอน และการเปิดพื้นที่ ให้ประชาชน มีส่วนร่วมจะช่วย เพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความเชื่อมั่น ต่อการบริหารท้องถิ่น

ส่วนที่ 3

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571-2575)

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
1. การ ยกระดับ คุณภาพชีวิต เสริมศักยภาพ ทุนมนุษย์ และสร้าง สังคม แห่งโอกาส อย่างทั่วถึง	ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ทุกช่วงวัยให้สามารถเข้าถึงบริการ ด้านสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการสังคม และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน ในอนาคต พร้อมเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และการคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง 1. การเข้าถึงการคัดกรอง และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ของประชาชนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง มิติการวัด: เติบโตปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละของประชากร ที่ได้รับการคัดกรองโรคเบาหวาน และโรคความดันโลหิตสูง และสมัครใจ เข้าสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม แยกตามกลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสี่ยงป่วย และกลุ่มป่วย (ร้อยละ)	40	50	60	70	80

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของประชากร ที่เข้าร่วมกระบวนการปรับเปลี่ยน พฤติกรรม แล้วสามารถควบคุมภาวะ สุขภาพของโรคเบาหวานและ / หรือโรคความดันโลหิตสูง ได้ตามเกณฑ์ แยกตามกลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสี่ยงป่วย และกลุ่มป่วย (ร้อยละ)	40	50	60	70	80
	2. ความครอบคลุมและมาตรฐาน การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ของหน่วยบริการสุขภาพในสังกัด มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละของหน่วยบริการสุขภาพ ในสังกัดที่จัดกิจกรรมรณรงค์ เฝ้าระวัง และควบคุมป้องกันโรคติดต่อ ตามฤดูกาลหรือปัญหาเฉพาะพื้นที่ อย่างน้อย 4 ครั้งต่อปี (ร้อยละ)	80	85	90	95	100
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของหน่วยบริการสุขภาพ ในสังกัดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (SRRT) หรือเกณฑ์มาตรฐาน ที่หน่วยงานสาธารณสุขกำหนด (ร้อยละ)	80	85	90	95	100

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	3. ความครอบคลุมและคุณภาพ ของระบบ ดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้มีภาวะพึ่งพิง มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละของผู้ป่วยติดบ้าน และติดเตียง ที่ได้รับการประเมิน และจัดทำแผนการดูแลรายบุคคล (ร้อยละ)	80	85	90	95	100
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของผู้ป่วยติดบ้าน และติดเตียงที่ได้รับการดูแลตามแผน รายบุคคล โดยผู้ดูแล อาสาสมัคร บุคลากรด้านสังคม และเครือข่ายสวัสดิการชุมชน อย่างต่อเนื่อง และมีคุณภาพ (ร้อยละ)	80	85	90	95	100
	4. การเสริมสร้างความรู้ด้าน การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็ง ของชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง ทางสังคม มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการที่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน และการพึ่งพาตนเองทางสังคม ตามระบอบประชาธิปไตย (ร้อยละ)	70	70	70	70	70

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	5. การพัฒนาศักยภาพ และการมีส่วนร่วมทางสังคม ของคนพิการ มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จัดกิจกรรม เพื่อพัฒนา ศักยภาพและส่งเสริมการมีส่วนร่วม ทางสังคมของคนพิการ มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของคนพิการต่อกิจกรรม และต่อการมีสัมพันธภาพ/การมีส่วนร่วม กับคนในชุมชนและสังคม (ร้อยละ)	80	82	85	90	99
	6. การพัฒนาศักยภาพ ผู้ด้อยโอกาส และบุคลากร/เครือข่าย ที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จัดกิจกรรมให้ผู้ด้อยโอกาส และบุคลากร/เครือข่ายที่ปฏิบัติงาน ด้านสวัสดิการสังคมที่เข้าร่วม มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้ด้อยโอกาสและบุคลากร/เครือข่าย ด้านสวัสดิการสังคมต่อกิจกรรมที่เข้าร่วม (ร้อยละ)	80	82	85	90	99
		90	90	95	95	95

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	7. การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และสัมพันธภาพที่ดีของสถาบันครอบครัว มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่ครอบครัว หรือสมาชิกครอบครัว ร่วมกิจกรรม เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว (ครอบครัว) มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่อบรรยากาศความสุข และสัมพันธภาพในครอบครัว (ร้อยละ)	30	30	40	40	50
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่อบรรยากาศความสุข และสัมพันธภาพในครอบครัว (ร้อยละ)	90	90	90	90	90
	8. การพัฒนาศักยภาพ บทบาท และเครือข่ายของเด็กและเยาวชน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุนบทบาทและพัฒนา ศักยภาพของเด็ก และเยาวชน (กิจกรรม) มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของเด็กและเยาวชนต่อกิจกรรม พัฒนาศักยภาพและการเปิดโอกาส ให้มีส่วนร่วม (ร้อยละ)	60	70	80	85	90
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของเด็กและเยาวชนต่อกิจกรรม พัฒนาศักยภาพและการเปิดโอกาส ให้มีส่วนร่วม (ร้อยละ)	85	85	90	90	90

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	9. การพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์ และพื้นที่การเรียนรู้สำหรับเด็ก และเยาวชน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จัดกิจกรรมสำหรับเป็นพื้นที่ สร้างสรรค์และพื้นที่การเรียนรู้ สำหรับเด็กและเยาวชน (กิจกรรม)	60	70	80	85	90
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของเด็กและเยาวชนต่อกิจกรรม และพื้นที่สร้างสรรค์ที่จัดขึ้น (ร้อยละ)	85	85	90	90	90
	10. การพัฒนาศักยภาพและส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุ มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จัดกิจกรรม พัฒนาศักยภาพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	60	70	80	85	90
	11. การพัฒนาศักยภาพและส่งเสริม บทบาทของสตรี ในชุมชนและสังคม มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมบทบาทของสตรี (กิจกรรม)	60	70	80	85	90
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจของสตรี ต่อกิจกรรมที่เข้าร่วม (ร้อยละ)	85	85	85	85	85

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
2. การ ยกระดับ การท่องเที่ยว คุณภาพ และ เมืองกีฬา ระดับสากล	พัฒนาจังหวัดชลบุรีให้เป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวคุณภาพ และเมืองกีฬาที่มีมาตรฐาน ยกระดับแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และบริการ ให้มีคุณภาพ ปลอดภัยและเข้าถึงได้ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว กีฬา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และกระจายรายได้ 1. การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬาและนันทนาการ ให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับ เมืองกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนโครงการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างหรือยกระดับสนามกีฬา ศูนย์กีฬาลานกีฬา เส้นทางออกกำลังกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย (โครงการ)	2	2	2	2	2
	2. การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร และเครือข่ายด้านกีฬาเพื่อรองรับการเป็นเมืองกีฬาและการจัดกิจกรรมระดับมาตรฐาน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนหลักสูตร/กิจกรรม พัฒนาบุคลากรและภาคีเครือข่ายด้านกีฬา (กิจกรรม)	7	7	7	7	7

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	3. การจัดการแข่งขัน และมหกรรมกีฬา ที่เชื่อมโยงเมืองกีฬา การท่องเที่ยวคุณภาพ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของจังหวัด มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนโครงการสนับสนุน การแข่งขันหรือมหกรรมกีฬา ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จังหวัด ประเทศ หรือนานาชาติ สอดคล้องกับศักยภาพ และอัตลักษณ์ของจังหวัด (โครงการ)	15	15	15	15	15
	4. ความสำเร็จในการยกระดับ แหล่งท่องเที่ยว มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับปรับปรุงและพัฒนา (แห่ง)	11	13	15	17	19
	5. ประสิทธิภาพของกิจกรรมท่องเที่ยว เทศกาล มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว (ครั้ง) มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: หน่วยงาน องค์กรภาคธุรกิจ และชุมชน เข้าร่วมกิจกรรม ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา (ราย)	25 4	25 4	25 4	25 4	25 4

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	6. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้ผู้ประกอบการและชุมชน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนนักท่องเที่ยว หรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัดชลบุรีจัดขึ้น (คน:ล้านคน)	10	11	12	13	14
3. การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน และระบบ คมนาคม เชื่อมโยง เพื่อรองรับ การเติบโต อย่างยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและโครงข่าย คมนาคมขนส่ง ให้มีคุณภาพ ปลอดภัย เชื่อมโยงและครอบคลุม พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การบริหารจัดการเมือง การเดินทาง และสาธารณูปโภค เพื่อรองรับ การขยายตัวของเมือง เศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก 1. ความสำเร็จในการพัฒนา และบำรุงรักษาถนน สะพาน และโครงข่ายคมนาคมให้มีมาตรฐาน และเชื่อมโยง มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนถนน สะพาน หรือสายทางที่ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง หรือบำรุงรักษาตามแผน (สายทาง) มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของประชาชนผู้ใช้เส้นทางต่อมาตรฐาน ความปลอดภัย และความสะดวก ในการเดินทาง (ร้อยละ)	150	155	160	165	170
	มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละความพึงพอใจ ของประชาชนผู้ใช้เส้นทางต่อมาตรฐาน ความปลอดภัย และความสะดวก ในการเดินทาง (ร้อยละ)	60	65	70	75	80

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	2. ประสิทธิภาพในการแก้ไขจุดเสี่ยง และจุดเกิดอุบัติเหตุซ้ำซากบนโครงข่าย คมนาคม มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนจุดเสี่ยงหรือจุดเกิด อุบัติเหตุซ้ำซากที่ได้รับการแก้ไข หรือปรับปรุงด้านความปลอดภัย (แห่ง)	99	99	99	99	99
	3. ความสำเร็จในการพัฒนา ระบบระบายน้ำเพื่อลดความเสี่ยง น้ำท่วมในพื้นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม ที่ได้รับการปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบระบายน้ำ (แห่ง)	99	99	99	99	99
4. การ ขับเคลื่อน เศรษฐกิจ ฐานราก และ เพิ่มขีดความ สามารถ ในการแข่งขัน ด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรม	เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ฐานราก พัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ชุมชน เกษตรกร ชาวประมง ผู้ประกอบการรายย่อย และคนรุ่นใหม่ ให้สามารถใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้เพิ่มผลิตภาพ และมูลค่าสินค้าและบริการ เชื่อมโยง เข้าสู่ตลาดและห่วงโซ่มูลค่า พร้อมส่งเสริมอาชีพแห่งอนาคต เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพลังทางวัฒนธรรม					

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	1. การให้บริการเชิงรุกเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และการประกอบอาชีพของประชาชน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนครั้งที่จัดหน่วยให้บริการ หรือหน่วยส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ (ครั้ง)	99	99	99	99	99
	2. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ด้านเทคโนโลยีนวัตกรรม การบริหารจัดการและการตลาด มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนเกษตรกรจังหวัดชลบุรี ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพ ด้านการผลิต เทคโนโลยี นวัตกรรม หรือการตลาด (ราย)	300	350	400	450	500
	3. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนประชาชน หรือสมาชิก ชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนา และส่งเสริมอาชีพ (ราย)	1,900	2,000	2,100	2,200	2,300
	4. การพัฒนาศักยภาพ การประกอบอาชีพและทักษะ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมการประกอบอาชีพ (ราย)	300	350	400	450	500

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	5. การพัฒนาและยกระดับสินค้า บริการและผลงานสร้างสรรค์ ที่สะท้อนอัตลักษณ์และพลัง เศรษฐกิจทางวัฒนธรรม (Soft Power) ของจังหวัดชลบุรี มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนสินค้า ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการพัฒนา ต่อยอดหรือยกระดับโดยใช้อัตลักษณ์ ทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ของจังหวัดชลบุรี (ผลิตภัณฑ์/ผลงาน)	20	25	30	35	40
	6. ความสำเร็จในการสร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจจากสินค้า บริการ และกิจกรรมด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และ Soft Power มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของผู้ประกอบการ ศิลปิน กลุ่มอาชีพหรือกลุ่มสร้างสรรค์ ที่ได้รับการสนับสนุนและมีรายได้ หรือยอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นจากสินค้า บริการ หรือกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ สร้างสรรค์และSoft Power เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ (ร้อยละ)	20	25	30	35	40

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
5. การ ยกระดับ สังคม ปลอดภัย การป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และเสริมสร้าง ความยืดหยุ่น ของชุมชน	เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยพัฒนาระบบป้องกัน ฝ้าระวัง แจ้งเตือนช่วยเหลือ พี่นฟู และลดความเสี่ยงจากยาเสพติด อาชญากรรม อุบัติเหตุ สาธารณภัย ภัยพิบัติ ภัยไซเบอร์ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ อย่างบูรณาการพร้อมพัฒนาบุคลากรอาสาสมัครและเครือข่ายชุมชนให้มีความพร้อม 1. ความพร้อมของศูนย์ฝึกและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อการฝึกซ้อมและเสริมสร้างศักยภาพเครือข่าย มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการฝึกอบรมฝึกซ้อม หรือสนับสนุนภารกิจด้านความปลอดภัยและสาธารณภัย(ครั้ง)	99	99	99	99	99
	2. การจัดทำและทบทวนแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อเสริมสร้างความยืดหยุ่นของชุมชน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือทบทวนตามรอบแผน(แผน)	99	99	99	99	99

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	3. การเสริมสร้างความรู้และทักษะด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในสถานศึกษา มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนนักเรียนและบุคลากรของสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ (คน)	500	550	600	650	700
	4. การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายความปลอดภัยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภาครัฐภาคเอกชนและมูลนิธิ มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนเจ้าหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการในเครือข่ายที่ได้รับการฝึกซ้อมอูบัติภัย (คน)	300	300	300	300	300
	5. การพัฒนาปรับปรุงจุดเสี่ยงเพื่อสนับสนุนสังคมปลอดภัย มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละของจุดเสี่ยงเป้าหมายมีความพร้อมในการเฝ้าระวังเหตุ (ร้อยละ)	100	100	100	100	100
	6. ความรู้และทักษะ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงรุก มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกรอบรมที่ผ่านเกณฑ์ประเมินความรู้และทักษะด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงรุก (ร้อยละ)	70	70	70	70	70

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	7. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกซ้อม ป้องกันอุบัติภัย (ร้อยละ)	100	100	100	100	100
	8. ความครอบคลุมของการคัดกรอง สารเสพติดในกลุ่มเป้าหมาย เพื่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ตามแผนที่ได้รับการตรวจ หาสารเสพติดในปัสสาวะ เพื่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด (ร้อยละ)	100	100	100	100	100
	9. ภูมิคุ้มกันและความพร้อมรับมือ ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนผู้รับการอบรม ภัยออนไลน์ และสามารถ ถ่ายทอดความรู้ต่อได้ (ร้อยละ)	60	70	80	80	90

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
6. การบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม สู่สังคม คาร์บอนต่ำ และความ ยืดหยุ่น ต่อการ เปลี่ยนแปลง สภาพ ภูมิอากาศ	อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน สร้างความมั่นคง ด้านน้ำ ยกระดับการจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษ ป่าไม้ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง เพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริม เศรษฐกิจหมุนเวียน พลังงานสะอาด และการลดก๊าซเรือนกระจก พร้อมเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 1. ประสิทธิภาพของการเฝ้าระวัง คุณภาพน้ำในพื้นที่รับผิดชอบ มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละของจุดตรวจติดตาม คุณภาพน้ำที่มีผลการตรวจ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หรือได้รับการแก้ไขเมื่อพบปัญหา (ร้อยละ)	60	65	70	75	80
	2. การลดและคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทาง มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: ร้อยละขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นหรือหน่วยงานเป้าหมาย ที่มีระบบลดและคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทางตามเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ)	90	91	92	95	100

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	3. ประสิทธิภาพการจัดการ ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อและของเสีย ที่ต้องจัดการเป็นพิเศษ มิติการวัด: เชิงคุณภาพ เกณฑ์: จำนวนของหน่วยงาน ที่เข้าร่วมกิจกรรม การจัดการขยะอันตราย ภายใต้ความร่วมมือของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี เช่น การรวบรวม ขนส่ง และส่งกำจัด อย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ (แห่ง)	10	15	20	25	30
	4. การเพิ่มชุมชน สถานศึกษา หน่วยงาน หรือองค์กรต้นแบบ ด้านการจัดการขยะและเศรษฐกิจ หมุนเวียน มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนชุมชน สถานศึกษา หน่วยงานหรือองค์กรที่ผ่านเกณฑ์ ต้นแบบด้านการจัดการขยะ/เศรษฐกิจ หมุนเวียน (แห่ง)	10	15	20	20	25

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	5. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศชายฝั่ง ระบบนิเวศทางทะเล ป่าชายเลน และพื้นที่สีเขียว มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู หรือเพิ่มพื้นที่สีเขียว (โครงการ/กิจกรรม)	10	15	20	25	30
7. การปฏิรูป การบริหาร จัดการท้องถิ่น สู่ภาครัฐดิจิทัล สมรรถนะสูง และ ธรรมาภิบาล แบบ มีส่วนร่วม	พัฒนาศักยภาพปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดชลบุรีให้เป็นองค์กรภาครัฐ สมัยใหม่ ที่มีสมรรถนะสูง ใช้ข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรม ในการบริหารและให้บริการประชาชน ลดขั้นตอน และความซ้ำซ้อน พัฒนาบุคลากร เสริมสร้างความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาส ให้ประชาชนและภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด 1. การพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร สมาชิกสภา ข้าราชการ และบุคลากร เพื่อยกระดับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นสมรรถนะสูง มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีการพัฒนาทักษะดิจิทัล แก่บุคลากร (ร้อยละ)	90	91	92	93	95

ประเด็น การพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 2571	ปี 2572	ปี 2573	ปี 2574	ปี 2575
	2. การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน และเครือข่ายภาคประชาชน ในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีกิจกรรม/ เวทีเครือข่าย ภาคประชาชนร่วมแสดงเจตนารมณ์ หรือดำเนินงานด้านการป้องกัน และต่อต้านการทุจริต (ครั้ง)	95	96	97	98	99
	3. ความพร้อมใช้งาน ของระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนภาครัฐดิจิทัล มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: ร้อยละขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้รับการบำรุงรักษา และพร้อมใช้งาน (ระบบ)	90	92	93	94	95
	4. การแก้เรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และแจ้งเหตุ มิติการวัด: เชิงปริมาณ เกณฑ์: จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีช่องทางออนไลน์ที่เปิด ให้บริการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการแจ้งเหตุมากกว่า 3 ช่องทาง (ร้อยละ)	99	99	99	99	99

2. การจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่
1	การยกระดับ คุณภาพชีวิต เสริมศักยภาพ ทุนมนุษย์ และสร้างสังคม แห่งโอกาส อย่างทั่วถึง	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ยกระดับระบบบริการสุขภาพ สาธารณสุขและการดูแล สุขภาพประชาชนทุกช่วงวัย แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 พัฒนาระบบสวัสดิการสังคม และการคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง อย่างทั่วถึงและครบวงจร แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 ยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต และทักษะแห่งอนาคต แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 4 เสริมสร้างความเข้มแข็ง ของครอบครัว ชุมชน ภาคประชาชนและ พลังสร้างสรรค์ ของเด็ก เยาวชน และกลุ่มหลากหลายทางเพศวิถี แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 5 ส่งเสริมความภาคภูมิใจ ในสถาบันสำคัญของชาติ และสืบสานคุณค่า ทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	1. การเข้าถึงการคัดกรอง และการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของ ประชาชนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มป่วยโรค ไม่ติดต่อเรื้อรัง 2. ความครอบคลุมและมาตรฐาน การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ของหน่วยบริการสุขภาพในสังกัด 3. ความครอบคลุมและคุณภาพ ของระบบดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้มีภาวะพึ่งพิง 4. การเสริมสร้างความรู้ด้านการ มีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อการพึ่งพาตนเองทางสังคม 5. การพัฒนาศักยภาพและการมีส่วนร่วม สังคมของคนพิการ 6. การพัฒนาศักยภาพผู้ด้อยโอกาส และบุคลากร/เครือข่ายที่ปฏิบัติงาน ด้านสวัสดิการสังคม 7. การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และสัมพันธภาพที่ดีของสถาบันครอบครัว 8. การพัฒนาศักยภาพ บทบาท และเครือข่ายของเด็กและเยาวชน 9. การพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์ และพื้นที่การเรียนรู้สำหรับเด็ก และเยาวชน 10. การพัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ของผู้สูงอายุ 11. การพัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมบทบาทของสตรี ในชุมชนและสังคม

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่
2	การยกระดับ การท่องเที่ยวคุณภาพ และเมืองกีฬา ระดับสากล	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ยกระดับแหล่งท่องเที่ยว และบริการสู่มาตรฐาน การท่องเที่ยวคุณภาพ สำหรับทุกคน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เชื่อมโยงพื้นที่และเศรษฐกิจ ชุมชน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 ยกระดับชลบุรีสู่เมืองกีฬา และศูนย์กลางการท่องเที่ยว เชิงกีฬา	1. การพัฒนาและยกระดับ โครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬา และนันทนาการให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับเมืองกีฬาและการท่องเที่ยว เชิงกีฬา 2. การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร และเครือข่ายด้านกีฬาเพื่อรองรับ การเป็นเมืองกีฬาและการจัดกิจกรรม ระดับมาตรฐาน 3. การจัดการแข่งขันและมหกรรมกีฬา ที่เชื่อมโยงเมืองกีฬา การท่องเที่ยว คุณภาพ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของจังหวัด 4. ความสำเร็จในการยกระดับ แหล่งท่องเที่ยวระดับสากล 5. ประสิทธิภาพของกิจกรรมท่องเที่ยว/ เทศกาล 6. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้ผู้ประกอบการและชุมชน
3	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ คมนาคมเชื่อมโยง เพื่อรองรับการเติบโต อย่างยั่งยืน	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุม ทุกพื้นที่ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 พัฒนาและยกระดับ ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพและทั่วถึง	1. ความสำเร็จในการพัฒนา และบำรุงรักษาถนน สะพาน และโครงข่ายคมนาคม ให้มีมาตรฐาน และเชื่อมโยง 2. ประสิทธิภาพในการแก้ไขจุดเสี่ยง และจุดเกิดอุบัติเหตุซ้ำซาก บนโครงข่ายคมนาคม 3. ความสำเร็จในการพัฒนา ระบบระบายน้ำเพื่อลดความเสี่ยง น้ำท่วมในพื้นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่
4	การขับเคลื่อน เศรษฐกิจ ฐานราก และเพิ่ม ขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็ง และภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ของครัวเรือนและชุมชน ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 ยกระดับการผลิตภาคเกษตร ประมงและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้การจัดการทรัพยากร อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 พัฒนาทักษะอาชีพ เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ ท้องถิ่นและส่งเสริมการตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 4 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพลังทางวัฒนธรรม (Soft Power) ของชลบุรี สู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม	1. การให้บริการเชิงรุกเพื่อสนับสนุน เศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และการประกอบอาชีพของประชาชน 2. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม การบริหารจัดการ และการตลาด 3. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และความเข้มแข็ง ของชุมชนท้องถิ่น 4. การพัฒนาศักยภาพการประกอบอาชีพ และทักษะแห่งอนาคต โดยประยุกต์ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 5. การพัฒนาและยกระดับสินค้า บริการ และผลงานสร้างสรรค์ ที่สะท้อนอัตลักษณ์และพลังอำนาจ เศรษฐกิจทางวัฒนธรรม (Soft Power) ของจังหวัดชลบุรี 6. ความสำเร็จในการสร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจจากสินค้า บริการ และกิจกรรมด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และ Soft Power
5	การยกระดับ สังคมปลอดภัย การป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และเสริมสร้าง ความยืดหยุ่น ของชุมชน	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ขับเคลื่อนการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างบูรณาการและครบวงจร	1. ความพร้อมของศูนย์ฝึก และสนับสนุน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อการฝึกซ้อมและเสริมสร้างศักยภาพ เครือข่าย

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่
		แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 ยกระดับการดูแล ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินประชาชน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ให้ครอบคลุมทุกมิติ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 4 เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และความพร้อมรับมือ ภัยคุกคามรูปแบบใหม่	2. การจัดทำและทบทวนแผนป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยเพื่อเสริมสร้าง ความยืดหยุ่นของชุมชน 3. การเสริมสร้างความรู้และทักษะ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในสถานศึกษา 4. การพัฒนาศักยภาพเครือข่าย ความปลอดภัยและการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจากภาครัฐ ภาคเอกชน และมูลนิธิ 5. ความพร้อมใช้งานของกล้องวงจรปิด และจุดติดตั้งเพื่อสนับสนุนสังคมปลอดภัย 6. การสื่อสารเชิงรุกเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด 7. ความรู้และทักษะ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงรุก 8. ความครอบคลุมของการคัดกรอง สารเสพติดในกลุ่มเป้าหมาย เพื่อการป้องกัน และแก้ปัญหายา เสพติด 9. การช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบสาธารณภัยอย่างทั่วถึง และทันเวลา 10. ภูมิคุ้มกันและความพร้อมรับมือ ภัยคุกคามรูปแบบใหม่

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่
6	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สู่สังคมคาร์บอนต่ำ และความยืดหยุ่น ต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อย่างบูรณาการและเสริมสร้าง ความมั่นคงด้านน้ำ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 ยกระดับการจัดการขยะ และของเสีย ตามแนวทาง เศรษฐกิจหมุนเวียน แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 อนุรักษ์ ป่าไม้ และเพิ่มคุณค่า ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศชายฝั่ง ระบบนิเวศทะเล พื้นที่สีเขียว รวมถึงอากาศ และสิ่งแวดล้อม	1. ประสิทธิภาพของการเฝ้าระวัง คุณภาพน้ำในพื้นที่รับผิดชอบ 2. การลดและคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทาง 3. ประสิทธิภาพการจัดการขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ และของเสีย ที่ต้องจัดการเป็นพิเศษ 4. การเพิ่มชุมชน สถานศึกษา หน่วยงาน หรือองค์กรต้นแบบด้านการจัดการขยะ และเศรษฐกิจหมุนเวียน 5. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศชายฝั่ง ระบบนิเวศทางทะเล ป่าชายเลน และพื้นที่สีเขียว
7	การปฏิรูปการบริหาร จัดการท้องถิ่น สู่ภาครัฐดิจิทัล สมรรถนะสูง และธรรมาภิบาล แบบมีส่วนร่วม	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 ขับเคลื่อนองค์กรดิจิทัล และการบริหารงานด้วยข้อมูล อย่างเป็นระบบ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 เสริมสร้างศักยภาพองค์กร และพัฒนาบุคลากร ให้มีสมรรถนะสูง แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ 3 เสริมสร้างธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และระบบป้องกัน การทุจริตเชิงรุก	1. การพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร สมาชิกสภา ข้าราชการ และบุคลากร เพื่อยกระดับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นสมรรถนะสูง 2. การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน และเครือข่ายภาคประชาชน ในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต 3. ความพร้อมใช้งาน ของระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนภาครัฐดิจิทัล 4. การแก้เรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และแจ้งเหตุ

3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

จุดยืนที่	จุดยืนที่กำหนด
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด บูรณาการความร่วมมือ สร้างภาคีเข้มแข็ง เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดชลบุรีอย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลง
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นหลักในการยกระดับคุณภาพชีวิต และลดความเหลื่อมล้ำบนฐานรากชุมชนที่เข้มแข็ง
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมูลค่าสูง พัฒนาการท่องเที่ยวและเมืองกีฬาในระดับสากล
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดผสมผสานพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเมือง และโครงสร้างพื้นฐานด้วยนวัตกรรม ควบคู่กับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลเพื่อเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นองค์กรสมรรถนะสูง ผสานเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารตามหลักธรรมาภิบาล โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

4. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
1	การยกระดับ คุณภาพชีวิต เสริมศักยภาพ ทุนมนุษย์ และสร้างสังคม แห่งโอกาส อย่างทั่วถึง	ยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนทุกช่วงวัย ให้สามารถเข้าถึงบริการ ด้านสุขภาพ การศึกษา สวัสดิการสังคม และการเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิต และการทำงานในอนาคต พร้อมเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของครอบครัว ชุมชน และการคุ้มครอง กลุ่มเปราะบาง	ประชาชนทุกช่วงวัย มีคุณภาพชีวิต และสุขภาวะที่ดีขึ้น กลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กและเยาวชน ได้รับการดูแล อย่างเหมาะสม ประชาชน สามารถเข้าถึงบริการ สาธารณะได้อย่างทั่วถึง มีทักษะดิจิทัล ภาษา เทคโนโลยี และทักษะ แห่งอนาคตที่สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลง ของตลาดแรงงานและ เศรษฐกิจของจังหวัด	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ชลบุรี

ลำดับ	ประเด็นการ พัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
2	การยกระดับ การท่องเที่ยว คุณภาพ และเมืองกีฬา ระดับสากล	พัฒนาจังหวัดชลบุรี ให้เป็นจุดหมายปลายทาง ด้านการท่องเที่ยวคุณภาพ และเมืองกีฬาที่มีมาตรฐาน ยกระดับแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรและบริการ ให้มีคุณภาพปลอดภัย และเข้าถึงได้ เชื่อมโยง การท่องเที่ยว กีฬา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และกระจายรายได้	ชลบุรีมีแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมกีฬา ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน นักท่องเที่ยว มีประสบการณ์ที่ดี และมีความปลอดภัย เกิดการเพิ่มมูลค่า ทางเศรษฐกิจ จากการท่องเที่ยว และกีฬา รายได้และ ประโยชน์จากการ ท่องเที่ยวกระจายสู่ ผู้ประกอบการ และชุมชนมากขึ้น โดยไม่สร้างผลกระทบ เกินขีดความสามารถ ในการรองรับ ของทรัพยากร	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ชลบุรี
3	การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และระบบ คมนาคมเชื่อมโยง เพื่อรองรับ การเติบโต อย่างยั่งยืน	พัฒนาและยกระดับ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ให้มีคุณภาพ ปลอดภัย เชื่อมโยงและครอบคลุม พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การบริหารจัดการเมือง การเดินทาง และสาธารณูปโภค เพื่อรองรับการขยายตัว ของเมือง เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	ประชาชนสามารถเดินทาง และเข้าถึงบริการ สาธารณะได้สะดวก และปลอดภัยมากขึ้น โครงข่ายถนน สะพาน ระบบระบายน้ำ ระบบ ประปา ไฟฟ้าสาธารณะ มีประสิทธิภาพ ลดจุดเสี่ยงอุบัติเหตุ ปัญหาน้ำท่วม และจุดคอขวด ด้านการจราจร	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ชลบุรี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พร้อมมีระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารโครงสร้างพื้นฐานแบบทันสมัยและยืดหยุ่นต่อความเสี่ยง	
4	การขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก พัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ชาวประมง ผู้ประกอบการรายย่อย และคนรุ่นใหม่ ให้สามารถใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ เพิ่มผลิตภาพและมูลค่าสินค้าและบริการเชื่อมโยงเข้าสู่ตลาด และห่วงโซ่มูลค่า พร้อมส่งเสริมอาชีพแห่งอนาคต เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพลังทางวัฒนธรรม	ผู้ประกอบการและประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี นวัตกรรม ตลาด และช่องทางดิจิทัล สินค้าและบริการท้องถิ่นมีมูลค่าเพิ่ม เกิดผลิตภัณฑ์และผลงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนอัตลักษณ์จังหวัดชลบุรี รายได้และยอดจำหน่ายของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น และประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเติบโตของ EEC ได้กว้างขวางขึ้น	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี
5	การยกระดับสังคมปลอดภัย การป้องกันแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และเสริมสร้างความยืดหยุ่นของชุมชน	เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยพัฒนาระบบป้องกัน เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ช่วยเหลือ พื้นฟู และลดความเสี่ยงจากยาเสพติด อาชญากรรม อุบัติเหตุ สาธารณภัย ภัยพิบัติ	ปัญหาและพื้นที่เสี่ยงได้รับการเฝ้าระวัง และจัดการอย่างเป็นระบบ ประชาชนได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วเมื่อเกิดเหตุ เด็ก เยาวชน และประชาชน มีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติด ภัยทางสังคม	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		ภัยไซเบอร์ และภัยคุกคาม รูปแบบใหม่อย่างบูรณาการ พร้อมพัฒนาบุคลากร อาสาสมัคร และเครือข่าย ชุมชนให้มีความพร้อม	และภัยออนไลน์ หน่วยกู้ชีพ หน่วยกู้ภัย อาสาสมัคร และชุมชน มีศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และฟื้นตัว จากเหตุฉุกเฉินและวิกฤต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
6	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สู่สังคมคาร์บอนต่ำ และความยืดหยุ่น ต่อการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน สร้างความมั่นคง ด้านน้ำ ยกระดับการจัดการ ขยะ น้ำเสียและมลพิษ ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง เพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน พลังงานสะอาด และการลดก๊าซเรือนกระจก พร้อมเพิ่มความสามารถ ในการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศ ได้รับการอนุรักษ์ และฟื้นฟู คุณภาพน้ำ และสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ขยะและของเสีย ได้รับการจัดการ ตามหลักวิชาการ และนำกลับ มาใช้ประโยชน์มากขึ้น พื้นที่สีเขียว และแหล่ง ดูดซับคาร์บอนเพิ่มขึ้น การปล่อยก๊าซเรือน กระจกลดลง และจังหวัดมีฐานข้อมูล ระบบเฝ้าระวัง เตือนภัย และมาตรการปรับตัวต่อ ความเสี่ยงจากการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ที่มีประสิทธิภาพ	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัดชลบุรี
7	การปฏิรูป การบริหารจัดการ ท้องถิ่นสู่ภาครัฐ ดิจิทัล สมรรถนะสูง และธรรมาภิบาล แบบมีส่วนร่วม	พัฒนาองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ให้เป็นองค์กรภาครัฐสมัยใหม่ ที่มีสมรรถนะสูง ใช้ข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมในการบริหาร	ประชาชนได้รับการ ที่สะดวก รวดเร็ว และ เข้าถึงได้ผ่านระบบดิจิทัล การตัดสินใจขององค์กร ใช้ข้อมูลเป็นฐานข้อมูล สำคัญของจังหวัด	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัดชลบุรี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		และให้บริการประชาชน ลดขั้นตอน และความซ้ำซ้อน พัฒนาบุคลากร เสริมสร้าง ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาสให้ประชาชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม ในการพัฒนาจังหวัด	สามารถเชื่อมโยง และใช้ร่วมกัน การทำงาน ข้ามหน่วยงาน มีประสิทธิภาพมากขึ้น บุคลากรมีสมรรถนะ ที่เหมาะสม การดำเนินงาน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีช่องทาง เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนด ติดตาม และประเมินผล การพัฒนาจังหวัด	